

Fremsat den 14. november 2012 af skatteministeren (Holger K. Nielsen)

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven og forskellige andre love

(Udvidelse af årsopgørelsesordningen, indberetning af udbytter m.v.)

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 927 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.«

2. I § 1, stk. 6, udgår »ud over et eventuelt oplysningskort«.

3. I § 4, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort«.

4. § 4, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Den selvangivelsespligtige eller dennes ægtefælle modtager en årsopgørelse, men forudsættes ifølge lovgivningen at indgive en selvangivelse, jf. de regler, som skatteministeren har fastsat herom i medfør af § 1, stk. 5.«

5. § 4, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af de regler, som skatteministeren har fastsat i medfør af § 1, stk. 5, om personer som modtager en årsopgørelse.«

6. § 4, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som modtager en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede

tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.«

7. § 5, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»For fysiske personer, der har fået tilsendt en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse, beregnes ikke noget skattetillæg.«

8. § 5, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Hvis den selvangivelsespligtige ikke har selvangivet fyldestgørende på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.«

9. I § 9 B, stk. 1 og 2, udgår »hvert år« og »i det forudgående kalenderår«.

10. § 9 B, stk. 3, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Identifikation af udbyttedtageren, i det omfang denne oplysning er kendt, identifikation af den konto, udbetalingen sker til ved indberetning efter stk. 2, og identifikation af depotet ved indberetning efter stk. 1.

3) Størrelsen af det udloddede udbytte før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb og oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats.

4) Datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet.«

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

11. § 10 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2, samt ved indberetning om indfrielse af udbyttekuponer og udbytter oplysninger om størrelsen af udbyttet før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb, oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats og oplysning om datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Indberetningen skal tillige omfatte identifikation af depotet, når indberetningen foretages af den, hos hvem aktierne m.v. eller investeringsbeviserne er deponeret.«

§ 2

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 922 af 18. september 2012, og senest ved § 2 i lov 927 af 18. september 2012 foretages følgende ændringer:

1. I § 60, stk. 1, udgår »og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,«.

2. I § 61, stk. 1, og § 62, stk. 1, ændres »af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,« til: »og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6,«

3. § 61, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.«

4. I § 61, stk. 5, udgår », hvorved bortses fra månederne juni og december«.

5. I § 61, stk. 6, udgår », dog bortset fra juni og december måned«.

6. To steder i § 62, stk. 3, ændres »1. oktober« til: »1. september«.

7. Tre steder i § 62 A ændres »fra den 1. oktober« til: »fra den 1. september«.

8. Efter § 62 A indsættes:

»§ 62 B. Hvor skatteansættelsen er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, beregnes en rente af restskatten svarende til renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret til udskrivningsdatoen.«

9. I § 62 C, stk. 1, ændres »100 kr.« til: »500 kr.«.

10. § 62 C, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis restskat, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 500 kr., opkræves den ikke. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges beløb efter 1. og 2. pkt., der ikke tidligere er opkrævet.«

11. I § 66, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »udbytte,«: »som ikke skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2,«.

12. To steder i § 85, stk. 4, ændres »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 24. juni 2011, § 1 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 3 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 22, stk. 4, indsættes efter »aktiebaseret investeringsinstitut«: »med minimumsbeskatning«.

2. I § 23, stk. 8, 1. pkt., ændres »minimumsudlodning« til: »minimumsindkomst«.

3. I § 32, stk. 1, 1. pkt., udgår »samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

4. I § 33, stk. 5, 3. pkt., ændres »udloddende investeringsforening« til: »investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

§ 4

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 19. september 2011, som ændret ved § 6 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og § 4 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, udgår »eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i

en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing.«.

2. I § 16, stk. 2, ændres »selvpensioneringsordning,« til: »selvpensioneringsordning eller«.

3. I § 16, stk. 2, udgår »eller fra en boligopsparingsordning«.

§ 5

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 2. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes som *stk. 3 og 4*:

»*Stk. 3.* Foreligger en anmeldelse om gave ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaven.

Stk. 4. Gavegiver og gavemodtager skal, hvis told- og skatteforvaltningen har foretaget en skønsmæssig ansættelse af værdien af en gave, inden 4 uger fra dateringen af underretningen om skønsmæssig ansættelse underrette told- og skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af fristen for anmeldelse af gaveafgiftspligtig gave.«

2. § 27, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse. Fristen begynder dog først at løbe fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen har de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til værdiansættelsen. Har told- og skatteforvaltningen ikke inden udløbet af 6 måneder fremsat krav om yderligere oplysninger, kan fristen for ændring af værdiansættelsen ikke forlænges ud over 6 måneder fra anmeldelsens modtagelse.«

3. I § 41, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »i denne lov«: »eller«.

4. I § 41, *stk. 1*, indsættes som *nr. 3*:

»3) undlader at underrette told- og skatteforvaltningen om, at ansættelsen af værdien af gaven er for lav, jf. § 26, *stk. 4*«.

§ 6

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, og senest ved § 4 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, *stk. 4*, ændres »§ 9, *stk. 2-4*« til: »§ 9, *stk. 1, 3 og 4*«.

§ 7

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, og senest ved § 6 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 7 a, *stk. 4*, ændres »§ 9, *stk. 2-4*« til: »§ 9, *stk. 1, 3 og 4*«.

§ 8

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 b, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 4 b, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplags- eller registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 5, *stk. 1*, ændres »Afgiftsoplæg er et ethvert« til: »Et afgiftsoplæg er ethvert«.

4. I § 33, *stk. 1*, ændres », 29 og 30« til: »og 29-32«.

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 922 af 18. september 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 35, *1. pkt.*, udgår »samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

2. I § 35, *4. pkt.*, udgår »eller en boligopsparingsordning« og efter »fra en opsparing i pensionsøjemed« indsættes: », fra en aldersopsparing«.

§ 10

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 433 af 16.

maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 C, stk. 9, indsættes efter 1. pkt.: »Investeringsinstitutter kan ikke efterfølgende ændre princip.«.

§ 11

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 7. maj 2012, som ændret ved § 6 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 12

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, og senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. To steder i § 47, stk. 6, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

2. I § 74, stk. 6, 2. pkt., ændres »den daglige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

3. I § 74, stk. 6, 4. pkt., ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 13

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 277 af 27. marts 2012, og senest ved § 4 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, indsættes efter »indkomstregisteret«: », og indeholdt udbytteskat, som skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2«.

2. I § 4, stk. 1, ændres »hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret« til: » hvis indkomstregisteret eller told- og skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning«.

3. I § 5, stk. 1, og § 12, stk. 2, 3 og 4, udgår »til indkomstregisteret«.

4. § 7, stk. 2, 2.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:
»Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber

opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler, og det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.«

5. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

6. I § 11, stk. 10, ændres »og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en forsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

7. Fem steder i § 11, stk. 11, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 14

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 og § 6 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 4, 6. pkt., indsættes efter »beskatning efter stk. 1,«: »betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, eller § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6«.

2. I § 10, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »og tilvæksten«: », jf. dog 3. og 4. pkt.«

3. I § 10, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:
»Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af en forsikrings- eller pensionsordning anvendes værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982, jf. stk. 1 og 2, som udgangspunkt for beregning af fritagelse i den nye ordning. Afgiften efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, § 26 A, stk. 1, 1. pkt., jf. § 25, § 29 A, stk. 1, og § 33 A, stk. 2, jf. § 29 A, stk. 1, fordeles dog forholdsmæssigt mellem den beregnede værdi af kontoen m.v. ved udgangen af 1982 og tilvæksten efter den 1. januar 1983.«

4. I § 10, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »pensionsbeskatningslovens § 41«: »og § 41 A, stk. 1«.

5. § 21, stk. 1, 8. og 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.«

6. § 27, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 21, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 22, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med én decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.«

§ 15

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. § 11 A, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til den senest til Finanstilsynet meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

2. I § 21 A, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling eller overførsel af beløb kan ske i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, eller senere indkomstår.«

3. § 25, stk. 1, nr. 9, indsættes efter »omfattet af § 12 A«: »jf. stk. 3-5«.

4. I § 25 indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, nr. 9, betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til ordningen og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For livsforsikringsselskaber m.v., der udbyder ordninger omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Livsforsikringsselskaber m.v. som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser og livsforsikringsselskaber knyttet til ordningen beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akku-

muleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedele. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.«

5. § 29 A, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum, jf. stk. 3-5.«

6. I § 29 A indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, 2. pkt., betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse. Ved ufordelte midler forstås for tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for pensionskasser, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For pensionskasser, der udbyder supplerende engangsydelser omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Pensionskasser som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i pensionskassen m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksom-

hed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem pensionskassens m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedele. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.«

7. I § 36 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Ved betaling og opkrævning af afgift efter denne lov betales og opkræves kun hele kronebeløb.«

8. I § 38, stk. 1, 1. pkt., ændres »udbetalingen.« til: »udbetalingen, jf. dog stk. 6.«

9. I § 38 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., påhviler det livsforsikringsselskab m.v., der overfører, herunder konverterer, ordningen eller den supplerende engangsydelse. Livsforsikringsselskabet m.v. indgiver senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af afgiftsgrundlaget for afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., samt af afgiften for det nævnte kalenderår. Skatten indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.«

10. I § 41 A, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel efter 1. pkt., at aldersopsparingen, aldersforsikringen eller den supplerende engangssum ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

11. I § 41 A, stk. 2, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel, herunder delvis konvertering efter 1. og 2. pkt., at kapitalforsikringen, opsparingen i pensionsøjemed eller den supplerende engangsydelse ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

§ 16

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 2 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 5, litra c:

»5 c) investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, hvor skattepligten alene omfatter indtægt ved erhvervsmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervsmæssige virksomhed.«

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 6, omhandlede« til: »nr. 5, litra c, eller nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter,«.

3. I § 1, stk. 5, § 1, stk. 7, 1. pkt., og § 1, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 6« til: »stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6«.

4. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres »investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C«.

5. § 11 B, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

6. I § 11 B, stk. 10, indsættes som 6. pkt.:

»Uanset 4. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen.«

§ 17

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010, og senest ved § 3 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 8, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplags-haver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 15 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og stk. 3« til: »stk. 1, 3 og 4«.

5. I § 31, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 20, stk. 9« til: »§ 20, stk. 7«.

6. I § 31, stk. 5, 1. pkt., og to steder i § 31, stk. 6, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 4, 2. pkt.«

7. I § 33 indsættes som stk. 12:

»Stk. 12. Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 9 a, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 18

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 3 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 3 i lov nr. 1361 af 8. december 2010, og senest ved lov nr. 278 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24.«

2. I § 3, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »røgtobak nævnt i § 1, punkt B,« til: »groftskåret røgtobak«.

3. I § 9, *stk. 1*, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 20, stk. 1«.

4. I § 10 a, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

5. § 10 a, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplags-haver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

6. I § 10 a, *stk. 7, 1. pkt.*, indsættes efter »varer«: », der er omfattet af § 7,«.

7. I § 12, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »registreret« til: »autoriseret«.

8. *Overskriften* »Kapitel 3. Fælles bestemmelser« før overskriften til § 18 »Regnskabs- og kontrolbestemmelser« ophæves.

9. I § 21 b, *1. pkt.*, ændres »§ 18, stk. 11 og 12« til: »§ 18, stk. 10 og 11«.

10. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 3« til: »§ 2, § 3«, og »§ 18, stk. 1, 2, 3 eller 8« ændres til: »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

11. I § 25, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 18, stk. 8« til: »§ 18, stk. 6«.

12. I § 25, *stk. 5*, ændres »§ 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

13. To steder i § 25, *stk. 6*, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

14. I § 29 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

15. I § 29, *stk. 4*, der bliver *stk. 5*, ændres »stk. 1« til: »stk. 1, 2 og 4«.

§ 19

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatte-loven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 462 af 12. juni 2009, og senest ved § 13 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. § 9, *2.-4. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 2. pkt., opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.«

§ 20

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, og senest ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 6 a, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplags-haver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber

varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-4«.

5. § 12 ophæves.

6. I § 27 indsættes som *stk. 12*:

»Stk. 12. Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 7, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

7. I § 32, stk. 1, ændres »registrerede« til: »autoriserede«.

§ 21

I lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing), som ændret ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. § 11, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 22

I lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatte- loven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparring (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, affattes således:

»1. Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser«, »udloddende investeringsforening« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på § 46«.

2. I § 15, stk. 2, ændres »§ 9, nr. 1, 3 og 6-8« til: »§ 9, stk. 1, 3, 6 og 8«.

3. I § 15 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. § 9, nr. 7, har virkning fra og med den 1. januar 2014.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 23

I lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-7.

Stk. 3. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, har virkning for indberetninger vedrørende udbytte, der er vedtaget eller besluttet den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 1-7, 9 og 11, har virkning for afregning af indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Stk. 6. § 2, nr. 8, har virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012.

Stk. 7. § 5 har ikke virkning for gaver, der er modtaget til og med den 31. december 2012.

Stk. 8. § 13, nr. 4, har virkning fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 9. § 14, nr. 1-4, og § 16, nr. 6, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 10. § 15, nr. 2, har virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2013 eller senere.

Stk. 11. § 15, nr. 3-11, har virkning for overførsler og konverteringer af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker fra og med den 1. januar 2013. § 13, stk. 5, i lov nr. 922 af 18. september 2012 finder tilsvarende anvendelse ved overførsler og konverteringer efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker i 2013, i hvilken forbindelse der ved overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og § 29 A, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, i 2013 betales en afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct. Ved overførsler eller konvertering efter § 29 A, stk. 1, af en supplerende en-

gangsydelse i 2013 omfattet af pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct. Af den del af udbetalingen i 2013 af en supplerende engangsydelse, der vedrører den samlede værdi af den supplerende engangsydelse pr. 31. december 1979, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct., jf. dog pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2. Afgiften som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., udgør i de i 3. og 4. pkt. nævnte tilfælde 23,31 pct.

Stk. 12. Ved hel eller delvis overførsel, herunder konvertering, i 2013 og 2014 af en ordning efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., opretholdes aldersgrænserne for udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, uanset at der til den nyoprettede ordning sker indbetalinger forud for overførslen, herunder konverteringen.

Stk. 13. § 14, nr. 6, og § 16, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 14. § 17, nr. 3, § 18, nr. 15, og § 20, nr. 3, har virkning for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er

leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010 og til og med den 31. december 2012, skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 1. april 2013.

Stk. 15. § 19 har virkning fra og med indkomståret 2013. Hvis indkomståret 2013 er påbegyndt inden den 1. januar 2013, kan for indkomståret 2013 som kapitalafkastsats efter virksomhedsskatteovens § 9 enten vælges den for indkomståret 2012 fastsatte kapitalafkastsats eller den kapitalafkastsats, som fastsættes efter 3-5. pkt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 3 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Nasdaq OMX Copenhagen A/S, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1	Indledning
2	Lovforslagets formål og baggrund
3	Lovforslagets enkelte elementer
3.1	Den udvidede årsopgørelsesordning
3.1.1	Gældende ret
3.1.2	Lovforslaget
3.2	Afskaffelse af oplysningskortet
3.2.1	Gældende ret
3.2.2	Lovforslaget
3.3	Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser
3.3.1	Gældende ret
3.3.2	Lovforslaget
3.4	Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat
3.4.1	Gældende ret
3.4.2	Lovforslaget
3.5	Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven
3.5.1	Gældende ret
3.5.2	Lovforslaget
3.6	Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps
3.6.1	Gældende ret
3.6.2	Lovforslaget
3.7	Indberetning af udbytter af aktier m.v.
3.7.1	Gældende ret
3.7.2	Lovforslaget
3.8	Ændring af renteregler ved taksation
3.8.1	Gældende ret
3.8.2	Lovforslaget
3.9	Fremrykning af afregningen af restskat
3.9.1	Gældende ret
3.9.2	Lovforslaget
3.10	Forhøjelse af bagatelgrænse
3.10.1	Gældende ret
3.10.2	Lovforslaget
3.11	Justering som følge af NemKonto
3.11.1	Gældende ret
3.11.2	Lovforslaget
3.12	Procesforbedringer vedrørende gaveafgift
3.12.1	SKATs indsigelsesfrist
3.12.1.1	Gældende ret
3.12.1.2	Lovforslaget
3.12.2	Manglende gaveanmeldelse
3.12.2.1	Gældende ret
3.12.2.2	Lovforslaget
3.13	Fælles afgiftsoplag for spiritus, øl og vin m.v.
3.13.1	Gældende ret
3.13.2	Lovforslaget
3.14	Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er
3.14.1	Gældende ret
3.14.2	Lovforslaget
3.15	Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres

3.15.1	<i>Gældende ret</i>
3.15.2	<i>Lovforslaget</i>
3.16	<i>Adgang til videreførelse af friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v.</i>
3.16.1	<i>Gældende ret</i>
3.16.2	<i>Lovforslaget</i>
3.17	<i>Mulighed for afgiftsfri tilbagebetaling m.v. i indbetalingsåret af indbetalinger på kapitalpension uden fradrags- eller bortseelsesret</i>
3.17.1	<i>Gældende ret</i>
3.17.2	<i>Lovforslaget</i>
3.18	<i>Redaktionelle ændringer m.v.</i>
4	<i>Økonomiske konsekvenser for det offentlige</i>
4.1	<i>Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser</i>
4.2	<i>Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps</i>
4.3	<i>Indberetning af udbytter af aktier m.v.</i>
4.4	<i>Ændring af renteregler ved taksation.</i>
4.5	<i>Fremrykning af afregningen af restskat</i>
4.6	<i>Forhøjelse af bagatelgrænse samt justering som følge af NemKonto</i>
4.7	<i>Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat</i>
4.8	<i>Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres</i>
4.9	<i>Øvrige elementer</i>
5	<i>Administrative konsekvenser for det offentlige</i>
5.1	<i>Den udvidede årsopgørelsesordning og afskaffelse af oplysningskortet</i>
5.2	<i>Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser</i>
5.3	<i>Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat og justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven</i>
5.4	<i>Fradrag og tab for renteswaps</i>
5.5	<i>Indberetning af udbytter af aktier m.v.</i>
5.6	<i>Ændring af renteregler ved taksation, fremrykning af afregningen af restskat, forhøjelse af bagatelgrænse og justering af NemKonto</i>
5.7	<i>Procesforbedringer vedrørende gaveafgift</i>
5.8	<i>Fælles afgiftsoplæg for spiritus, øl og vin</i>
5.9	<i>Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er</i>
5.10	<i>Ændring af reglerne for overførsel, herunder konvertering af kapitalpensioner</i>
6	<i>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet</i>
7	<i>Administrative konsekvenser for erhvervslivet</i>
7.1	<i>Den udvidede årsopgørelsesordning</i>
7.2	<i>Afskaffelse af oplysningskortet</i>
7.3	<i>Indberetning af udbytter af aktier m.v.</i>
7.4	<i>Øvrige elementer</i>
7.5	<i>Samlet</i>
8	<i>Administrative konsekvenser for borgerne</i>
9	<i>Miljømæssige konsekvenser</i>
10	<i>Forholdet til EU-retten</i>
11	<i>Hørte myndigheder og organisationer m.v.</i>
12	<i>Sammenfattende skema</i>

1. Indledning

Skatte- og afgiftslovgivningen har væsentlig betydning for et stort antal borgere og alle virksomheder. Det er derfor vigtigt løbende at overveje, hvordan denne lovgivning kan forenkles, harmoniseres og effektiviseres, så ikke mindst de administrative regler er så enkle som muligt for borgere og virksomheder. Samtidig er der hele tiden fokus på forbedringer og lettelse af SKATs administration i form af forenklinger af regler og effektiviseringer. Regeringen fremlægger med dette lovforslag en række initiativer med dette sigte.

Dette lovforslag indeholder følgende initiativer:

- Det foreslås at udvide den gældende ordning med udsendelse af en fortrykt årsopgørelse (i det følgende benævnt »årsopgørelsesordningen«) til også at omfatte den kreds af skattepligtige, som efter skattelovgivningen forudsætningsvis indgiver en egentlig selvangivelse til SKAT (i det følgende benævnt »den udvidede årsopgørelsesordning«). Det drejer sig i første række om mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som ved siden af virksomheden er lønmodtagere. Disse personer vil typisk alene ha-

ve relativt få oplysninger at selvangive. Således viser tal fra indkomståret 2010, at over halvdelen af disse skattepligtige som udgangspunkt kun skal udfylde én selvangivelsesrubrik.

- Det foreslås at afskaffe oplysningskortet, som udsendes sammen med årsopgørelsen til de borgere, som ønsker at modtage årsopgørelsen i papir, og som SKAT formoder har yderligere indkomster og fradrag at selvangive. I stedet henvises de borgere, herunder de personer, som omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, som måtte have yderligere at selvangive, til at anvende TastSelv-internet eller på anden måde rette henvendelse til SKAT med henblik på at få tilført årsopgørelsen yderligere oplysninger.
- For en række rentesatser kan SKAT formentlig kun få de oplysninger, som danner grundlag for de eksisterende rentemodeller, til og med 1. kvartal 2013. Efter dette tidspunkt er der usikkerhed knyttet til levering af oplysningerne. Med forslagene om nye grundlag for opgørelse af de berørte rentesatser sikres et robust og fremtidsholdbart udgangspunkt, når SKAT årligt skal opgøre de forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen.
- Det foreslås at indberetning om udbytter af aktier m.v. til SKAT i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om at foretage udlodningen, når der er tale om aktier m.v. i danske selskaber m.v. Samtidig foreslås det at foretage nogle udvidelser af kravene til indholdet af indberetningerne.
- Det foreslås at ændre rentereglerne ved sen udskrift af første årsopgørelse med restskat. Forslaget har til formål at sikre, at skatteyder ikke opnår en utilsigtet rentegevinst, når årsopgørelsen udskrives sent, fordi den skattepligtige ikke har selvangivet, og SKAT derfor er nødt til at foretage ansættelsen ved en taksation.
- Det foreslås at fremrykke afregningen af restskatter, som betales ved indbetalingskort, med 1 måned, samt at udbetale små overskydende skatter gennem NemKonto.
- Det foreslås at opdatere bagatelgrænserne i kildeskatteloven ved en forhøjelse fra 100 kr. til 500 kr. Formålet er at reducere antallet af indbetalingskort med henblik på at lette opkrævningen for SKAT og for borgerne.
- Det foreslås at smidiggøre SKATs administration af gaveafgifter. Det sker ved at justere de processuelle regler for værdiansættelse på gaveafgiftsområdet, ved tilpasninger af sagsbehandlingsfrister og ved at give mulighed for skønsmæssig ansættelse.
- For at forenkle regler og administration for virksomhederne får to eller flere virksomheder adgang til at oprette fælles afgiftsoplæg for spiritus, øl og vin. I den forbindelse indføres regler, der præciserer hæftelsen for afgift ved fælles afgiftsoplæg.
- Der foreslås en ny skattepligtsbestemmelse for alle investeringsinstitutter, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, hvad enten de er investeringsforeninger eller SI-KAV'er, således at de beskattes på samme måde, som udloddende investeringsforeninger hidtil er blevet beskattet.

- Det foreslås at sikre fradrag for fradragsbegrænsede urealiserede kurstab på swapaftaler, således at et selskab, der har indgået en renteswap og frasælges af en koncern, hvor det har indgået i en sambeskatning, stadigvæk kan fremføre et eventuelt beskåret kurstab på renteswappen.
- En justering af de regler, der er indført med skattereformen om konvertering af fradragsberettiget kapitalpension til ikke-fradragsberettiget kapitalpension (aldersforsikring m.v.) mod en fremrykket afgift. Det har således vist sig, at disse nye regler ikke i alle henseender sikrer, at der betales den afgift, som blev forudsat ved indførelsen af konverteringsmuligheden. Afgiftsgrundlaget foreslås således udvidet. Desuden foreslås smidigere regler for den skattemæssige behandling af indbetalinger til kapitalpensioner, som beror på fejl m.v., og en justering af reglerne for deloverførsel, herunder delkonvertering af kapitalpension til aldersforsikring m.v.
- En række præciseringer i love på Skatteministeriets område.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Der har i forhold til almindelige skattepligtige været en flerårig udvikling, hvor disse fritages for at anvende den sædvanlige selvangivelse og i stedet modtager en årsopgørelse, der i mange tilfælde vil være endelig som følge af de indberetninger om indkomster og fradrag, som SKAT modtager. I takt med at disse indberetninger og deres kvalitet stiger, er der grundlag for at overføre også skattepligtige, der ikke kun er lønmodtagere i snæver forstand, til årsopgørelsesordningen. Et af hovedformålene med forslaget er på den baggrund at fortsætte udvidelsen af årsopgørelsesordningen, således at mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som også har lønindkomst, fremover kun modtager en fortrykt årsopgørelse. I lyset af udviklingen af digitaliseringen af årsopgørelsesprocessen foreslås det også at afskaffe det særlige oplysningskort, som i dag udsendes til visse modtagere af en fortrykt årsopgørelse.

Et andet hovedformål er justering af rentereglerne i skatte- og afgiftslovgivningen for at sikre et robust og fremtidsholdbart udgangspunkt, når SKAT årligt skal opgøre de forskellige rentesatser i skatte- og afgiftslovgivningen. Dette sker ved at erstatte den hidtidige beregningsmodel for den såkaldte mindsterente med en rentemodell på grundlag af som udgangspunkt den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke finansielle selskaber.

Endelig indeholder forslaget en række forenklinger, harmoniseringer og præciseringer, der har baggrund i erfaringer fra administrationen af de pågældende love.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

3.1.1. Gældende ret

Reglerne om selvangivelsespligt og selvangivelsesform findes i skattekontrollovens afsnit I.

Efter skattekontrollovens § 1 skal enhver, der er skattepligtig her til landet, årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Personer, som modtager et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, er således personer, om hvem SKAT formoder, at de har noget at selvangive. Formodningen bygger på, at disse personer har selvangivet for det seneste indkomstår eller foretaget ændringer af deres forskudsopgørelse for det aktuelle indkomstår.

Uanset bestemmelsen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen (en såkaldt »servicemeddelelse«). Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, stk. 6.

Selvangivelsesfristen for fysiske personer er efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Skattepligtige på årsopgørelsesordningen har dog selvangivelsesfrist den 1. maj, medmindre den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, eller den selvangivelsespligtige skriftligt meddeler SKAT, at den pågældende ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Det følger af skattekontrollovens § 4, stk. 5, at skattepligtige på årsopgørelsesordningen kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal er korrekte og fyldestgørende.

Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales efter skattekontrollovens § 5 et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Det gælder dog ikke for personer på årsopgørelsesordningen, som ikke har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj.

SKAT kan efter ansøgning fritage helt eller delvist for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Uanset ovenstående kan SKAT pålægge daglige bøder med henblik på at fremtvinge en selvangivelse. Daglige bøder kan ikke pålægges personer på årsopgørelsesordningen.

Det følger af skattekontrollovens § 5, stk. 3, at foreligger en selvangivelse ikke på skatteansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Bestemmelsen anvendes i det væsentligste i relation til skattepligtige, som

modtager en egentlig selvangivelse, men som ikke opfylder deres selvangivelsespligt.

Det følger af bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2005 om en kort frist for skatteansættelse af personer med enkle økonomiske forhold, som ændret ved § 2 i bekendtgørelse nr. 1243 af 23. oktober 2005 om ændring af en række bekendtgørelser som følge af indførelsen af en enklere forskuds- og selvangivelsesprocedure, at personer, som har indkomst eller fradrag af en sådan art, at den/det er dækket af tallene på årsopgørelsen eller rubrikkerne på oplysningskortet for det pågældende indkomstår, anses for personer med enkle økonomiske forhold og er derfor undergivet en kort ligningsfrist. Herefter skal SKAT afsende varsel om foretagelse eller ændring af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat for fysiske personer inden den 1. juli i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb. En skattepligtig person anses bl.a. ikke for at have enkle økonomiske forhold, hvis denne har deltaget i et anpartsprojekt, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

Efter skattekontrollovens § 13 straffes den, der med forsæt til at unddrage det offentlige skat afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved afgørelse af, om en person er undergivet skattepligt, eller til brug ved afgørelse af skatteansættelse eller skatteberegning, for skattesvig. Straffen er bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. På samme måde straffes medvirken til skattesvig, jf. straffelovens § 23. Begås handlingen af grov uagtsomhed, er straffen bøde.

For skattepligtige, som modtager en årsopgørelse uden at have selvangivet, er der i skattekontrollovens § 16 en særlig bestemmelse, der angår en sådan skattepligtigs ansvar for ikke at reagere på en for lav skatteansættelse. Efter bestemmelsen skal skattepligtige, der uden at have selvangivet modtager en årsopgørelse, underrette SKAT inden 4 uger efter modtagelsen af årsopgørelsen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af selvangivelsesfristen. Overtrædes bestemmelsen forsætligt eller groft uagtsomt, er straffen bøde. Er overtrædelsen begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

I tilknytning til skattekontrollovens § 16 er det i lovens § 1 A bestemt, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at skattepligtige ikke kan ændre oplysninger om visse indkomster og fradrag, som indberetningspligtige efter skattekontrolloven har indberettet til SKAT. Skatteministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvordan den underretning til SKAT, der er nævnt i § 16 om indkomster og fradrag efter stk. 1, kan finde sted. Denne bemyndigelse er senest udnyttet ved bekendtgørelse nr. 851 af 14. august 2012 om begrænsning i borgernes adgang til at ændre visse oplysninger om indkomster og fradrag i årsopgørelsen samt om borgernes underretning af SKAT om en for lav skatteansættelse.

Efter denne såkaldte »feltlåsningsordning« kan den skattepligtige ikke ved anvendelse af TastSelv-internet på SKATs hjemmeside (www.skat.dk), TastSelv-telefonen (tlf. nr. 70

10 10 70) eller oplysningskortet ændre nedennævnte indberettede oplysninger til årsopgørelsen, men må som udgangspunkt kontakte den indberetningspligtige for at få denne til at ændre tallet ved en ny indberetning til SKAT. Sker det, vil der blive dannet en ny årsopgørelse for den skattepligtige. Den skattepligtige kan også kontakte SKAT med henblik på at få tallet ændret. De indkomster og fradrag, som er omfattet af feltlåsningsordningen, er ifølge ovennævnte bekendtgørelses § 2 oplysninger om følgende indkomster og fradrag:

- Jubilæumsgratiale og fratrædelsesgodtgørelse m.v. før fradrag af AM-bidrag.
- Hædersgaver.
- Pensioner, dagpenge m.v. og stipendier fra Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte.
- Bidrag og præmie til privattegnet kapitalpension (højest 46.000 kr.).
- Tilbagebetalt kontanthjælp, introduktionsydelse m.v.
- Fagligt kontingent, højest 3.000 kr.
- Bidrag til A-kasse, efterlønsordning og fleksydelse.
- Gaver til almennyttige foreninger.
- Donationer til forskning og gaver til kulturinstitutioner.
- Lønindkomst, bestyrelses honorar og personalegoder, der er A-indkomst, f.eks. fri bil og fri telefon før fradrag af AM-bidrag.
- Honorarer, indkomst ved hushjælp og værdien af visse personalegoder før fradrag af AM-bidrag.
- Uddelinger fra foreninger og fonde m.v. Gruppelivsforsikring betalt af pensionskasse. Visse personalegoder.
- Bidrag og præmie til privattegnet ratepension og ophørende alderspension (højest 50.000 kr.).
- Udlodning fra investeringsselskab/-forening, hvor der er indeholdt udbytteskat.
- Renteudgifter af studielån fra Moderniseringsstyrelsen.

I lov nr. 927 af 18. september 2012 er der givet skatteministeren hjemmel til med virkning fra og med indkomståret 2013 at fastsætte regler om, at selvstændigt erhvervsdrivende skal være omfattet af feltlåsningsordningen.

SKAT har desuden i forskudssystemet og i SLUT-systemet etableret en funktionalitet, der gør det muligt for SKAT at afskære skattepligtige på årsopgørelsesordningen fra at anvende TastSelv ved ændring af forskudsopgørelsen og/eller årsopgørelsen («Karantæneordningen»), når det antages, at der er en væsentlig risiko for, at de pågældende vil begå fejl ved anvendelse af TastSelv-systemet eller ligefrem vil misbruge det. En skattepligtig, der er blevet karantænesat, vil ved forsøg på at anvende TastSelv automatisk blive henvist til at kontakte SKAT for at få gennemført ændringen. En ændring kan eventuelt gennemføres på baggrund af en telefonisk eller personlig henvendelse til SKAT eller ved e-mail eller brev til SKAT.

Sker afskæringen i forbindelse med forskudsansættelsen, vil indtægter og fradrag fra denne automatisk blive overført til årsopgørelsen, medmindre oplysninger om disse indtægter og fradrag tilgår SKAT fra indberetningspligtige. Afskæringen af den skattepligtiges TastSelv-mulighed omfatter hele det berørte indkomstår, dvs. også den tilhørende årsop-

gørelse og muligheden for at foretage ændringer i TastSelv for det pågældende indkomstår efter selvangivelsesfristens udløb (digital genoptagelse).

Retningslinjerne for karantæneordningen følger af SKATs offentliggjorte meddelelse fra 11. oktober 2010 (SKM2010.638. SKAT).

3.1.2. Lovforslaget

Forslaget går ud på, at skatteministeren fastsætter regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.

Endvidere indeholder forslaget en række konsekvensændringer af skattekontrolloven.

Der vil for de skattepligtige, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, være knyttet en række fordele til denne ordning:

- Skattepligtige behøver ikke at udfylde en egentlig selvangivelse, men skal kun selvangive det eller de beløb, som SKAT ikke allerede kender, f.eks. beløb vedrørende over- eller underskud af deres virksomhed. Øvrige tal, som baserer sig på indberetninger fra tredjemand, fremgår direkte af årsopgørelsen, og den skattepligtige behøver ikke at foretage sig noget, hvis disse tal er rigtige.
- Den skattepligtige modtager automatisk forslag til en ny årsopgørelse, hvis der indkommer en ny, korrigeret indberetning til SKAT fra tredjemand - både før og efter selvangivelsesfristens udløb - og den skattepligtige ikke allerede forinden har korrigeret den eller de rubrikker, som de nye oplysninger angår.

Det bemærkes, at ønsker den skattepligtige at udfylde en egentlig selvangivelse, kan den skattepligtige - ligesom andre personer på årsopgørelsesordningen - anmode SKAT herom senest den 1. maj i året efter indkomståret udløb.

Ca. 475.000 personer driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Heraf driver ca. 320.000 moms- og/eller lønsumsafgiftspligtig virksomhed. Skattepligtige, som er momspligtige og/eller lønsumsafgiftspligtige, skal som udgangspunkt selvangive digitalt fra og med indkomståret 2011, jf. bekendtgørelse nr. 255 af 20. marts 2012 om obligatorisk digital indberetning af selvangivelsen for selvstændigt erhvervsdrivende.

De ca. 155.000 selvstændige, som ikke er moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige, er fordelt således:

Ca. 85.000 skattepligtige driver forskellige former for forpagtnings- og udlejningsvirksomhed vedrørende fast ejendom, herunder forældredrejning, ca. 70.000 skattepligtige driver anden mindre selvstændig erhvervsvirksomhed.

Langt hovedparten af de 155.000 skattepligtige (ca. 85 pct.) anvender i dag TastSelv ved indberetning af selvangivelsesoplysninger, selv om de ikke har pligt til at selvangive digitalt.

Det skønnes i første omgang, at det - på grund af de krav, der stilles til personkredsen for at kunne blive omfattet af

den udvidede årsopgørelsesordning, jf. nedenfor - vil være muligt at overføre 100.000-110.000 af de ca. 155.000 personer, som i dag udfylder en egentlig selvangivelse, til årsopgørelsesordningen. Dernæst vil det i takt med, at det findes forsvarligt (it-mæssigt, indberetningsmæssigt m.v.) kunne komme på tale at udvide personkredsen, som omfattes af årsopgørelsesordningen.

Bemyndigelsen til ministeren til at fastsætte nærmere regler tænkes udnyttet således, at det i en bekendtgørelse fastsættes, at de grupper af skattepligtige, som efter gældende regler i dag modtager en årsopgørelse med eller uden oplysningskort, også fremover vil modtage en årsopgørelse.

Dernæst tænkes det foreskrevet, at visse mindre, selvstændigt erhvervsdrivende med virkning fra og med indkomståret 2013 bliver omfattet af årsopgørelsesordningen. Det gælder skattepligtige med udlejning af fast ejendom og anden mindre selvstændig erhvervsvirksomhed, som opfylder betingelserne beskrevet nedenfor. Endvidere omfattes anpartsinvestorer som hidtil også af årsopgørelsesordningen.

Personkredsen tænkes fastlagt ud fra følgende 6 kriterier eller betingelser, som alle skal være opfyldt, for at den pågældende kan overgå til den udvidede årsopgørelsesordning:

- Den skattepligtige er ikke registreret med moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige forhold for det pågældende indkomstår.
- Den skattepligtiges virksomhedsresultat udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst.
- Den skattepligtige må ikke have anvendt virksomhedsordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konto for opsparat overskud eller anvendt kapitalafkastordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konjunkturudligningskontoen eller kunstnerordningen.
- Den skattepligtige er ikke begrænset skattepligtig af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet eller har indkomst fra eller ejerbolig i udlandet eller er dobbeltomicileret.
- Den skattepligtige har ikke forskudt indkomstår.
- Den skattepligtige anmoder ikke om at måtte modtage en egentlig selvangivelse.

I bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1, hvortil henvises, er der knyttet bemærkninger til de enkelte betingelser.

Har den skattepligtige ikke selvangivet i TastSelv i tidsrummet primo marts - medio marts i året efter indkomstårets udløb, vil årsopgørelsen som udgangspunkt kunne blive dannet med en overskydende skat til udbetaling, som skal genopkræves efter, at den skattepligtige har selvangivet.

For at reducere antallet af tilfælde, hvor den skattepligtige skal tilbagetale overskydende skat efter at have selvangivet et virksomhedsresultat, vil et positivt virksomhedsresultat, som den skattepligtige har forskudsansat sig med, automatisk blive overført til årsopgørelsen. Ca. 80 pct. af de ca. 110.000 skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, har forskudsansat sig med et positivt virksomhedsresultat.

De resterende ca. 20 pct. svarende til ca. 22.000 personer, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, forskudsansætter sig med et virksomhedsresultat på 0 kr. eller med et underskud. Ved beregningen af slutskatten sættes virksomhedsresultatet til 0 kr. Selvangiver disse skattepligtige efter modtagelsen af årsopgørelsen et positivt virksomhedsresultat, kan det betyde, at de skal tilbagebetale en udbetalt overskydende skat. For at reducere antallet af tilfælde, hvor dette sker, vil følgende initiativer blive taget:

- De skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil primo marts i året efter indkomståret få tilsendt en mail eller sms med opfordring til snarest muligt og inden medio marts i TastSelv at oplyse virksomhedsresultatet og foretage evt. andre korrektioner. Tal fra indkomståret 2010 viser, at skattepligtige, som efter forslaget vil overgå til den udvidede årsopgørelsesordning, i forvejen selvangiver med 20 pct. højere frekvens frem til medio marts end andre selvstændigt erhvervsdrivende. Det svarer til et antal skattepligtige på ca. 22.000, som allerede i dag selvangiver tidligt.
- Ved klik på årsopgørelsen i TastSelv – allerede fra starten af marts efter indkomståret – vil det klart fremgå, at SKAT forventer, at der selvangives et resultat af virksomhed, eller at den skattepligtige oplyser, at denne ikke længere driver erhvervmæssig virksomhed. For at undgå besværet med tilbagebetaling af overskydende skat forventer SKAT således af den skattepligtige, at denne allerede i marts afgiver én af disse to oplysninger i TastSelv.

Det er tanken, at der skal udfærdiges en ny særskilt vejledning til de nye grupper af skattepligtige, som bliver omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, samt at der gennemføres andre kommunikationstiltag, der navnlig tager sigte på at tilskynde til og vejlede de skattepligtige om betydningen af at selvangive virksomhedsresultatet så tidligt som muligt, hvis det afviger væsentligt fra det, som er skønnet ved forskudsopgørelsen.

Skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning vil blive omfattet af regelsættet for skattepligtige omfattet af årsopgørelsesordningen, jf. afsnit 3.1.1. Dog vil personer omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning - som anpartsinvestorer i dag - have selvangivelsesfrist den 1. juli i året efter indkomstårets udløb, ligesom det ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1095 af 15. november 2005 vil blive fastsat, at den korte ligningsfrist ikke vil omfatte personer omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning. Den korte ligningsfrist gælder heller ikke i dag for anpartsinvestorer.

Endelig bemærkes, at efter bekendtgørelse nr. 594 af 12. juni 2006 om krav til det skattemæssige årsregnskab mv. for mindre virksomheder (Mindstekravs bekendtgørelsen for mindre virksomheder) skal der til brug for SKATs kontrol af grundlaget for selvangivelsen gives supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen, jf. bekendtgørelsens § 4. Efter bekendtgørelsens § 5 er en række virksomheder undtaget fra kravet om at give supplerende regnskabsoplysninger i selvangivelsen. Det gælder således bl.a.:

- erhvervsvirksomhed bestående af udlejning af op til to lejemål i fast ejendom, når virksomheden drives af fysiske personer,
- erhvervsvirksomhed omfattet af personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 10 eller 12 (nu nr. 9 eller 11), og
- anden erhvervsvirksomhed med en nettoomsætning i det pågældende indkomstår på under 300.000 kr.

Det overvejes at ændre kravet i mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder, så kravet om at skulle selvangive supplerende regnskabsoplysninger ikke gælder erhvervsvirksomhed, der drives af fysiske personer, som ikke er moms- eller lønsumsafgiftsregistreret.

De skattepligtige, som tænkes overført til den udvidede årsopgørelsesordning, vil således allerede som udgangspunkt efter gældende regler være undtaget fra kravet om at skulle give supplerende regnskabsoplysninger til selvangivelsen eller vil efter en ændring af mindstekravsbekendtgørelsen for mindre virksomheder blive det.

3.2. Afskaffelse af oplysningskortet

3.2.1. Gældende ret

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Personer, som modtager et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, er således personer, om hvem SKAT formoder, at de har noget at selvangive. Formodningen bygger på, at disse personer har selvangivet for det seneste indkomstår eller foretaget ændringer af deres forskudsopgørelse for det aktuelle indkomstår.

Uanset bestemmelsen i § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen (en såkaldt »servicemeddelelse«). Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet. Dette følger af skattekontrollovens § 1, stk. 6.

Det bemærkes, at der ikke er blankettvang. Der kan således selvangives på hvilken som helst måde, når blot de oplysninger, som tilgår SKAT, om indkomst m.v. opfylder kravet til indholdet af en behørig selvangivelse. Den skattepligtige vil altid kunne få hjælp til at selvangive supplerende oplysninger til årsopgørelsen ved at rette henvendelse til SKATs kundecentre, skattecentre eller de kommunale borgerservicecentre.

Der udsendes ca. 1 mio. oplysningskort sammen med årsopgørelsen på et særskilt A4-ark. Den skattepligtige udfylder oplysningskortet ud fra en medfølgende tjekliste og sender det til SKAT. De påskrevne beløb indtastes manuelt af

SKATs Betalingscenter og indgår herefter i dannelsen af en ny årsopgørelse.

Oplysningskortet har været i brug siden indkomståret 2007. For dette indkomstår modtog SKAT ca. 85.000 udfyldte oplysningskort fra borgerne. For indkomståret 2011 blev der registreret under 20.000 indsendte oplysningskort eller ca. 2 pct. af de udsendte oplysningskort til de skattepligtige. De resterende 98 pct. af de udsendte A4-blanketter benyttes ikke af de skattepligtige til at selvangive på.

De felter, der hyppigst har været indberettet på via et oplysningskort, har for indkomståret 2010 været felterne befordringsfradrag og aktieindkomst med hver ca. 5.000 indberetninger. For begge felters vedkommende vil flere oplysninger blive fortrykt. Det vides ikke, hvilke selvangivelseskanaler (TastSelv-internet, TastSelv-telefonen eller anden skriftlig eller mundtlig henvendelse til SKAT) de skattepligtige, som modtager et oplysningskort, men som ikke benytter det til at selvangive på, anvender i stedet. Imidlertid kan det konstateres, at ca. 97 pct. af de skattepligtige, som modtager en årsopgørelse og har noget at selvangive, anvender TastSelv-internet.

Oplysningskortet anvendes af alle aldersgrupper og indeholder mulighed for at ændre i 39 rubrikker (indkomståret 2011). Andre måder at selvangive på end ved at bruge oplysningskortet er TastSelv-internet. Hidtil har der også været mulighed for at anvende TastSelv-telefonen til selvangivelse, men denne selvangivelseskanal vil blive afskaffet fra og med indkomståret 2012, eftersom der i dag kun gennemføres 1.500 - 2.500 ændringer af årsopgørelsen via denne funktionalitet. Telefonen anvendes ved at ringe til et særligt nummer, og den skattepligtige indtaster sit cpr-nr. og sin TastSelv-kode. Herefter taster den skattepligtige det rubriknummer, som den skattepligtige ønsker at ændre i, samt beløbets størrelse. Rubriknummeret kan den skattepligtige finde på oplysningskortet.

3.2.2. Lovforslaget

I lyset af, at oplysningskortet alene anvendes til at selvangive på for ca. 2 pct. af de skattepligtige, som modtager oplysningskortet, foreslås oplysningskortet afskaffet. Har de skattepligtige, som modtager en årsopgørelse, noget at selvangive, vil SKAT i informationsmaterialet til årsopgørelsen henvise den skattepligtige til at bruge TastSelv-internet eller rette skriftlig eller personlig, herunder telefonisk, henvendelse til SKAT.

De skattepligtige, der ikke er fortrolige med digital selvbetjening via TastSelv-internet, og som har ændringer til årsopgørelsen, har mulighed for at blive hjulpet via kundecenteret, skattecentre eller de kommunale borgerservicecentre, hvor den skattepligtiges indberetning kan indtastes til optag på årsopgørelsen.

3.3. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

3.3.1. Gældende ret

I flere forskellige skatte- og afgiftslove er det fastsat, at størrelsen af en rente skal fastsættes en gang om året, og på hvilket grundlag renten skal fastsættes. I de gældende modeller er grundlaget for beregningen i alle tilfælde en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere f.eks. Københavns Fondsbørs) beregnet gennemsnitlig obligationsrente. Baggrunden for dette er, at der ved fastlæggelsen af reglerne er taget udgangspunkt i den mindsterente, der frem til 2010 indgik i kursgevinstloven. Efter ophævelsen af mindsterentebestemmelserne i kursgevinstloven offentliggør Nasdaq OMX Copenhagen A/S ikke længere mindsterenten på daglig basis.

De eksisterede regler om fastsættelse af rentesatser er formuleret lidt forskelligt, men det er i alle tilfælde obligationsrenten for udvalgte serier, der danner grundlag for rentefastsættelsen. Det er forskelligt hvilken periode, som danner grundlaget, det kan f.eks. være de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år eller i de første 7 måneder af året forud for indkomståret.

Både i opkrævningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, selskabsskatteloven og virksomhedsskatteloven er der forskellige modeller til årlig fastsættelse af renter.

Rentereglen i opkrævningslovens § 7 blev indført sammen med opkrævningsloven, der trådte i kraft den 1. januar 2001. Med den indførte opgørelsesmetode beregnes renten for et år på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år, og med det daværende renteniveau ville renten blive sat ned fra 1,3 pct. til 1,0 pct. pr. påbegyndt måned. Den dagældende rente på 1,3 pct. pr. påbegyndt måned var væsentligt højere end renteniveauet i samfundet i øvrigt på daværende tidspunkt, men ville efter sænkningen til 1,0 pct. stadig ligge højere end den almindelige udlånsrente. Renten blev også gjort variabel, så den i et vist omfang følger markedsrentens bevægelser.

Opkrævningsloven gælder opkrævning af skatter og afgifter for virksomheder m.fl. I henhold til opkrævningslovens § 7 pålægges beløb, der ikke betales rettidigt, eller hvor der gives henstand, en månedlig rente fastsat som en basisrente beregnet på baggrund af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) udregnet obligationsrente i en vis periode. I 2010 og 2011 var renten 0,9 pct. Renten i opkrævningsloven danner desuden grundlag for fastsættelse af renten i mange andre love, f.eks. selskabsskatteloven og forskellige afgiftslove. I de andre love tillægges renten i opkrævningsloven ofte et fast procenttillæg.

F.eks. er det i selskabsskattelovens § 29 A, stk. 5, fastsat, at hvis ordinær acontoskat ikke betales rettidigt, forrentes beløbet med renten i henhold til opkrævningslovens § 7,

stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne.

I henhold til svovlafgiftslovens § 24, stk. 3, finder bl.a. opkrævningslovens § 7 tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i svovlafgiftslovens § 24, stk. 1 eller 2, nævnte tilfælde.

I pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, er der defineret en rente, som er fastsat som et simpelt gennemsnit af de af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Denne metode har været anvendt siden realrenteafgiftslovens indførelse i 1983. Renten anvendes ved forrentning af ændrede skatteleb som følge af genoptagelse af tidligere års selvangivelser efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 1, ved forrentning af forskelle mellem indbetalt acontoskat og endelig skat for pensionskasser m.v. efter § 21, stk. 1, og ved beregning af rente af den endelige skat på pensitutionsordninger, der efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, stk. 1, pålægges en fast 8 dages rente.

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før rateudbetalingen indledes på en rateopsparing, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet). Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes efter gældende regler en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Amortisationsrenten for udbetalingsåret 2012 er fastsat til 1,16 pct. (2011:1,84 pct.). Den lave amortisationsrente, der typisk er lavere end det realiserede afkast på rateopsparingen, resulterer i disse tilfælde i stigende rateudbetalinger, hvor idealet i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er lige store udbetalinger.

I selskabsskatteloven er der en model til fastsættelse af den årlige standardrente. Standardrenten anvendes i forbindelse med den såkaldte rentefradragsbegrænsningsregel i selskabsskattelovens § 11 B, hvorefter selskabers fradrag for nettofinansieringsudgifter begrænses, hvis deres udgifter er store. Begrænsningen af fradraget for renteudgifter og kurstab m.v. sker ved, at selskaber m.v. alene kan fradrage nettofinansieringsudgifter i det omfang, de ikke overstiger

den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med en standardforrentningsssats (standardrenten). Nettofinansieringsudgifter defineres i stk. 4. Selskabernes aktiver opgøres i medfør af stk. 5 og 6 som udgangspunkt på grundlag af de skattemæssige værdier. Værdien af aktier medregnes ikke bortset fra 20 pct. af anskaffelsessummen for aktier i udenlandske koncernselskaber. Standardrenten fastsættes årligt i medfør af stk. 2. Rentebegrænsningen sker dog kun, hvis renteudgifterne overstiger 21,3 mio. kr.

I virksomhedsskatteloven er fastsat en rentemodell til fastsættelse af den såkaldte kapitalafkastsats. Kapitalafkastsatsen var i både 2010 og 2011 på 2 pct. Ved at beskatte det beregnede kapitalafkast som kapitalindkomst opnås, at investering i en virksomhed skattemæssigt sidestilles med en passiv investering i obligationer. Kapitalafkastsatsen anvendes desuden ved beregning af kapitalafkastet for skattepligtige, der benytter kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit II, ligesom satsen anvendes af skattepligtige, der erhverver aktier eller anparter, og som foretager kapitalafkastberegning efter virksomhedsskattelovens afsnit II A.

3.3.2. Lovforslaget

Med forslaget justeres grundlaget for SKATs opgørelse af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet.

Der foreslås en ny model til fastsættelse af størrelsen af renten, hvorefter satsen i videst muligt omfang beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Herved sikres et robust og fremtidsholdbart beregningsgrundlag for rentesatserne, der tager udgangspunkt i de renter, almindelige selskaber kan opnå på penge-markedet.

I forhold til basisrenten i opkrævningsloven § 7, stk. 2, foreslås det, at satsen fremadrettet beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats. Den i 6. pkt. beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.

Det foreslås, at renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

For så vidt angår amortisationsrenten i pensionsbeskatningsloven foreslås, at modellen tager udgangspunkt i nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve (udarbejdet af Finansrådet og Forsikring & Pension). Denne rente er indlagt som en maksimal beregningsrente ved beregning af ydelser fra livsvarige og ophørende alderspensioner m.v., og ministeren gav under folketingsbehandlingen udtryk for, at han overvejede en tilsvarende justering af reglerne for udbetaling af rateopsparinger.

I forhold til standardrenten i selskabsskattelovens § 11 B er intentionen i den gældende lovgivning, at standardrenten skal afspejle det gennemsnitlige renteniveau, som selskaberne kan finansiere deres gæld til. I gældende lovgivning er dette blevet tolket som den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber. Efter i nogle år at have ligget over den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber har standardrenten de seneste år ligget på niveau med eller under den gennemsnitlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber.

Det foreslås, at standardrenten fremadrettet fastlægges på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

I forhold til kapitalafkastsatsen i virksomhedsskattelovens § 9 foreslås det, at satsen fremadrettet beregnes på grundlag

af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger m.v. og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. For at sikre samme forventede renteniveau som ved den gældende opgørelsesmetode fratrækkes to procentpoint. Herved sikres, at den forventede rentesats vil være omtrent den samme ved den nuværende og den foreslåede opgørelsesmetode. Satsen kan dog ikke blive under nul. Ændringen forventes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser.

3.4. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutter betaling af acontoskat

3.4.1. Gældende ret

Ifølge gældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven beregnes der renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, af forskellen mellem pensionsinstitutternes indbetalte acontoskat og endelige skat. Rentesaften er den samme, uanset om der sker tilbagebetaling af overskydende skat til de skattepligtige institutioner, eller om de skattepligtige institutioner skal indbetale restskat.

3.4.2. Lovforslaget

Det foreslås at indføre et spænd på 3,5 procentpoint mellem godtgørelsesprocenten ved overskydende skat og restskatteprocenten i acontoskatteordningen i pensionsafkastbeskatningsloven for pensionsinstitutter. Med forslaget skabes der en bedre balance mellem forrentning af overskydende skat henholdsvis restskat og markedsrenten. Herved reduceres den potentielle risiko for, at der kan spekuleres i, at statens forrentning af overskydende skat er højere end markedsrenten.

3.5. Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

3.5.1. Gældende ret

Efter de gældende regler kan SKAT ændre en skatteopgørelse efter, at den endelige opgørelse er indgivet. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet fra den 1. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Pensionsinstitutternes ordinære skatteindbetalinger forrentes imidlertid først fra den 20. februar året efter indkomståret, til betaling sker, ligesom pengeinstitutternes ordinære skatteindbetalinger først

forrentes fra den 8. januar i året efter indkomståret, til betaling sker.

3.5.2. Lovforslaget

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære skatteindbetalinger først forrentes fra den 8. januar henholdsvis den 20. februar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger som følge af ændringer af skattebeløb forrentes fra den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ekstraordinære betalinger af skatter som følge af ændrede skattebeløb forrentes fra samme dato som forrentningen af ordinære skattebetalinger.

3.6. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

3.6.1. Gældende ret

Et selskabs nettofinansieringsudgifter kan blive rentefradragsbegrænset ifølge selskabsskatteovens § 11 B. Til nettofinansieringsudgifterne medregnes både renter og kurstab. Som udgangspunkt fortabes rentefradragsbegrænsede nettofinansieringsudgifter endeligt, dog er der en særlig adgang til at kunne modregne rentefradragsbegrænsede kurstab i fremtidige kursgevinster. Et rentefradragsbegrænset kurstab kan fremføres til modregning i andre kursgevinster i de efterfølgende 3 år.

Der er en særlig fremførselsadgang for renteswapaftaler, således at rentefradragsbegrænsede urealiserede kurstab på en swapaftale kan fremføres til modregning i kursgevinster på samme kontrakt over aftalens løbetid.

Rentefradragsbegrænses et selskab i et indkomstår, kan selskabet vælge enten at modregne rentefradragsbegrænsede nettokurstab i kursgevinster de 3 efterfølgende indkomstår eller at modregne de beskårne nettokurstab i gevinster på samme kontrakt i kontraktens løbetid.

Hvis selskabet indgår i en sambeskatningskreds, skal opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne og den eventuelle rentefradragsbegrænsning finde sted på sambeskatningsniveau. Det vil sige, at hvis selskabet, der har indgået renteswappen, vælger at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab i kursgevinster de 3 efterfølgende indkomstår, skal kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet. Dermed kan rentefradragsbegrænsede kurstab fremføres i efterfølgende kursgevinster i andre sambeskattede selskaber.

Hvis et datterselskab sælges ud af koncernen, og datterselskabet har fået rentefradragsbegrænset et kurstab, forbliver det rentefradragsbegrænsede kurstab i den hidtidige sambeskatning og kan dermed udnyttes af koncernen i senere indkomstår.

Administrations-selskabet kan kompensere datterselskabet, der træder ud af sambeskatningen, for de »mistede« kurstab ved at yde et skattefrit tilskud til selskabet i forbindelse med sambeskatningens ophør, jf. selskabsskatteovens § 31 D.

Ved indførelsen af den yderligere modregningsadgang i forbindelse med renteswaps er der ikke taget stilling til situationen, hvor datterselskabet har rentefradragsbegrænsede

kurstab på renteswaps, og samme datterselskab sælges ud af koncernen.

Hovedreglen er, at administrationsselskabet fremfører kurstab samlet for de sambeskattede selskaber.

Sælges datterselskabet efterfølgende, og er det rentefradragsbegrænsede kurstab opstået for mere end 3 år siden, opstår der den situation, at administrationsselskabet ikke kan fremføre kurstab på renteswappen, fordi kurstab kun kan fremføres i samme kontrakt, og kontrakten er tilknyttet det frasolgte datterselskab. Samtidig kan det frasolgte datterselskab ikke modregne kurstab i senere kursgevinster på samme kontrakt, fordi administrationsselskabet skal fremføre kurstab.

Efter gældende ret mister både den hidtidige koncern og det frasolgte selskab derfor muligheden for at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab på renteswaps i gevinster på samme kontrakt, når der er gået mere end de 3 år, hvor modregningsadgangen i andre kursgevinster består.

3.6.2. Lovforslaget

Med lovforslaget bliver det muligt for det udtrædende datterselskab at tage et eventuelt rentefradragsbegrænset kurstab på en renteswap med ud af sambeskatningen, således at datterselskabet har mulighed for at modregne det rentefradragsbegrænsede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kontrakt.

Hermed fortabes muligheden ikke for at modregne rentefradragsbegrænsede kurstab på en renteswap.

3.7. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

3.7.1. Gældende ret

SKAT modtager i dag indberetninger om udbytter af aktier.

De nærmere regler om indberetningen af udbytter til SKAT fremgår dels af skattekontrollovens §§ 9 B og 10 A og dels af kapitlerne 18 og 20 i bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, er det det udstedende selskab, der foretager indberetningen. Indberetningen skal ske i måneden efter, at udlodningen er vedtaget eller besluttet. Indberetningen skal indeholde oplysninger om:

- Identiteten af den indberetningspligtige.
- Identiteten af ejeren af aktierne, hvis denne oplysning er kendt, eller af den, udbyttet udbetales til.
- Størrelsen af det udloddede udbytte ved hver enkelt udlodning før skat med angivelse af aktiens m.v. identitet.

Indberetningen skal i disse tilfælde ske inden for fristerne for angivelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen, dog den 17. januar for udlodninger vedtaget eller besluttet i december. Er denne

dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen dog den næste hverdag. For større virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.

Hvilken kategori, en virksomhed hører til, afhænger af virksomhedens samlede indeholdelse af A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Virksomheden anses således for lille, hvis den årlige indeholdte A-skat ikke overstiger 1 mio. kr., og det årlige indeholdte arbejdsmarkedsbidrag ikke overstiger 250.000 kr. Overstiger den årlige indeholdelse en af disse to grænser, anses virksomheden for større.

For så vidt angår udbytter af aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked eller registreret i en værdipapircentral, er det depotføreren, der skal foretage indberetningen. Indberetningen skal i disse tilfælde indeholde oplysninger om:

- Depotførers identitet.
- Identiteten af ejeren af depotet.
- Depotets identitet og art.
- Størrelsen af det udloddede udbytte før skat ved hver enkelt udlodning med angivelse af aktiens m.v. identitet, herunder med angivelse af ISIN-fondskode, hvis en sådan er tildelt, og af identiteten af det udloddede selskab m.v.
- Oplysning om aktien m.v. er optaget til handel på et reguleret marked.
- Oplysning om hvilket land aktien m.v. er udstedt i.

Indberetningen skal i disse tilfælde ske årligt, og fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er denne dag en lørdag eller søndag, udløber fristen dog først den næste hverdag.

For så vidt angår udbytte af investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringselskaber, skal indberetningen som udgangspunkt foretages af depotføreren. Indberetningen skal omfatte oplysninger om:

- Den indberetningspligtiges identitet.
- Ejers identitet.
- Depotets identitet og art.
- Arten af aktierne eller investeringsbeviserne m.v. og om de er optaget til handel på et reguleret marked. For investeringsbeviser omfatter dette desuden oplysning om afdelingsart, og hvad den investerer i.
- Identiteten af aktierne eller investeringsbeviserne m.v., herunder med angivelse af ISIN-fondskode, hvis en sådan er tildelt, og af identiteten af det udstedende selskab eller den udstedende forening m.v. Hvis en ISIN-fondskode ikke er tildelt, anvendes anden lignende entydig identifikation.
- Størrelsen af udbytte før skat ved hver enkelt udlodning (herunder fordelingen på kapitalindkomst, aktieindkomst og skattefri udlodning fra investeringsinstitut med minimumsbeskatning).

Herudover skal der indberettes nogle yderligere oplysninger, hvis en del af udbyttet efter særlige regler i aktieavancebeskatningsloven skal anses for tillæg til aktiernes eller investeringsbevisernes m.v. anskaffelsessum, eller hvis udbe-

talingen af udbyttet sker i form af yderligere aktier eller investeringsbeviser m.v.

Indberetningen skal også i disse tilfælde ske årligt, og fristen er den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Er denne dag en lørdag eller søndag, udløber fristen dog først den næste hverdag.

Uanset hvordan oplysningerne om udbyttet indberettes, jf. de regler, der er beskrevet ovenfor, er det udloddende selskab efter kildeskattelovens § 66, stk. 2, forpligtet til at indsende udbytteangivelse til SKAT. Angivelsen indeholder nærmere oplysninger om den samlede udlodning og den indeholdte udbytteskat, men ikke oplysninger om de enkelte modtagere.

Angivelsen skal indgives i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om at udlodde. Fristen er den samme som for indberetning om indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag i den pågældende måned. For små virksomheder vil det sige senest den 10. i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen, dog den 17. januar for udlodninger vedtaget eller besluttet i december. Er denne dag en lørdag, søndag eller helligdag, udløber fristen dog først den næste hverdag. For større virksomheder er fristen den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen.

3.7.2. Lovforslaget

Bestemmelserne i såvel skattekontrollovens §§ 9 B som 10 A om indberetning af udbytter omtaler, at indberetningen skal ske henholdsvis hvert år og mindst en gang årligt. Endvidere har skatteministeren efter skattekontrollovens § 9 A, stk. 5, mulighed for at fastsætte indberetningsfrister, der afviger fra de normale frister (20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører). Denne hjemmel blev indsat ved lov nr. 462 af 12. juni 2009. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget L 201, Folketingsåret 2008/09, 1. samling, at tanken med bestemmelsen var at harmonisere indberetningsfristen med fristen for angivelse og indbetaling af udbytteskatten. Det vil sige regler om indberetninger af udbytter i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen.

Det er tanken at udnytte bemyndigelsen i skattekontrollovens § 9 A, stk. 5, i relation til alle udbytter, som udloddes fra danske selskaber m.v., og ikke som i dag blot i forhold til udbytter af aktier m.v. i danske selskaber m.v., der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral. Dette kan ske ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. Ved ændring af bekendtgørelsen vil der således blive fastsat regler om, at indberetningen vedrørende de udbytter fra danske selskaber m.v., som ikke allerede i dag skal indberettes i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om udlodningen, skal ske seneste den sidste hverdag i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen. For de udbytter, som allerede i dag skal indberettes i måneden efter vedtagelsen eller beslutningen om udlodningen, vil indberetningsfristen ikke blive ændret. For aktier i udenlandske selskaber m.v., der er optaget til handel på regule-

de markeder eller registreret i en værdipapircentral, vil der stadig kunne ske indberetning årligt.

I denne forbindelse foreslås det, at omtalen af indberetning hvert år og mindst en gang om året udgår fra bestemmelserne i skattekontrollovens §§ 9 B og 10 A i forhold til udbytteindberetningerne. Efter den omtalte ændring af indberetningsfristerne vil det være misvisende at opretholde disse formuleringer.

Det foreslås samtidig at udvide de oplysninger, der skal være omfattet af indberetningerne, med nogle oplysninger, som er knyttet til udlodningen og indeholdelsen af udbytteskat eller manglende indeholdelse af udbytteskat. Det foreslås således, at indberetningerne skal omfatte følgende nye oplysninger:

Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.

Oplysninger om baggrunden, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat. Indeholdelse af udbytteskat kan undlades i en række tilfælde, f.eks. ved udlodning til modereller koncernselskaber, udlodning vedrørende aktier i pensionsdepoter og udlodninger til modtagere, som har udbyttefrikort. Indberetningen skal således omfatte oplysning om, hvilken undtagelse fra indeholdelse af udbytteskat der finder anvendelse.

Oplysninger om baggrunden, hvis der efter danske regler er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er mindre end normalsatsen på 27 pct. Det kan f.eks. være tilfældet ved udlodning til et selskab (indeholdelse af udbytteskat med en sats på 25 pct.) og ved udlodning til investerings-selskab (indeholdelse af udbytteskat med 15 pct.).

Oplysninger om baggrunden, hvis der indeholdes med nedsat sats i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Efter bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat nedsættes indeholdelsesprocenten, eller bortfalder indeholdelsen af udbytteskat i overensstemmelse med bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis der afgives dokumentationen i overensstemmelse med en ordning indgået mellem SKAT og Værdipapircentralen eller det udloddende selskab. Dokumentation for, hvilken dobbeltbeskatningsoverenskomst udbyttmodtager er omfattet af, skal afleveres til det udloddende selskab eller den danske depotfører. Dokumentation skal foreligge på en blanket udformet af SKAT og skal fornys hvert 5. år.

Det er hensigten, at der på baggrund af den foreslåede lovændring foretages en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, hvorefter indberetningen om baggrunden for anvendelse af nedsat sats i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der har dannet grundlag for anvendelse af nedsat sats, og oplysninger om, hvilket land der har attesteret dokumentationen.

Samlet skal dette give SKAT bedre grundlag dels for at kontrollere, om der indeholdes og afregnes udbytteskat korrekt, dels for at behandle anmodninger om refusion af indeholdt udbytteskat.

Det foreslås endvidere, at indberetninger skal indeholde oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til, når der er tale om udbytte af aktier m.v. omfattet af skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Det vil sige, aktier der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral, og hvor det er det udloddende selskab selv, der skal foretage indberetningen af udbyttet. Dette kan lette SKATs kontrol – særligt i forhold til, om der korrekt er anvendt nedsatte satser for indeholdelse af udbytteskat eller ikke er foretaget indeholdelse.

Når dette forslag ikke gennemføres i forhold til andre udbytter, skyldes det, at her foretages indberetningen oftest af depotføreren. I praksis foretages indberetningen vedrørende aktier registreret i VP Securities A/S af dette selskab på vegne af depotførerne. VP Securities A/S har dog alene oplysninger om kontonummer for de depotførere, hvortil udbytterne overføres. En indberetning af oplysninger om disse kontonumre tjener ikke noget formål.

Som konsekvens af, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at omfatte nærmere oplysninger om den indeholdte udbytteskat, foreslås det, at pligten til at indgive udbytteangivelse bortfalder for udbytte, der er omfattet af indberetningspligten, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Det vil sige, når der er tale om udbytte af aktier m.v., som hverken er optaget til handel på et reguleret marked eller er registreret i en værdipapircentral, og der ikke er tale om investeringsbeviser eller aktier i investerings-selskaber.

Det udloddede beløb og den indeholdte udbytteskat kan efter udvidelsen af oplysningerne i udbytteindberetningerne opgøres på grundlag af indberetningerne. Indberetningerne kan dermed danne grundlaget for opkrævningen af udbytteskatten. Udbytteangivelsen bliver dermed gjort overflødig.

Det er ikke foreslået at gennemføre et tilsvarende bortfald af udbytteangivelsen i de tilfælde, hvor den indberetningspligtige er en anden end det udloddende selskab, dvs. depotførerne. Dette ville gøre det udloddende selskabs afregning af indeholdt udbytteskat afhængig af, at depotførerne indberetter rettidigt og korrekt. Det ville ikke forekomme rimeligt.

3.8. Ændring af renteregler ved taksation

3.8.1. Gældende ret

Ved udskrift af årsopgørelsen beregnes som udgangspunkt en rente pr. påbegyndt måned af restskat og overskydende skat, når årsopgørelsen udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Renten kompenserer for henholdsvis en senere opkrævning af indkomstskatten og en senere udbetaling af en eventuel overskydende skat.

Hvis den første årsopgørelse, der udskrives, udviser en restskat, beregnes ikke rente af restskatten, selv om den før-

ste årsopgørelse måtte blive udskrevet efter den 1. oktober i året efter indkomståret.

Efter gældende regler skal der ved en ansættelsesændring betales månedsrente af hele forhøjelsen eller nedsættelsen fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til tidspunktet for udskriften af den ændrede årsopgørelse.

I dag udskrives hovedparten af årsopgørelserne inden den 1. oktober i året efter indkomståret. Hvor den skattepligtige ikke har indsendt selvangivelse rettidigt, og SKAT derfor fastsætter skatteansættelsen ved en taksation, udskrives den 1. årsopgørelse som regel efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Der kan dog også forekomme situationer, hvor den skattepligtige er uden indflydelse på, at den første årsopgørelse ikke er udskrevet den 1. oktober i året efter indkomståret.

Hvis den skattepligtige ikke indgiver selvangivelse rettidigt, og der således ikke foreligger en selvangivelse på ansættelsetidspunktet, kan SKAT taksere den skattepligtige. Ved en taksation fastsættes skatteansættelsen skønsmæssigt. Taksationer afsluttes som hovedregel inden udløbet af året efter indkomståret, men visse sager kan strække sig nogle måneder ind i det næste kalenderår.

Hvor den skattepligtige indsender selvangivelse efter foretagne taksation, ændres skatteansættelsen, og der beregnes rente af hele nedsættelsen eller forhøjelsen af ansættelsesændringen.

3.8.2. Lovforslaget

Rentereglerne ved nedsættelser af restskat virker uhen-sigtsmæssigt, idet der beregnes rente af restskat, som nedsættes, uanset at skattebeløbet aldrig er blevet opkrævet hos den skattepligtige, og den skattepligtige således ikke har indbetalt beløbet.

Rentegevinsten opstår, fordi loven er asymmetrisk, da der ikke beregnes rente af en restskat af første årsopgørelse, selv om denne udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret, samtidig med at der ved senere ansættelsesændringer beregnes rente af hele nedsættelsen, selv om den nedsatte restskat ikke har været betalt eller krævet forrentet. Herved får den skattepligtige rente af et beløb, som den skattepligtige aldrig har betalt.

I praksis forekommer disse situationer, når skatteyder ikke har indgivet selvangivelse, og SKAT derfor er nødt til at taksere den skattepligtige. Når den skattepligtige efterfølgende indsender en selvangivelse, som nedsætter restskatten, ændres årsopgørelsen, og der ydes rente fra den 1. oktober i året efter indkomståret, selv om der ikke er opkrævet rente på 1. årsopgørelse. Det betyder, at der opstår en utilsigtet rentegevinst for den skattepligtige.

Det foreslås, at der i taksationstilfælde skal beregnes rente af restskat på den første årsopgørelse. Med forslaget undgås det, at den skattepligtige ved en senere nedsættelse af skatteansættelsen opnår en utilsigtet rentegevinst.

Ændringen af rentereglerne ved taksationer foreslås at få virkning fra og med taksationer vedrørende indkomståret 2012, hvor årsopgørelsen udskrives den 1. januar 2013 eller

senere. Det vil i praksis sige de årsopgørelser, som udskrives på baggrund af de taksationer, som foretages i efteråret 2013 og senere.

3.9. Fremrykning af afregningen af restskat

3.9.1 Gældende ret

Restskat op til 18.300 kr. opkræves via forskudsskatten for det efterfølgende kalenderår. Er udskriften af årsopgørelsen senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, kan beløbet ikke overføres til opkrævning over det næste års forskudsskat, og beløbet opkræves i stedet ved 10 indbetalingskort. Restskat over 18.300 kr. opkræves ved 3 indbetalingskort.

Restskat, som ikke indregnes i forskudsskatten for det andet år efter indkomståret, opkræves i rater, der forfalder i september, oktober og november i året efter indkomståret. Tidspunkterne for opkrævningen er fastsat ud fra, hvornår det tidligere var muligt at nå at få udskrevet årsopgørelserne og udsendt indbetalingskort. Tidspunktet for færdiggørelsen af årsopgørelserne er med tiden rykket længere og længere frem, hvilket har betydet, at skattepligtige med overskydende skat har kunnet få den overskydende skat udbetalt tidligere år for år. Dette har kunnet gennemføres administrativt, fordi loven blot foreskriver, at overskydende skat udbetales i perioden marts til oktober i året efter indkomståret. Opkrævningen af restskatten er imidlertid ikke fremrykket tilsvarende. For restskat foreskriver loven, at restskat, som opkræves ved indbetalingskort, opkræves i september, oktober og november i året efter indkomståret. Der er således ikke sket samme fremrykning af afregningen af restskatten, som er gennemført for udbetalingen af den overskydende skat.

3.9.2. Lovforslaget

Det foreslås at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, fra september, oktober og november til august, september og oktober i året efter indkomståret. Ved denne fremrykning tilpasses opkrævningen af restskat tidsmæssigt til, at færdiggørelsen af årsopgørelsen og dermed udbetalingen af de overskydende skatter er sket tidligere og tidligere.

Som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat foreslås det at justere perioden, i hvilken overskydende skat skal udbetales, fra perioden marts til oktober til perioden marts til september i året efter indkomståret. Hvis en overskydende skat ikke udbetales inden periodens udløb, er konsekvensen, at SKAT skal betale rente af beløbet. Tilsvarende foreslås det som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat, at tidspunktet for hvornår, der skal beregnes rente ved ansættelsesændringer, tilsvarende fremrykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret.

3.10. Forhøjelse af bagatelgrænse

3.10.1. Gældende ret

Ved opkrævning og udbetaling efter kildeskatteloven er der fastsat bagatelgrænser af hensyn til ikke at skulle håndtere meget små beløb med administration for de skattepligtige og skattemyndighederne til følge.

Efter gældende ret opkræves restskat under 100 kr. ikke, når beløbet ikke indregnes i næste års forskudsopgørelse. Tilsvarende skal rater af restskat, der opkræves ved indbetalingskort, være på minimum 100 kr.

Bestemmelsen om bagatelgrænser blev indsat i kildeskatteloven i 1989, og beløbet på 100 kr. er ikke blevet reguleret siden.

Betales en rate restskat ikke til tiden, udsendes en rykker som led i opkrævningen. Der kræves ikke gebyr ved udsendelse af denne rykker. Hvis beløbet ikke betales, overgår kravet til inddrivelse. Når opkrævningen af en rate restskat overgår til inddrivelse, gælder inddrivelseslovens regler for rykkergebyr osv. I forbindelse med inddrivelse opkræves samlet et gebyr på 250 kr.

3.10.2. Lovforslaget

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen fra 100 kr. til 500 kr. Bagatelgrænsen fastlægger, hvor lille en rate må være, og bagatelgrænsen fastlægger også en grænse for størrelsen af de restskatter, der ikke opkræves, når beløbet ikke indregnes i forskudsskatten.

Efter forslaget hæves minimumsstørrelsen for en opkrævning. Forhøjelsen af bagatelgrænsen betyder, at der sker en hurtigere opkrævning af mindre skattebeløb, hvor raterne ellers ville være under 500 kr. Hvor et beløb på eksempelvis 600 kr. før skulle opkræves over 6 rater a 100 kr., vil beløbet efter forslaget skulle opkræves ved 1 rate. Med en minimumsstørrelse pr. rate på 500 kr. vil det største beløb, som kan opkræves ved en enkelt rate blive på 999 kr., idet beløb herover vil blive opdelt på flere rater.

Efter forslaget skal restskat, som ikke indregnes i det efterfølgende års forskudsskat, ikke opkræves, når restskatten er under 500 kr. Der kan være tale om små restskatter, hvor årsopgørelsen er udskrevet på så sent et tidspunkt, at beløbet derfor ikke kan indregnes. Der kan også være tale om større restskatter, hvor indregningsgrænsen er fuldt udnyttet, og et overskydende beløb på under 500 kr. således ikke opkræves. Her vil der være mellem 1 og 499 kr., som efter dette forslag ikke skal opkræves.

Det foreslås, at forhøjelsen af bagatelgrænsen fra 100 kr. til 500 kr. skal have virkning for rater af restskat vedrørende indkomståret 2013 og senere indkomstår.

3.11. Justering som følge af NemKonto

3.11.1. Gældende ret

For små overskydende skatter gælder der af administrative hensyn særlige afregningsregler.

Hvis en årsopgørelse efter regulering for tillæg, godtgørelse og renter, viser, at der skal udbetales et beløb under 100 kr., sker der ingen udbetaling. I stedet overføres beløbet til afregning over det følgende års årsopgørelse.

Baggrunden for reglen om overførsel af små overskydende skatter er at begrænse administrationen ved udbetaling af meget små beløb. I dag har praktisk taget alle borgere en NemKonto, hvortil udbetaling kan ske. Dette mindsker behovet for at afskære udbetaling af administrative hensyn.

3.11.2. Lovforslaget

Det foreslås at ophæve bagatelgrænsen for udbetaling af små overskydende skatter. Fremover skal alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, idet der kun udbetales hele kronebeløb. Udbetalingen vil ske over NemKontoen. Hvis den skattepligtige ikke har en NemKonto, vil beløbet blive overført til VenteKontoen, indtil den skattepligtige får en NemKonto, hvortil beløbet kan udbetales. Med indførelsen af NemKonto og VenteKontoen er det blevet nemt for SKAT at udbetale overskydende skatter. VenteKontoen er en konto, hvor det offentlige kan indsætte beløb, der ikke kan udbetales via NemKontoen, fordi borgeren ikke har en NemKonto. Når borgeren har oprettet en NemKonto, udbetales beløbet på VenteKontoen over NemKontoen.

3.12. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

3.12.1. SKATs indsigelsesfrist

3.12.1.1. Gældende ret

Der modtages ca. 2.000 gaveanmeldelser årligt, hvoraf ca. halvdelen er kontantgaver. Den anden halvdel er andre gaver, typisk erhvervsejendomme og aktier i unoterede selskaber.

Kontantgavernes værdiansættelse er ukompliceret. For andre gaveanmeldelser er sagsbehandlingen mere kompliceret, idet erhvervsejendomme og unoterede aktier værdiansættes efter principper, der kræver en nøjere gennemgang af grundlaget for beregningen, foretagne afskrivninger, udstykninger, passivposter m.v. SKAT har en frist på 3 måneder til at reagere på en anmeldelse.

Skulle der være grundlag for at foretage en ændring, skal der foretages partshøring på mindst 15 dage på et så tidligt tidspunkt, at der sikres en rimelig sagsbehandlingstid til eventuelle indsigelser. SKATs frist for at gøre indsigelse mod værdiansættelsen af gaver er derfor i praksis kortere end de 3 måneder.

De fleste anmeldelser modtages omkring 1. maj i året efter, at gaven er modtaget, hvilket betyder, at SKAT skal behandle et større antal anmeldelser om gaver i en periode, hvor de anmeldelsespligtige og deres rådgivere holder sommerferie.

3.12.1.2. Lovforslaget

3-måneders fristen giver administrative problemer i de tilfælde, hvor ikke alle relevante oplysninger (skattekursbereg-

ning på unoterede aktier, skøder, gældsbevis og passivpostberegninger m.v.) indsendes samtidig med anmeldelsen.

For at give tid til en mere forsvarlig sagsbehandling af gaveanmeldelser foreslås det, at den nuværende 3-måneders frist for SKATs undersøgelse og ændring af gaveanmeldelser forlænges til 6 måneder. Forlængelsen af fristen gælder også i de tilfælde, hvor gaveanmeldelse sendes ind før udløbet af fristen for anmeldelse, der er den 1. maj.

Selv om fristen for endelig afgørelse om værdiansættelse forlænges til 6 måneder, har parterne stadig mulighed for – som efter den gældende lov – at indhente bindende svar om værdiansættelsen. Parterne vil således fortsat have mulighed for hurtigt at få vished om værdiansættelsen i en afgiftspligtig gaveoverdragelse.

3.12.2. Manglende gaveanmeldelse

3.12.2.1. Gældende ret

I mange tilfælde udgøres gaveoverdragelsen af en meget kompleks overdragelse af virksomheder organiseret i et betydeligt antal selskaber og holdingselskaber. I disse tilfælde har SKAT kun begrænset mulighed for at skønne reelt over en gave, hvis det da overhovedet fremstår for SKAT, at der er givet en gave. SKAT har derfor i særlige tilfælde brug for en mulighed for at tilskynde parterne til at indsende en gaveanmeldelse.

SKAT får i forbindelse med kontrolarbejdet oplysninger om gaveafgiftspligtige gaver, der ikke er anmeldt.

Der er ikke som vedrørende indkomstskatten muligheder for skønsmæssig ansættelse ved manglende selvangivelse. SKAT må i disse tilfælde kontakte gavemodtager/-giver og anmode om indsendelse af gaveanmeldelse, nødvendig dokumentation og samtidig indbetaling af gaveafgiften.

Er det efter flere rykkere stadig ikke lykkedes at få parterne til at indsende en gaveanmeldelse, må SKAT bede Kammeradvokaten om at anlægge et anerkendessøgsmål ved domstolene, der har til formål at pålægge parterne at indsende gaveanmeldelse.

Der findes i boafgiftsloven mulighed for at fastsætte straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller undlader rettidigt at afgive opgørelser, anmeldelser m.v.

3.12.2.2. Lovforslaget

Den manglende mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser på gaveområdet betyder, at det bliver omkostningsfuldt at fremtvinge en gaveanmeldelse. Det vil kunne smidiggøre administrationen af gaveafgiftsområdet, hvis SKAT får mulighed for – i lighed med andre områder – at kunne foretage skønsmæssige ansættelser på gaveafgiftsområdet.

Det foreslås derfor, at SKAT får mulighed for ud fra de foreliggende oplysninger at foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaver. Bestemmelsen tænkes kun anvendt i de tilfælde, hvor parterne ikke har indsendt gaveanmeldelse, men hvor det foreligger oplyst oftest via andre

områder f.eks. dødsboområdet, eller hvor det er sandsynligt, at der er modtaget en gave. De almindelige forvaltningsregler finder herefter anvendelse, herunder at borgeren kan klage over ansættelsen.

I lighed med, hvad der gælder, når den skattepligtige indkomst ansættes skønsmæssigt, foreslås det at pålægge parterne i en gaveoverdragelse, hvis en skønsmæssig ansættelse er for lav, at gøre opmærksom på, at værdien er for lav. Opfyldes pligten ikke, skal parterne kunne idømmes en bøde.

3.13. Fælles afgiftsoplæg for spiritus, øl og vin m.v.

3.13.1. Gældende ret

Efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er det et vilkår for en virksomhed, der vil autoriseres som oplagshaver med adgang til at fremstille og opbevare alkoholholdige drikkevarer i et afgiftsoplæg under suspension af afgiftsbetalingen, at SKAT forinden har godkendt lokalerne, som virksomheden vil benytte til afgiftsoplæg.

I spiritusafgiftsbekendtgørelsen (nr. 1407 af 4. december 2010) og i øl- og vinafgiftsbekendtgørelsen (nr. 1409 af 4. december 2010) er det som nærmere vilkår for en oplagshavers afgiftsoplæg bl.a. fastsat, at varer, hvoraf der er betalt afgift, og varer, der er oplagt under afgiftssuspensionsordningen, skal holdes fysisk adskilt fra hinanden i lokalerne, og at lokalerne ikke må have til- eller afgangsvveje til og fra andre virksomheder.

Efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven er det indehaveren af en virksomhed uanset juridisk ejerform, der hæfter for betaling af afgift af varer. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, er disse virksomheder og personer omfattet af en solidarisk hæftelse for afgiftens betaling.

3.13.2. Lovforslaget

Det foreslås at ændre reglerne for hæftelse for afgift som grundlag for at lempe de administrative vilkår for SKATs godkendelse af afgiftsoplæg til opbevaring af afgiftspligtige varer efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven. Herefter bliver det muligt for to eller flere autoriserede oplagshavere at benytte fælles lokaler til afgiftsoplæg af varer, uden at virksomhedernes ejerandele af varerne skal holdes direkte fysisk adskilt fra hinanden. Dog vil SKAT kun kunne godkende fælles afgiftsoplæg, hvis virksomhedernes it-baserede lagerstyringssystemer kan sørge for den nødvendige identifikation af den ene virksomheds varer i forhold til den anden virksomheds varer, der kommer til at befinde sig i fælles lokaler.

Det foreslås, at den foreslåede lempelse kombineres med, at reglerne for hæftelse for afgift efter spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven hver især tilføjes en regel for virksomhedernes hæftelse for afgift af varer, der vil indgå på et afgiftsoplæg, som en autoriseret virksomhed vil benytte i fællesskab med andre autoriserede virksomheder. Dette sker ved at foreslå et enslydende nyt stykke 12 i spiritusafgiftslovens § 33 og i øl- og vinafgiftslovens § 27, hvorefter autori-

serede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplæg af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

Efter regler, der fastsættes ved bekendtgørelse, vil SKAT herefter kunne tillade, at to eller flere virksomheder benytter fælles lokaler til opbevaring af afgiftspligtige færdigvarer, der er tappet på salgsemballage, der opfylder kravene efter Miljøministeriets bekendtgørelse om visse krav til emballager (nr. 1049 af 10. november 2011).

Det forventes endvidere, at SKAT efter regler, der fastsættes ved bekendtgørelse, vil kunne fastsætte som vilkår for en tilladelse for fælles lokaler enten

- at virksomhedernes varer skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra hinanden, så den enkelte virksomhed til enhver tid skal kunne dokumentere sit forholdsmæssige ejerskab til varerne i kraft af virksomhedens systemer for lagerstyring, eller
- at virksomhedernes varer skal holdes fysisk adskilt fra hinanden.

Det foreslås endvidere, at virksomhederne kan blive omfattet af en solidarisk hæftelse for betalingen af afgifter af varer, der er oplagt eller har været oplagt i fælles lokaler. Dette vil være tilfældet, hvis en eller flere virksomheders afgiftsbetaling ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for den enkelte virksomheds ejerskab til varer i de fælles lokaler, eller hvis en eller flere virksomheder overtræder andre vilkår for SKATs tilladelse til at benytte fælles lokaler til opbevaring af varer.

Det foreslås dog også, at SKAT i særligt begrundede tilfælde kan fritage virksomhederne for den solidariske hæftelse. Der tænkes navnlig på tilfælde, hvor alle andre virksomheder end én, der benytter fælles lokaler, kan dokumentere deres forholdsmæssige ejerskab til varer i de fælles lokaler. I så fald bortfalder kravet om solidarisk hæftelse. Endvidere vil SKAT kunne fritage for den solidariske hæftelse, hvis fejl og mangler eller overtrædelse af vilkår klart kan identificeres til at skyldes en eller flere nærmere bestemte virksomheder, der benytter fælles lokaler, eller hvis et krav om solidarisk hæftelse vil være uforholdsmæssigt økonomisk byrdefuldt for en eller flere virksomheder.

3.14. Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er

3.14.1. Gældende ret

Danmark havde gennemført det tidligere UCITS-direktiv om investeringsinstitutter således, at danske UCITS skulle organiseres i foreningsform, det vil sige som investeringsforeninger.

Ved lov nr. 557 af 18. juni 2012 om indførelse af værdipapirfonde og selskaber for investering med kapital, der er variabel (SIKAV'er), og regler om indberetning af afkast fra værdipapirfonde m.v., fremsat af erhvervs- og vækstministeren, som gennemfører det nye UCITS-direktiv 2009/65/EF i Danmark, blev der bl.a. åbnet mulighed for i Danmark at stifte to nye former for UCITS, herunder bl.a. et selskab for investering med kapital, der er variabel, et såkaldt »SI-

KAV«. Med virkning fra den 1. juli 2012 kan der således stiftes SIKAV'er i Danmark. Danske SIKAV'er vil være selskaber og ikke foreninger.

Denne lov og lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v., fra skatteministeren, der åbner mulighed for, at de nye SIKAV'er bliver omfattet af ligningslovens § 16 C (fra og med den 1. januar 2013 investeringsinstitutter med minimumsbeskatning), har været under behandling i Folketinget stort set samtidigt. De to lovændringer vil betyde, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C (investeringsinstitut med minimumsbeskatning), bliver omfattet af selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 2, hvorefter de bliver fuldt skattepligtige efter selskabsskatteoven.

Efter de eksisterende skatteregler er det således, at danske udloddende investeringsforeninger, det vil sige foreninger, som omfattes af ligningslovens § 16 C, og hvor medlemmerne løbende beskattes af foreningernes gevinst, tab og udgifter, er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, og derfor normalt ikke betaler skat.

Med virkning fra den 1. januar 2013 er ligningslovens § 16 C ændret, således at bestemmelsen både omfatter investeringsforeninger og de nye SIKAV'er. Fra samme tidspunkt er betegnelsen af de enheder, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, ændret til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, og investorerne benævnes deltagere.

Da de nye SIKAV'er ikke er foreninger, men selskaber, kan de ikke omfattes af den subjektive skattepligt i selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6, uanset at de vælger at være investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C.

De nye SIKAV'er vil derimod blive omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 2, som bl.a. omfatter andre selskaber (selskaber som ikke er aktie- eller anpartsselskaber), der er hjemmehørende her i landet, hvor ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og som fordeler overskuddet i forhold til deltagernes i selskabet indskudte kapital.

3.14.2. Lovforslaget

Det foreslås, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C, som denne er formuleret fra den 1. januar 2013, beskattes på samme måde som foreninger, der er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskatteovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Der foreslås derfor en ny bestemmelse om subjektiv skattepligt, som omfatter både foreninger og SIKAV'er, som er omfattet af ligningslovens § 16 C.

3.15. Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres

3.15.1. Gældende ret

Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre og Det Konservative

Folkeparti indgik den 22. juni 2012 en aftale om en skattereform, der skaber ny vækst og flere job, og som sikrer, at man får mere ud af at arbejde. Skattereformen er gennemført ved en række love, der er vedtaget i september 2012.

Som led i skattereformen bliver fradrags- og bortseelsesretten for indbetalinger til kapitalpension, herunder supplerende engangsydelser fra pensionskasser afskaffet med virkning fra og med 2013. Samtidig gives der mulighed for at overføre eller konvertere fradragsberettiget kapitalpension til kapitalpension m.v. uden fradrags- og bortseelsesret mod betaling af den afgift, som rettidige udbetalinger fra fradragsberettiget kapitalpension pålægges. Der sker hermed en fremrykning af beskatningen, der hviler på de nuværende kapitalpensionsordninger. Fremrykningen af beskatningen af de eksisterende kapitalpensioner vil bidrage til at neutralisere forværringen af den offentlige saldo på kort sigt som følge af indfasningen af skattereformen.

Muligheden for at konvertere eller overføre en kapitalpension til en aldersforsikring m.v. sker mod betaling af en fremrykket afgift på 37,3 pct. i 2013 og 40 pct. senere. Senere udbetalinger fra aldersforsikringen m.v. vil til gengæld være afgiftsfri. Det samme gælder for supplerende engangsydelser i pensionskasserne.

Der er i den forbindelse opstået et spørgsmål om den afgiftsmæssige behandling af overførsler, herunder konverteringer af kapitalforsikringer og supplerende engangsydelser, hvortil der er knyttet ufordelte midler, dvs. primært hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering. Som pensionsbeskatningslovens nye regel om mulighed for overførsel, herunder konvertering til aldersforsikring m.v. er formuleret, vil der således umiddelbart ikke blive beregnet afgift af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler, der er knyttet til ordningen. Afgiftsgrundlaget er nemlig alene det beløb, der kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse. Det giver en utilsigtet mulighed for at konvertere en ellers afgiftspligtig udbetaling til en skattefri udbetaling.

Det kan eksempelvis ske i forbindelse med udbetalingen af en omtegningsbonus ved en overgang fra gennemsnitsrentemiljø til markedsrentemiljø. Hvis alene det beløb, der kunne være udbetalt ved kapitalpensionens ophævelse, afgiftsbelægges ved konverteringen fra kapitalpension til aldersforsikring, vil pensionsbeskatningslovens regler ikke hindre, at en omtegningsbonus ved en efterfølgende overgang af aldersforsikringen fra gennemsnitsrentemiljø til markedsrentemiljø tilskrives aldersforsikringen uden skattemæssige konsekvenser. Og ved den senere ophævelse af aldersforsikringen udbetales omtegningsbonusen skatte- og afgiftsfrit sammen med resten af aldersforsikringen.

Også selvom aldersforsikringen m.v. ikke overgår til markedsrentemiljø, vil den nuværende formulering af pensionsbeskatningsloven betyde, at den løbende tilskrivning af bonus til aldersforsikringen uden skattemæssige konsekvenser vil ske fra ufordelte midler, som ved den senere udbetaling af aldersforsikringen udbetales skatte- og afgiftsfrit sammen med resten af aldersforsikringen, men som ville have været

afgiftspligtig, hvis kapitalpensionen ikke var blevet overført/konverteret til en aldersforsikring m.v.

3.15.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, herunder af særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen samt af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen. Derved sikres det, at ufordelte midler ikke senere ubeskattet tilskrives aldersforsikringen m.v. og til sin tid kan udbetales afgiftsfrit, idet disse midler allerede ved overførslen, herunder konverteringen, med forslaget er afgiftsbelagt.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af hensættelserne til kollektivt bonuspotentiale i firmapensionskasser og ufordelte kollektive særlige bonushensættelser beregnes som den overførte eller konverterede kapitalpensions m.v. depot, målt i forhold til de samlede depoter for alle forsikringer i livsforsikringsselskabet m.v. Det giver en ensartet fordelingsnøgle for de berørte overførsels- og konverteringssituationer.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af hensættelserne til kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser beregnes som det kollektive bonuspotentiale i den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede kapitalpensions depot og de samlede depoter for alle forsikringer i kontributionsgruppen.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af akkumuleret værdiregulering beregnes ikke efter den nævnte depotbaserede metode, men med udgangspunkt i den ændring af livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering, der er resultatet af afregningen af afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres.

Det foreslås, at afgiftspligten af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler skal påhvile det forsikringsselskab m.v., hvor kapitalpensionen m.v. er anbragt, og at afgiften derfor tages fra de ufordelte midler. I pensionsafkastbeskatningsloven sker der en beskatning af ufordelte midler i selskabsskattepligtige livsforsikringsselskaber. Det er sigtet med bestemmelsen, at der indirekte skal ske en beskatning af den del af indkomstårets formueafkast, der tildeles de forsikrede kollektivt. Idet betaling af afgift ved en overførsel eller konvertering af en kapitalpension ikke kan betragtes som et formueafkast, foreslås det, at ændringer i de ufordelte midler som følge heraf, ikke skal indgå i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås endvidere, at det i pensionsafkastbeskatningsloven fastsættes, at i det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af betaling af afgift efter pensionsafkastbeskatningsloven af en forholdsmæssig andel af ufordelte midler i forbindelse med en overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., bortses der fra denne ændring ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Dette betyder ved opgørel-

sen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven at der, ikke er fradragsret for den betalte afgift af en forholdsmæssig andel af kapitalpensionens m.v. ufordelte midler.

Den foreslåede model for beskatning af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler er resultatet af en dialog mellem Skatteministeriet og Forsikring & Pension.

3.16. Adgang til videreførelse af friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v.

3.16.1. Gældende ret

Efter pensionsafkastbeskatningsloven friholdes den del af formueafkastet, der kan henføres til opsparing foretaget før udgangen af 1982. Ved en overførsel, herunder en konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. skal der betales en afgift på 40 pct., dog kun 37,3 pct. ved en overførsel, herunder konvertering, i 2013.

3.16.2. Lovforslaget

For at forhindre, at en eventuel friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 fortabes ved en overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., foreslås det, at friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 kan videreføres ved en overførsel, herunder konvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. Den friholdte værdi ved udgangen af 1982 skal dog nedsættes forholdsmæssigt med den betalte afgift i forbindelse med overførslen m.v. for at sikre, at friholdelsen forholdsmæssigt er uændret efter overførslen m.v. Herved sikres det, at den udbetalte pension efter skat og afgift ikke bliver større isoleret set blot pga. betaling af afgift ved overførsel m.v. af en kapitalpension m.v. til en aldersopsparing m.v.

Det foreslås desuden, at der ikke kan ske delvis overførsel, herunder delvis konvertering af en fradragsberettiget kapitalpension m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen 1982, til en aldersforsikring m.v. Forslaget skal forhindre, at der opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten i konverteringsåret for disse kapitalpensioner m.v.

Det foreslås endvidere, at der ikke kan ske delvis overførsel af aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, til en anden aldersforsikring m.v. Forslaget skal forhindre, at der vedvarende kan opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten for disse aldersforsikringer m.v.

3.17. Mulighed for afgiftsfri tilbagebetaling m.v. i indbetalingsåret af indbetalinger på kapitalpension uden fradrags- eller bortseelsesret.

3.17.1. Gældende ret

Efter gældende regler skal der ved overførsel, herunder konvertering, i 2013 af en kapitalpension til en aldersforsik-

ring m.v., betales afgift af de indbetalinger, der er sket i 2013 før overførslen/konverteringen, og som dermed er uden fradrags- eller bortseelsesret. Først i 2014 kan indbetalinger, der er sket i 2013, tilbagebetales afgiftsfrit til pensionsoppareren, og den resterende del af kapitalpensionen kan overføres, herunder konverteres, til en afgiftssats på 40 pct., dvs. uden at opnå afgiftsrabatten, der kun gælder for 2013.

3.17.2. Lovforslaget

Det foreslås at give mulighed for, at beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, kan tilbagebetales til pensionsoppareren eller overføres til en fradragsberettiget pensionsordning i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, uden at tilbagebetalingen eller overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Med forslaget opnås, at en pensionsopparer med fuld skattemæssig fordel kan overføre, herunder konvertere, en kapitalpension i 2013 til en afgift på 37,3 pct., selvom vedkommende har foretaget indbetalinger på ordningen i 2013.

3.18. Redaktionelle ændringer m.v.

Herudover indeholder lovforslaget en række redaktionelle ændringer og ajourføringer samt tekstopretninger i forskellige love.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en række forskellige elementer. Forslaget om nye modeller for beregning af rentesatser til-sigter provenumæssig neutralitet ved gennemsnitligt at stemme overens med de historiske satser. Forslaget om udvidet indberetning af aktieudbytte bidrager til at sikre, at der ikke sker uberettigede refusioner af udbytteskat med deraf følgende provenutab. Forslagene om ændringerne i rente- og betalingsreglerne skønnes samlet set at medføre et årligt statsligt merprovenu, som i 2013 udgør ca. 10 mio. kr., i 2014 udgør ca. 30 mio. kr. og fra 2015 ca. 40 mio. kr. årligt. De øvrige forslag skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser. Finansårvirkningen skønnes til ca. 10 mio. kr. i 2013.

Tabel 4.1. Samlede provenumæssige konsekvenser

Mio. kr. (2013 niveau)	Varig virkning	2013	2014	2015	2016	Finansår 2013
Samlet virkning	40	10	30	40	40	10
Samlet virkning efter tilbageløb*	30	7	20	25	25	-
Samlet virkning efter tilbageløb og adfærd	30	7	20	25	25	-

* Det skønnes, at tilbageløbet på andre skatter og afgifter udgør 24,5 pct.

4.1. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

Med forslaget justeres grundlaget for SKATs opgørelse af en række rentesatser på skatte- og afgiftsområdet. Hvor rentesatserne efter gældende regler tager udgangspunkt i et gennemsnit over den effektive obligationsrente for udvalgte obligationsserier, lægges der med forslaget op til, at Danmarks Nationalbanks månedlige opgørelse over kassekreditrenten anvendes som grundlag.

Ved fastlæggelsen af de nye beregningsgrundlag baseret på Nationalbankens kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber er der taget udgangspunkt i, at rentesatserne i videst muligt omfang skal afspejle de hidtidige renters historiske niveauer set over en årrække. Dette er illustreret ved, at de historiske rentesatser ved henholdsvis den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode gennemsnitligt set ligger på samme omtrentlige niveau (jf. tabel 1).

En fuldstændig overensstemmelse i de enkelte år er dog ikke mulig. Dette afspejler sig eksempelvis i, at de foreslåede satser vil have en tendens til at ligge en anelse under de nuværende satser i år med meget høje obligationsrenter og omvendt.

Ved næste opgørelsestidspunkter ultimo juni 2013 for kapitalafkastatsen og medio december 2013 for de øvrige satser er der ikke grundlag for at forvente nogen afvigelser mellem den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode. Ændringen forventes på denne baggrund ikke at have væsentlige provenumæssige konsekvenser ved ikrafttrædelsen, eller set over en årrække.

De historiske rentesatser ved henholdsvis den gældende og den foreslåede opgørelsesmetode er opsummeret i tabel 1.

Tabel 1: Sammenligning af de historiske satser ved gældende og foreslåede opgørelsesmetode

	Standardrente		Basisrente		Kapitalafkastats	
	Gældende	Forslag	Gældende	Forslag	Gældende	Forslag
2004			0,2	0,1	3,0	2,0
2005			0,1	0,1	2,0	2,0
2006			0,1	0,1	3,0	2,0
2007	6,5	5,0	0,2	0,2	4,0	3,0
2008	7,0	6,0	0,2	0,2	4,0	4,0

2009	6,5	6,6	0,2	0,2	3,0	4,0
2010	5,0	5,4	0,1	0,2	2,0	2,0
2011	4,5	4,5	0,1	0,1	2,0	2,0
2012	3,5	4,9	0,1	0,1	1,0	2,0
Gns.	5,5	5,4	0,1	0,1	2,7	2,6

Kilde: Skatteministeriet

4.2. Rentefradragsbegrænsning - tab på renteswaps

Forslaget om, at et sambeskattet selskab, som har indgået en aftale om renteswap, ved udtræden af sambeskatningen kan medtage fremførte urealiserede kurstab på renteswaps, der er beskåret som følge af rentefradragsbegrænsningsreglerne, til modregning i senere års gevinster på renteswappen, indebærer, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu.

4.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

I forbindelse med beskatning af valutariske udlændinges udbytter fra danske investeringsforeninger og aktieselskaber er SKAT blevet opmærksom på, at der kan opstå situationer, hvor der refunderes for meget kildeskat via den såkaldte refusionsordning. Baggrunden er, at SKAT ofte ikke råder over de nødvendige kontroloplysninger på tidspunktet for udbetaling af refusionen.

I perioden 2008-2011 er der i gennemsnit blevet udbetalt refusion af udbytteskatter for ca. 850 mio. kr. årligt. Med forslaget får SKAT bedre muligheder for at afstemme oplysningerne i indberetningerne, dels med angivelserne af indeholdt udbytteskat fra selskaberne m.v., dels med ansøgninger om refusion af udbytteskat. Dette vil i væsentlig grad bidrage til, at potentielle situationer med udbetaling af ikkeberettiget refusion i forbindelse med udbytter kan undgås.

4.4. Ændring af renteregler ved taksation

Med forslaget om, at der ved taksation skal beregnes rente af restskat på den første årsopgørelse, undgås det, at skattepligtige ved en senere nedsættelse af skatteansættelsen opnår en utilsigtet rentegevinst. Det skønnes, at statens besparelse herved vil andrage ca. 15 mio. kr. pr. indkomstår. Finans- og indkomstårvirkningen i 2013 skønnes at andrage ca. 5 mio. kr. og fra 2014 de fulde 15 mio. kr. årligt.

4.5. Fremrykning af afregningen af restskat

Forslaget om at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, med 1 måned til august, september og oktober, vil medføre en rentefordel for staten fra og med finansåret 2014. Rentefordelen skønnes at udgøre ca. 15 mio. kr. årligt.

Forslaget medfører endvidere, at tidspunktet for påbegyndelsen af renteberegningen ved for sen udbetaling af overskydende skat og for sen opkrævning af restskat fremrykkes med 1 måned til den 1. september. Da restskatterne, der beregnes efter den 1. september i året efter indkomståret, normalt overstiger de beregnede overskydende skatter, medfører fremrykningen af skæringstidspunktet et statsligt merprovenu, som kan anslås til ca. 5 mio. kr. årligt pr. indkomstår. I finansåret 2014 skønnes merprovenuet begrænset.

4.6. Forhøjelse af bagatelgrænse samt justering som følge af NemKonto

Efter forslaget forhøjes bagatelgrænsen for opkrævning af restskat, som overstiger grænsen for indregning, fra 100 kr. til 500 kr. Dette vil medføre et beskedent provenutab fra og med 2014.

Forslaget om, at overskydende skatter på op til 100 kr. udbetales via NemKontoen i stedet for at blive overført til modregning i det følgende års forskudsskat, vurderes at betvirke et engangslikviditetstab i 2014 på ca. 10 mio. kr. og dermed et beskedent årligt rentetab for staten.

4.7. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat

Det vurderes, at en lavere forrentning af eventuelle overskydende skatter vil mindske spekulationsmulighederne og betvirke et umiddelbart merprovenu på i størrelsesordenen 5 mio. kr. årligt fra og med indkomståret 2012.

4.8. Udvidelse af afgiftsgrundlaget for kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres

Ændringen af reglerne for konvertering af fradragsberettiget kapitalpension til ikke-fradragsberettiget kapitalpension (aldersforsikring m.v.) mod betaling af en fremrykket afgift sikrer, at de bliver i overensstemmelse med den oprindeligt tiltænkte udformning og medfører derfor ingen egentlige provenumæssige konsekvenser.

4.9. Øvrige elementer

De øvrige dele af lovforslaget omhandler bl.a. udmøntningen af en række administrative forenklinger og justeringer af regler. Disse dele af lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i alt 20,5 mio. kr., heraf 20,3 mio. kr. til it-tilretninger.

Tilsvarende skønnes de samlede løbende udgifter at blive reduceret med 1,5 mio. kr. Mindreforbruget er sammensat af øgede it-driftsudgifter med 1,1 mio. kr. og et mindreforbrug på andre områder på i alt 2,6 mio. kr.

5.1. Den udvidede årsopgørelsesordning og afskaffelse af oplysningskortet

Udvidelsen af årsopgørelsesordningen og afskaffelse af oplysningskortet indebærer engangsomkostninger til IT-tilretninger, som skønnes at beløbe sig til ca. 7 mio. kr. samt løbende årlige driftsudgifter på 0,5 mio. kr.

En afskaffelse af oplysningskortet vil indebære printbesparelser for SKAT på 0,6 mio. kr. årligt.

De to forslag skønnes samlet at medføre et årligt mindreforbrug på ca. 3,5 årsværk svarende til ca. 2,1 mio. kr.

5.2. Nye modeller for beregning af forskellige rentesatser

Forslaget om nye modeller for fastsættelse af rentesatser skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige.

5.3. Ændret forrentning af overskydende skat ved pensionsinstitutters betaling af acontoskat og justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb i pensionsafkastbeskatningsloven

Forslagene skønnes at medføre engangsomkostninger til IT-tilretninger på ca. 0,8 mio. kr., samt løbende årlige driftsudgifter på 0,1 mio. kr.

Herudover skønnes forslagene ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.4. Fradrag og tab for renteswaps

Forslaget om renteswaps vurderes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige, idet lovændringen hverken medfører engangsudgifter til IT eller omkostninger i form af årlige driftsudgifter.

5.5. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Forslaget om indberetning af udbytter skønnes at medføre engangsudgifter til tilretning af it-systemer hos SKAT på ca. 9 mio. kr. og et ressourcestræk på 0,3 årsværk, svarende til ca. 0,2 mio. kr.

Forslaget skønnes endvidere at medføre løbende årlige udgifter for SKAT på 0,2 mio. kr. og et ressourcestræk på 0,1 årsværk, svarende til ca. 0,1 mio. kr.

5.6. Ændring af renteregler ved taksation, fremrykning af afregningen af restskat, forhøjelse af bagatelgrænse og justering af NemKonto

Forslagene vedrørende afregningsregler og renter skønnes samlet at medføre engangsomkostninger til tilretninger af IT-systemerne på 3,5 mio. kr. Derudover skønnes forslagene at medføre øgede årlige driftsomkostninger på ca. 0,3 mio. kr.

Forslagene skønnes i øvrigt ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.7. Procesforbedringer vedrørende gaveafgift

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.8. Fælles afgiftsoplæg for spiritus, øl og vin

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.9. Subjektiv beskatning af danske SIKAV'er

Forslaget skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

5.10. Ændring af reglerne for overførsel, herunder konvertering af kapitalpensioner

Forslagene skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative konsekvenser.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Ved de gældende regler fastsættes standardrenten i selskabsskatteovens bestemmelser om rentefradragsbegrænsning ud fra den gennemsnitlige obligationsrente for udvalgte serier med et risikotillæg på 2,5 procentpoint. Denne model indebærer, at standardrenten i nogle år ligger over selskabernes faktiske låneomkostninger, mens den i andre år ligger under. Denne situation undgås ved den foreslåede model, hvor standardrenten direkte tager udgangspunkt i kassekreditrenten for ikke-finansielle selskaber.

Med hensyn til forslaget om renteswaps i tidligere sambeholdte selskaber indebærer forslaget, at en utilsigtet beskatning undgås.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7.1. Den udvidede årsopgørelsesordning

Forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen vil medføre en mindre lettelse i løsningen af opgaven med at selvangive for de erhvervsdrivende, som forslaget omfatter, og som i dag selvangiver digitalt. Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER – tidligere CKR) vurderer dog, at forslaget ikke vil medføre administrative konsekvenser på over 10.000 timer årligt på samfunds niveau.

7.2. Afskaffelse af oplysningskortet

Forslaget om afskaffelse af oplysningskortet vil for de skattepligtige, som omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, og som ikke har mulighed for at anvende TastSelv-internet, betyde, at de skal anvende andre og mere besværlige selvangivelseskanaler. I lyset af at ca. 85 pct. af de skattepligtige, som vil blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, i forvejen anvender TastSelv-internet, og at selvangivelsesændringer i årsopgørelsesordningen gennemføres ved ændring i TastSelv i 97 pct. af tilfældene, skønnes det, at kun en relativt mindre kreds af skattepligtige vil opleve dette som et problem.

7.3. Indberetning af udbytter af aktier m.v.

Som det fremgår af 3.7, er det tanken at ændre bekendtgørelse om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så depotførerne overgår fra årlig indberetningspligt til indberetningspligt senest den sidste hverdag måneden efter vedtagelse eller beslutningen om at udbetale eller godskrive udbyttet, for så vidt angår udbytte af aktier m.v. i danske selskaber m.v.

TER vurderer, at dette vil medføre administrative byrder for virksomhederne. TER har også afgivet høringsvar vedrørende ændringen af bekendtgørelsen. I dette høringsvar kvantificeres de nærmere byrder. Det fremgår således af høringsvaret, at TER samlet vurderer, at forslaget vil medføre administrative konsekvenser for virksomhederne. De endelige administrative konsekvenser kan dog ikke kvantificeres, da tidsforbruget forbundet med den månedlige indberetning ikke kan opgøres. TER vurderer dog ikke, at der vil være tale om væsentlige løbende byrder over 10.000 timer årligt.

Desuden indeholder loven bestemmelser om, at indberetningen skal omfatte en række nye oplysninger. TER vurderer, at disse nye oplysninger også kun vil medføre begrænsede løbende byrder for virksomhederne, og dermed under 10.000 timer årligt.

7.4. Øvrige elementer

Forslagene om nye modeller til fastsættelse af rentesatser og justeringer af tidspunktet for forrentning i pensionsafkastbeskatningsloven skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

For så vidt angår forslaget om renteswaps, skønnes der ikke at være administrative konsekvenser for erhvervslivet, da der i forvejen sker løbende registrering af beskærne kurstab.

Forslag om nye skattepligtsbestemmelser, skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7.5. Samlet vurdering

Samlet vurderer TER, at forslaget kun medfører begrænsede administrative konsekvenser for virksomhederne, og der skal derfor ikke foretages en måling heraf.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

For den ægtefælle, som er gift med en person, som med gennemførelsen af forslaget om udvidelse af årsopgørelsesordningen overgår til denne ordning, muliggør forslaget en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, da denne ægtefælle får dannet en årsopgørelse med det samme.

Forslaget om en afskaffelse af oplysningskortet betyder, at borgere, som ikke har internetadgang, i stedet må kontakte

SKAT skriftligt eller mundtligt, herunder telefonisk, hvis de har noget at tilføje årsopgørelsen.

Forslaget om forhøjelse af bagatelgrænsen vil lette borgernes arbejde med at afregne restskatten, fordi der vil blive færre indbetalingskort.

9. Miljømæssige konsekvenser

Med forslagene om forhøjelse af bagatelgrænsen bortfalder en række indbetalingskort. Det giver mindre print af indbetalingskort og udsendelse af indbetalingskort til de skattepligtige, som fortsat kommunikerer med skattemyndighederne på papir. Lovforslaget skønnes dog ikke at have positive miljømæssige konsekvenser af betydning.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Det samlede lovforslag, jf. dog nedenfor, har inden fremsættelsen været sendt i høring hos følgende:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Akademikernes Centralorganisation, Bryggerforeningen, Bæredygtigt Landbrug, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, DI, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervsstyrelsen (TER), Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR - danske revisorer, Håndværksrådet, InvesteringsForeningsRådet, Landbrug og Fødevarer, Kommunernes Landsforening, Ledernes Hovedorganisation, Landsskatteretten, LO, Retssikkerhedschefen, SRF Skattefaglig Forening og Videncentret for Landbrug.

Den del af forslaget, som vedrører justeringen af de regler, der er indført med skattereformen om ikke-fradragsberettiget kapitalpension (aldersforsikring m.v.), har inden fremsættelsen været sendt i høring hos Advokatrådet, Danske Advokater, Finanstilsynet, Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension og FSR - danske revisorer. Høringsfristen udløber den 16. november 2012.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget om udvidet indberetning af aktieudbytte medfører, at mulighederne for udbetaling af ikke-berettiget refusion af udbytteskat reduceres. Forslagene om ændrede rentegodtgørelsesregler ved taksationer, fremrykning af rest-	Forslaget om renteswaps medfører, at der gives afkald på et utilsigtet merprovenu. Forslagene om forhøjelse af bagatelgrænsen og om udbetaling af overskydende skat via NemKontoen medfører samlet et beskedent årligt provenutab.

	skatteafregningen og ændret forrentning af acontoskat vil medføre øgede statslige indtægter på ca. 10 mio. kr. i 2013, 30 mio. kr. i 2014 og ca. 40 mio. kr. fra 2015.	
Administrative konsekvenser for det offentlige	De samlede løbende udgifter skønnes at blive reduceret med 1,5 mio. kr. Mindreforbruget er sammensat af øgede it-driftsudgifter med 1,1 mio. kr. og et mindreforbrug på andre områder på i alt 2,6 mio. kr.	Forslaget skønnes samlet at medføre engangsudgifter på i alt 20,5 mio. kr. heraf 20,3 mio. til it-tilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om renteswaps medfører, at en utilsigtet beskatning undgås.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om den udvidede årsopgørelsesordning skønnes at medføre en mindre lettelse for de erhvervsdrivende, som forslaget omfatter. Bortfaldet af udbytteangivelse for selskaber, der selv er indberetningspligtige vedrørende udbyttet, medfører en administrativ lempelse.	Der påføres de indberetningspligtige nye byrder vedrørende indberetning af yderligere oplysninger. Desuden påføres depotførerne byrder i form af flere indberetninger.
Administrative konsekvenser for borgerne	For den ægtefælle, som er gift med en person, som med forslaget overgår til årsopgørelsesordningen, kan forslaget betyde en hurtigere afklaring af det økonomiske mellemværende med SKAT, da denne ægtefælle får dannet en årsopgørelse med det samme.	Forslaget om en afskaffelse af oplysningskortet betyder for de skattepligtige, som ikke har internetadgang, at de i stedet må kontakte SKAT skriftligt eller mundtligt, herunder telefonisk, hvis de har noget at tilføje årsopgørelsen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet SKAT om at modtage et oplysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Forslaget går ud på at ændre affattelsen af bestemmelsen i § 1, stk. 5, således at det overlades til skatteministeren at fastsætte regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.

Forslaget til en ændret formulering af bestemmelsen tager sigte på at afskaffe det oplysningskort, som efter den gældende bestemmelse i § 1, stk. 5, udsendes sammen med årsopgørelsen til de skattepligtige, som formodes at have noget

at selvangive. Dvs. skattepligtige som enten har selvangivet for det seneste indkomstår eller har ændret forskudsopgørelsen for det aktuelle indkomstår. Med afskaffelsen af oplysningskortet bortfalder behovet for at sondre mellem de personer, som skal have et oplysningskort sammen med årsopgørelsen, og de personer, som alene skal have en årsopgørelse. Det vil af informationsmaterialet til årsopgørelsen fremgå, at borgere, som har noget at selvangive, skal anvende TastSelv-internet. Har de ikke mulighed for at benytte den digitale selvangivelseskanal, henvises de til at kontakte SKAT på anden måde, dvs. skriftligt (herunder ved fremsendelse af mail) eller mundtligt (telefonisk eller ved personlig henvendelse til et kundecenter).

Dernæst tager den ændrede formulering sigte på at gøre det muligt på en relativt nem måde at udvide kredsen af skattepligtige, som alene modtager en årsopgørelse.

Selv om årsopgørelsesordningen i relation til borgerne er udgangspunktet, er skattekontrollovens juridisk-tekniske udgangspunkt en ordning, hvorefter den selvangivelsespligtige indgiver en egentlig selvangivelse. Dette skyldes en manglende tilpasning af skattelovgivningen, herunder af de selvangivelsesforenklinger, som digitaliseringen har muliggjort. Skatteministeriet har som målsætning at gennemføre en revision af bestemmelserne i skattekontrolloven inden for en kortere tidshorisont og vil i den forbindelse også gennemgå bestemmelserne i den øvrige skattelovgivning, som forud-

sætter indgivelse af en egentlig selvangivelse. Den manglende opdatering af bestemmelserne afspejles også i forslaget om en udvidelse af årsopgørelsesordningen.

Visionen er at skabe en så enkel selvangivelsesløsning for så mange borgere som muligt, således at de slipper for at udfylde en egentlig selvangivelse. Retningen går altså fra selvangivelse til modtagelse af en årsopgørelse direkte. Personer på årsopgørelsesordningen vil dog altid kunne anmode SKAT om at blive omfattet af selvangivelsesordningen, hvis anmodningen modtages skriftligt senest den 1. maj i året efter indkomståret. På den baggrund findes det hensigtsmæssigt at overlade fastsættelsen af personkredsen på årsopgørelsesordningen til skatteministeren. Bemyndigelsesbestemelsen tænkes udnyttet således:

I bekendtgørelsen vil det blive foreskrevet, at de skattepligtige, som i dag modtager en årsopgørelse med eller uden oplysningskort, fortsat vil være under årsopgørelsesordningen.

Anpartsinvestorer skal efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 1, selvangive senest den 1. juli. Disse personer modtager i dag en årsopgørelse med et oplysningskort og vil fortsat efter lovforslagets vedtagelse modtage en årsopgørelse med selvangivelsesfrist den 1. juli. For denne gruppe vil betingelsen om, at virksomhedsindkomsten udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst, jf. nedenfor, ikke gælde.

Bortset fra anpartsinvestorerne vil det i bekendtgørelsen blive fastsat, at mindre, selvstændigt erhvervsdrivende, som opfylder betingelserne beskrevet nedenfor, vil blive omfattet af årsopgørelsesordningen. Personkredsen tænkes fastlagt ud fra følgende 6 betingelser, som alle skal være opfyldt, for at den pågældende kan overgå til årsopgørelsesordningen:

- 1) *Den skattepligtige er ikke registreret med moms- og/eller lønsumsafgiftspligtige forhold for det pågældende indkomstår.*
- 2) *Den skattepligtiges virksomhedsresultat udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst.*

Beregningen baserer sig på de senest registrerede data – enten fra SLUT-systemet (det seneste indkomstår) eller data hentet fra forskudssystemet, hvori den skattepligtiges ændringer af forskudsopgørelsen er registreret.

Er virksomhedsresultatet negativt, sættes tallet ved beregning til 0 kr. En skattepligtig med negativt resultat af virksomhed vil således altid blive omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, når de øvrige betingelser i øvrigt er opfyldt.

- 3) *Den skattepligtige må ikke have anvendt virksomhedsordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konto for opsparet overskud eller anvendt kapitalafkastordningen og for et tidligere indkomstår have hensat beløb på konjunkturudligningskontoen eller have anvendt kunstnerordningen.*

Virksomhedsordningen giver mulighed for at opspare en del af virksomhedens overskud til en lavere foreløbig beskatning mod fuld beskatning ved hævning af beløbene i et senere indkomstår og modregning af den foreløbigt betalte

virksomhedsskat. Det giver mulighed for indkomstudjævning.

Efter kapitalafkastordningen kan der tilsvarende foretages indkomstudjævning ved henlæggelser til konjunkturudligning, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i henlæggelsesåret mod betaling af en foreløbig konjunkturudligningsskat.

Det skønnes, at der af de ca. 100.000-110.000 skattepligtige, som kunne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, er ca. 22.000 skattepligtige, som anvender virksomhedsordningen. Heraf har ca. 5.000 personer opsparet overskud. Når disse ca. 5.000 skattepligtige holdes uden for ordningen, skyldes det, at der skal ske beskatning af opsparet overskud ved manglende markering i selvangivelsen af, at virksomhedsordningen anvendes – og tilsvarende, hvis de pågældende havde været under den udvidede årsopgørelsesordning, ved manglende reaktion på årsopgørelsen. Det vil således også ske i de tilfælde, hvor selvangivelse ikke indgives inden selvangivelsesfristen, og den skattepligtige indkomst fastsættes skønsmæssigt af SKAT. Selvangiver den skattepligtige herefter, skal der eventuelt ske en tilbageføring og genetablering af kontoen for opsparet overskud ved selvangivelse efter selvangivelsesfristens udløb. Det sker i dag manuelt, idet en it-baseret løsning vil være uforholdsmæssigt dyr at etablere.

Tilsvarende gælder personer, som anvender kapitalafkastordningen og har indkomst til beskatning efter reglerne om konjunkturudligning (henlæggelse). Det drejer sig om ca. 10 personer. Der er blandt de ca. 100.000-110.000 skattepligtige, som kunne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, ca. 26.000 skattepligtige, som anvender kapitalafkastordningen.

For begge ordninger gælder, at der ikke er noget til hinder for, at den skattepligtige kan anvende én af ordningerne og spare op eller henlægge det første år. En person, som er omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, og som beslutter sig for at foretage opsparing eller henlægge for første gang, kan selvangive overskuddet eller henlæggelsen. Den skattepligtige vil for de efterfølgende indkomstår herefter modtage en egentlig selvangivelse, fordi vedkommende har mulighed for at hæve, hvad der er foreløbigt beskattet.

Hvad der er nævnt ovenfor, gælder tilsvarende for den udligningsordning for forfattere og skabende kunstnere, som følger af virksomhedsskattelovens kapitel 7 c. Efter lovens § 22 d kan skattepligtige personer, der har indkomst fra et af den skattepligtige udført arbejde af litterær eller skabende kunstnerisk karakter, og som ikke anvender virksomhedsordningen i afsnit I eller konjunkturudligningsordningen i § 22 b, foretage henlæggelse til indkomstudligning. Der er ca. 110 personer, som anvender denne ordning.

- 4) *Den skattepligtige er ikke begrænset skattepligtig af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet eller har indkomst fra eller ejerbolig i udlandet eller er dobbeltdomicileret.*

Når skattepligtige med indkomst fra eller ejerbolig i udlandet ikke foreslås medtaget i årsopgørelsesordningen i før-

ste omgang, skyldes det, at disse skattepligtige er under særligt komplicerede regelsæt. Tilsvarende gælder skattepligtige, der er begrænset skattepligtige af indkomst fra selvstændig virksomhed her i landet.

5) *Den skattepligtige har ikke forskudt indkomstår.*

Det er ikke teknisk muligt automatisk at danne en årsopgørelse for en skattepligtig med forskudt indkomstår, da der ved forskudt indkomstår opstår behov for at periodisere indtægter og udgifter fra foregående kalenderår.

6) *Den skattepligtige anmoder ikke om at måtte modtage en egentlig selvangivelse.*

Efter de gældende regler har skattepligtige under årsopgørelsesordningen mulighed for at modtage en selvangivelse i stedet for en årsopgørelse, hvis de anmoder herom senest den 1. maj i året efter indkomståret, jf. skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2. Konsekvensen er, at de pågældende skattepligtige får selvangivelsesfrist den 1. juli i stedet for den 1. maj.

I dag er der ca. 10.000 skattepligtige, som ville modtage en årsopgørelse, hvis ikke de havde anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2, vil blive opretholdt med den mindre justering, som følger af forslaget § 1, nr. 5, jf. herom nedenfor.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet SKAT om at modtage et oplysningskort.

Efter skattekontrollovens § 1, stk. 6, gælder, at uanset stk. 5, modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i § 1, stk. 6, ved at lade ordene »ud over et eventuelt oplysningskort« udgå som følge af forslaget om at afskaffe oplysningskortet. Der henvises herom til afsnit 3.2.

Til nr. 3 og 4

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, skal fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. skattekontrollovens § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.
- 2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, SKAT, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Forslaget i § 1, nr. 3, går ud på at lade ordene »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort« i skattekontrollovens § 4, stk. 1, 2. pkt., udgå. Forslaget skal ses på baggrund af forslaget om at afskaffe oplysningskortet, jf. herom afsnit 3.2.

For så vidt angår forslaget i § 1, nr. 4, går det ud på at ændre affattelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 1, så den ikke alene dækker anpartsinvestorer, som i dag har selvangivelsesfrist den 1. juli, men også øvrige selvangivelsespligtige eller deres ægtefæller, som modtager en årsopgørelse, men som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse. Der henvises i den forbindelse til den nye affattelse af skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 1.

Det er tanken, at anpartsinvestorerne omfattes af den udvidede årsopgørelsesordning, og at reglerne herom fastsættes i en bekendtgørelse med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 5, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse ovenfor. Det vil af bekendtgørelsen fremgå, at betingelserne om, at virksomhedsresultatet udgør 25 pct. eller mindre af den samlede personlige indkomst, ikke gælder anpartsinvestorerne.

Til nr. 5

Som nævnt i bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 4, skal fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, efter skattekontrollovens § 4, stk. 1, selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartsprojekt, som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.
- 2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj, SKAT, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i skattekontrollovens § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Forslaget går ud på at justere bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 1, nr. 2, i lyset af den ændrede affattelse af § 1, stk. 5. Det foreslås herunder at lade ordene »og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli« udgå af bestemmelsen. Det skyldes, at når også mindre, selvstændigt erhvervsdrivende omfattes af den ordning, som vil blive fastsat med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 5, vil de, uanset om de modtager en årsopgørelse eller en egentlig selvangivelse, have selvangivelsesfrist den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Ved anvendelse af bestemmelsen i nr. 2 følger det på samme måde som ved anvendelsen af nr. 1,

at selvangivelsesfristen i den situation er den 1. juli, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt., sammenholdt med bestemmelsens 1. pkt.

Til nr. 6

Efter skattekontrollovens § 4, stk. 5, kan selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende.

Forslaget går ud at justere bestemmelsen i skattekontrollovens § 4, stk. 5, i lyset af den ændrede affattelse af § 1, stk. 5. Det foreslås herunder at lade ordene »eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort« samt »eventuelt sammen med et oplysningskort« udgå som følge af forslaget om at afskaffe oplysningskortet.

Til nr. 7

Det følger af skattekontrollovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr. for hver dag, selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5.000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der i bestemmelsens nr. 1 den undtagelse, at for fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes der ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder for personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen.

Forslaget går ud at justere bestemmelsen i skattekontrollovens § 5, stk. 1, nr. 1, i lyset af den ændrede affattelse af § 1, stk. 5. Det foreslås herunder at lade ordene »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort« udgå som følge af afskaffelsen af oplysningskortet. Dernæst går forslaget ud på i samme bestemmelse at ændre »har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret« til »har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse«. Ændringen er rent redaktionel, idet der ikke herved er tilsigtet nogen realitetsændring.

Endelig præciseres det i forslaget, at der heller ikke for personer, som alene modtager oplysninger om indberettede oplysninger til brug for årsopgørelsen efter § 1, stk. 6, beregnes skattetillæg.

Til nr. 8

Efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, gælder, at foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Skattepligtige, der har modtaget en årsopgørelse med de oplysninger, som SKAT er i besiddelse af, og som ikke indsender korrektioner eller supplerende oplysninger senest den 1. maj, kan ikke ansættes skønsmæssigt efter denne bestemmelse. SKAT må i ste-

det korrigere den/de enkelte post(er), der anses for urigtig(e).

Det er dog muligt at foretage en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten for en skattepligtig person, der alene har modtaget en årsopgørelse, hvis en formueforklaring efter skattekontrollovens § 6 B viser et nødlidende privatforbrug, dvs. et privatforbrug der er for lille, eller den skattepligtige undlader at efterkomme et pålæg om at afgive en formueforklaring. Med henblik på at fremtvinge en formueforklaring kan den skattepligtige blive pålagt daglige bøder, jf. skattekontrollovens § 5, stk. 2.

Med forslaget til en ændret formulering af skattekontrollovens § 5, stk. 3, tydeliggøres det, at i alle situationer, hvor der ikke selvangives fyldestgørende, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt. Dvs., at uanset om den skattepligtige skulle have indgivet en egentlig selvangivelse eller blot skulle have tilført den modtagne årsopgørelse oplysninger om skattepligtige indkomster, som SKAT ikke er bekendt med, vil ansættelsen som udgangspunkt kunne fastsættes skønsmæssigt.

Med udtrykket »fyldestgørende« er der ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til de krav, som i praksis stilles for, at selvangivne oplysninger kan danne grundlag for en korrekt skatteansættelse. Er der eksempelvis alene tale om uvæsentlige småfejl uden betydning for den generelle troværdighed af et regnskab fra en erhvervsdrivende, vil selvangivelsen kunne anses for fyldestgørende trods manglerne og vil kunne lægges til grund – efter justering med de korrektioner, som de konkret forefundne mangler måtte give anledning til.

For personer, som foreslås omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning, vil der kunne foretages en skønsmæssig forhøjelse af indkomsten, hvis en formueforklaring efter skattekontrollovens § 6 B viser et nødlidende privatforbrug. Herudover vil det efter de almindelige regler være muligt at ændre den skattepligtiges ansættelse ved korrektion af enkeltposter, jf. ovenfor. Det vil navnlig være tilfældet, hvis oplysninger om resultatet af virksomhed ikke oplyses til SKAT, eller hvis oplysningerne om virksomhedsresultat ikke skønnes at kunne lægges til grund for en korrekt ansættelse.

Andre skattepligtige, som modtager en årsopgørelse, vil også omfattes af bestemmelsen. Den hidtidige praksis på området, som er beskrevet ovenfor, vil med bestemmelsens gennemførelse fortsat være gældende for disse skattepligtige.

Til nr. 9

Det er tanken at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så indberetning af udbytter i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen, når der er tale om udbytte af danske selskaber m.v. Dette kan ske i medfør af skattekontrollovens § 9 A, stk. 5.

Efter en sådan ændring vil det dog være misvisende, at der i § 9 B om indberetning af udbytter af aktier m.v. står, at der

»hvert år« skal ske indberetning vedrørende udbytter, der er udloddet i »det forudgående kalenderår«. Det foreslås derfor, at disse ord udgår af paragraffen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det foreslås at udvide de oplysninger, der skal indgå i indberetningerne til SKAT om udbytter af aktier m.v.

Efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 3, nr. 2, i skattekontrolloven skal indberetningen omfatte identiteten af udbytte-modtageren, i det omfang denne oplysning er kendt for den indberetningspligtige. Endvidere fremgår det af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, at indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten og arten af det depot, aktierne er deponeret i, når den indberetningspligtige er depotføreren.

Det foreslås, at kravet om indberetning vedrørende depotet indsættes i selve lovteksten.

Det foreslås herudover, at indberetningerne udvides til også at omfatte oplysninger om identiteten af den konto, udbetalingen af udbyttet sker til, når der er tale om udbytte af aktier, der hverken er optaget til handel på regulerede markeder eller registreret i en værdipapircentral. Det vil sige udbytter omfattet af skattekontrollovens § 9 B, stk. 2.

Efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 3, nr. 3, skal indberetningen omfatte oplysninger om størrelsen af det udloddede udbytte. Det vil sige udbyttet før indeholdelse af udbytteskat.

Det foreslås, at indberetningerne udvides med følgende oplysninger:

- Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.
- Oplysninger om baggrunden for, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, eller hvis der er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er lavere end normalsatsen på 27 pct. Det vil sige oplysning om, hvori fritagelsen eller satsreduktionen består. Satsreduktion kan ske i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat. Det er hensigten ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven at fastsætte regler om, at indberetningen om baggrunden for satsreduktionen skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der ligger til grund for nedsættelsen af satsen, og om hvilket land, der har attesteret denne dokumentation.
- Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, skal der ske indberetning mindst en gang årligt om udbytter af investeringsbeviser og aktier m.v. i investeringselskaber og tilskrivninger på indskud i kontoførende investeringsforeninger.

Det er tanken at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så indberetning af udbytter i alle tilfælde skal ske senest i måneden efter vedtagelsen af eller beslutningen om udlodningen, når der er tale om udbytte af danske aktier m.v. eller investeringsbeviser. Dette kan ske i medfør af skattekontrollovens § 9 A, stk. 5.

Efter en sådan ændring vil det dog være misvisende, at det af skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, fremgår, at der skal ske indberetning »mindst en gang årligt«. Det foreslås derfor, at disse ord udgår af paragraffen.

Det understreges, at den årlige indberetning opretholdes, for så vidt angår indberetning om udbytter af udenlandske aktier og investeringsbeviser, tilskrivninger på indskud i kontoførende investeringsforeninger og værdien af beholdningen/indskuddet ultimo året. Det er således ikke tanken at ændre på indberetningsfristen og -frekvensen for disse indberetninger.

Endvidere fremgår det af skattekontrollovens § 10 A, stk. 2, at udbytteindberetningerne ud over oplysninger om selve udbytterne skal omfatte nærmere oplysninger om investeringsbevisernes, aktiernes m.v. eller den kontoførende forenings identitet, herunder art og virke, samt antallet af aktier m.v. eller investeringsbeviser.

Det foreslås, at indberetningerne udvides med følgende oplysninger:

- Oplysninger om udbyttet efter indeholdelse af udbytteskat, den sats, der er anvendt ved indeholdelsen, og det indeholdte beløb.
- Oplysninger om baggrunden for, hvis der ikke er foretaget indeholdelse af udbytteskat, eller hvis der er foretaget indeholdelse af udbytteskat med en sats, der er lavere end normalsatsen på 27 pct. Det vil sige oplysning om, hvori fritagelsen eller satsreduktionen består.
- Oplysninger om datoen for det udloddende selskabs vedtagelse af eller beslutning om at udlodde udbyttet.

I relation til de tilfælde, hvor en satsreduktion kan ske i medfør af en dobbeltbeskatningsoverenskomst i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1442 af 20. december 2005 om indeholdelse af udbytteskat og royaltyskat, er det hensigten at fastsætte nærmere regler om indberetningen vedrørende baggrunden for satsreduktionen i bekendtgørelsesform. Det er således hensigten at ændre bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, så der fastsættes regler om, at indberetningen om baggrunden for satsreduktionen skal omfatte oplysninger om datoen for den dokumentation, der ligger til grund for nedsættelsen af satsen, og om hvilket land, der har attesteret denne dokumentation.

Endvidere fremgår det af bekendtgørelse nr. 1315 af 15. december 2011 om indberetningspligter m.v. efter skattekontrolloven, at indberetningen skal omfatte oplysninger om identiteten og arten af det depot, aktierne er deponeret i.

Det foreslås, at kravet om indberetning vedrørende depotet, når den indberetningspligtige er depotføreren, indsættes i selve lovteksten.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at udbetale alle overskydende skatter uanset beløbsstørrelse og som følge af indførelsen af NemKonto og Ven-tekontoen. Når alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales, og overskydende skatter under 100 kr. ikke længere skal overføres til det følgende års årsopgørelse, skal beløbet ikke indgå i opgørelsen af størrelsen af en eventuel restskat for det følgende år.

Til nr. 3

Restskat, som ikke indregnes i forskudsskatten, opkræves efter gældende regler i 3 rater, der forfalder den 1. september, 1. oktober og 1. november med sidste rettidige betalingsfrist d. 20. i forfaldsmåned. Falder fristen på en helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Tidspunkterne for opkrævningen er fastsat ud fra, hvornår det tidligere kunne nås at få udskrevet årsopgørelserne og udsendt indbetalingskort. Tidspunktet for færdiggørelsen af årsopgørelserne er med tiden rykket længere og længere frem, hvilket har betydet, at skattepligtige med overskydende skat har kunnet få den overskydende skat udbetalt tidligere år for år. Dette har kunnet gennemføres administrativt, fordi loven blot foreskriver, at overskydende skat udbetales i perioden den 1. marts til den 1. oktober i året efter indkomståret. Opkrævningen af restskatten er imidlertid ikke fremrykket tilsvarende, da fristerne for betaling af restskat er fastlagt ved lov til den 1. september, 1. oktober og 1. november i året efter indkomståret. Der er således ikke sket samme fremrykning af afregningen af restskatten, som løbende er gennemført for udbetalingen af den overskydende skat.

Det foreslås at fremrykke afregningen af den del af restskatten, som opkræves ved indbetalingskort, fra september, oktober og november til august, september og oktober. Raterne forfalder den 1. august, den 1. september og den 1. oktober med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den førstkommende hverdag.

Til nr. 4 og 5

Efter gældende regler er månederne juni og december friholdt for opkrævning af rater af restskat. Dette er begrundet i, at månederne er terminsmåneder. I dag er terminsbetalinger spredt ud over hele året, og juni og december er ikke forbeholdt terminsbetalinger. Reglen er således forældet og foreslås ophævet. Efter forslaget vil opkrævning af rater af restskat fremover også kunne ske i månederne juni og december.

Til nr. 6

Som konsekvens af fremrykningen af afregningen af restskat foreslås det at justere perioden i hvilken overskydende skat skal udbetales, fra perioden marts til oktober til perioden marts til september.

Hvis en overskydende skat ikke udbetales inden periodens udløb, er konsekvensen, at SKAT skal betale rente af beløbet. Det foreslås, at starttidspunktet for renteberegningen ved for sen udbetaling af overskydende skat justeres tilsvarende ved, at starttidspunktet for renteberegningen rykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om at fremrykke afregningen af restskat fra september, oktober og november til månederne august, september og oktober. Det foreslås, at tidspunktet for, hvornår der skal beregnes rente ved ansættelsesændringer, tilsvarende fremrykkes fra den 1. oktober i året efter indkomståret til 1. september i året efter indkomståret.

Til nr. 8

Hvis den første årsopgørelse, der udskrives, udviser en restskat, beregnes der ikke rente af restskatten, selv om den første årsopgørelse måtte blive udskrevet efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Dette er begrundet i, at den skattepligtige kan være uden indflydelse på, at den første årsopgørelse udsendes efter den 1. oktober i året efter indkomståret.

Efter gældende regler skal SKAT ved en ansættelsesændring betale rente til den skattepligtige af hele nedsættelsen af skatteansættelsen. Dette gælder, selv om beløbet ikke har været indbetalt af den skattepligtige, og beløbet endnu ikke er forfaldent.

Renten er i loven fastsat til basisrenten i opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned. For 2012 udgør renten 0,5 pct pr. påbegyndt måned. Renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil måneden for udskrivningsdatoen på den årsopgørelse, som nedsætter ansættelsen.

Hvor den skattepligtige ikke indgiver selvangivelse rettidigt, udsender SKAT først rykkerskrivelser for at minde den skattepligtige om at selvangive. For skattepligtige, der ikke reagerer ved at indsende selvangivelse, starter SKAT en taksationssag med henblik på at få foretaget skatteansættelsen

for det pågældende indkomstår. SKAT udsender som hovedregel agterskrivelser med taksationsforslag i september, oktober og november. Hvis den skattepligtige ikke reagerer på forslaget inden for en frist på 15 dage, udsendes en endelig afgørelse i form af en årsopgørelse. Hvis den skattepligtige har bemærkninger til forslaget, foretages en yderligere sagsbehandling og kontakt til den skattepligtige, inden der udskrives en første årsopgørelse.

Hvis en skattepligtig takseres i januar i det andet år efter indkomståret og herved får en restskat på 500.000 kr., bliver der efter gældende regler ikke beregnet rente af restskatten, fordi der er tale om første årsopgørelse. Hvis den skattepligtige selvangiver i starten af februar, vil restskatten herved bortfalde inden sidste rettidige betalingsfrist for den første opkrævning. Der beregnes efter gældende regler rente af hele nedsættelsen på 500.000 kr. fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til og med udskrivningsmåneden for den nye årsopgørelse, selv om ingen del af nedsættelsen har været betalt eller forrentet efter morarentereglerne, fordi sidste rettidige betalingsfrist ikke er overskredet. Fordi der ikke har været krævet rente af restskatten på den første årsopgørelse, er der ingen modgående renteberegning til at udligne renten af nedsættelsen.

Hvis den skattepligtige først selvangiver sidst i februar eller senere, er sidste rettidige betalingsfrist indtrådt, og der beregnes morarente af det ikke betalte beløb. Morarenten er den samme som månedsrenten ved ansættelsesændringer. Herved udligner morarenten delvist den efterfølgende rente af nedsættelsen.

Den manglende renteberegning af restskat på den 1. årsopgørelse betyder, at der kan opstå en utilsigtet rentegevinst, når den 1. årsopgørelse udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret. Rentegevinsten opstår, fordi der ikke beregnes rente af en restskat af den 1. årsopgørelse, selv om denne udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret samtidig med, at der ved senere ansættelsesændringer beregnes rente af hele nedsættelsen, selv om den nedsatte restskat ikke har været betalt eller krævet forrentet. Herved

Eksempel:

En person får foretaget følgende skatteansættelse ved en taksation for indkomståret 2011. Herefter følger 3 alternative eksempler:

20. februar 2013: 1. årsopgørelse – restskat

1. eksempel:

6. marts 2013: 2. årsopgørelse – overskydende skat

2. eksempel:

6. marts 2013: 2. årsopgørelse – restskatten bortfalder

3. eksempel:

28. februar 2013: 2. årsopgørelse - restskat nedsættes

1. årsopgørelse, 20. februar 2013

Beregnet skat

Betalt forskudsskat

**Nuværende
regler**

Lovforslaget

350.000

150.000

350.000

150.000

får den skattepligtige rente af et beløb, som han aldrig har betalt.

I selskabsskatteloven er der tilsvarende renteregler for ændringer af skatteansættelsen. Efter selskabsskatteloven beregnes renten fra den 1. november i året efter indkomståret. På selskabsområdet er det dog forholdsvis sjældent, at 1. årsopgørelse udskrives efter den 1. november i året efter indkomståret. Det skyldes dels, at renteberegningen starter 1 måned senere end på personområdet, og dels at indsendelsen af selvangivelserne starter meget tidligt, hvor selskaber med forskudt indkomstår, som slutter lang tid inden udløbet af kalenderåret, indsender deres selvangivelse. Indsendelsen af selskabsselvangivelserne sker således over en længere periode end på personområdet. Det giver SKAT bedre tid til at afvikle udsendelsen af 1. årsopgørelse og eventuelle taksationer. Dertil kommer, at kun omkring 1 pct. af selskaberne skal takseres, fordi de ikke har indgivet selvangivelse rettidigt. På den baggrund er det ikke foreslået at ændre rentereglerne på selskabsområdet.

Det foreslås, at der skal beregnes rente af restskat på den 1. årsopgørelse, når årsopgørelsen er udskrevet på baggrund af en afgørelse om taksation, og skatteansættelsen således er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3. Renten beregnes fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskriftsdatoen for årsopgørelsen. Hvis ansættelsen senere nedsættes, yder SKAT en rente af nedsættelsen fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskrivningsdatoen for den ændrede årsopgørelse. Det bemærkes, at starttidspunktet for renteberegningerne ved nærværende lovforslag er foreslået fremrykket fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret. De to renter ligger i samme renteniveau og vil - hvor de to årsopgørelser udskrives i samme måned - udligne hinanden således, at der kun betales rente til SKAT, eller udbetales rente fra SKAT, i det omfang den seneste årsopgørelse viser henholdsvis en restskat eller en overskydende skat.

Restskat	200.000	200.000
Procenttillæg 5,4 pct.	10.800	10.800
Rentegodtgørelse (0,5 pct. pr. påbegyndt måned frem til udskrivningsdatoen) (210.800 x 0,5 pct. x 5 mdr.)	0	5.270
I alt	<u>210.800</u>	<u>216.070</u>

Opkrævningen: Raterne forfalder i april – november – i alt 8 rater.

Eksempel 1 (en overskydende skat kr. 120.000)

2. årsopgørelse, 6. marts 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	30.000	30.000
Betalt forskudsskat	150.000	150.000
Overskydende skat	<u>120.000</u>	<u>120.000</u>
Procentgodtgørelse 0,5 pct.	600	600
	120.600	120.600
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (0,5 pct. pr. påbegyndt måned frem til udskrivningsdatoen) (210.800 + 120.600 = 331.400 x 0,5 pct. x 6 mdr.)	9.942	9.942
Tidligere beregnet rente	0	-5.270
Til udbetaling	<u>130.542</u>	<u>125.272</u>

Udbetalingen på 125.272 skyldes dels overskydende skat på 120.000 kr. (forskudsskat på 150.000 kr. – beregnet skat på 30.000 kr.) og dels rente af den overskydende skat fra den 1. oktober i året efter indkomståret og frem til udskrivningsdatoen for 2. årsopgørelse.

Eksempel 2 (restskat bortfalder)

2. årsopgørelse, 19. februar 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	150.000	150.000
Betalt forskudsskat	150.000	150.000
Overskydende skat/restskat	<u>0</u>	<u>0</u>
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (0,5 pct. pr. påbegyndt måned til udskrivningsdatoen) (210.800 kr. x 0,5 pct. x 5 mdr.)	5.270	5.270
Tidligere beregnet rente	0	-5.270
Til udbetaling	<u>5.270</u>	<u>0</u>

Eksempel 3 (restskat nedsættes)

2. årsopgørelse, 28. februar 2013, på baggrund af indsendt selvangivelse. Ingen af raterne fra 1. årsopgørelse er forfaldet.

Beregnet skat	200.000	200.000
Betalt forskudsskat	150.000	150.000
Restskat	<u>50.000</u>	<u>50.000</u>
Procenttillæg 5,4 pct.	2.700	2.700
Rentegodtgørelse af nedsættelsen (150.000 + procenttillæg x 0,5 pct. x 5 mdr.)	-3.952	-3.952
Tidligere beregnet rente på opgør 1	0	5.270
Restskat til opkrævning	<u>48.748</u>	<u>54.018</u>

De tidligere udsendte rater tilrettes til den nye opgjorte restskat.

Til nr. 9 og 10

Det foreslås at hæve minimumsstørrelsen på rater, der opkræves efter kildeskatteloven, fra 100 kr. til 500 kr. Bestem-

melsen omfatter opkrævning af rater af restskatter og opkrævning af B-skatte-rater.

Efter gældende regler sker der ingen opkrævning af restskatter under 100 kr., hvis beløbet ikke indregnes. Hvis en restskat for 2010 efter tillæg af restskattetilleg eksempelvis er på 18.399 kr., så bliver 18.300 kr. indregnet i det næste års forskudsskat, mens den skattepligtige slipper for at betale de sidste 99 kr. Tilsvarende bliver en restskat på 99 kr., som udskrives efter den 1. oktober i året efter indkomståret, ikke opkrævet. Ved en ansættelsesændring, hvor der fremkommer en restskat på under 100 kr., opkræves denne restskat heller ikke, når beløbet ikke indregnes i forskudsskatten. Der er tale om en bagatelgrænse, som blev indsat i kildeskatteloven i 1989. Bagatelgrænsen er ikke reguleret siden.

Det foreslås at hæve bagatelgrænsen for hvor små restskatter, der opkræves. Grænsen foreslås hævet fra 100 kr. til 500 kr.

For overskydende skat gælder en tilsvarende regel, hvor efter overskydende skatter under 100 kr. ikke udbetales. I stedet bliver beløbet overført til næste års årsopgørelse. Sigtet med reglen er at undgå administrative omkostninger ved udbetaling af helt små beløb.

Med indførelse af NemKontoen og VenteKontoen er de administrative håndteringsomkostninger ved udbetalinger bortfaldet, når beløbet kan udbetales via NemKontoen. Det foreslås derfor at ophæve bagatelgrænsen for overskydende skatter. Konsekvensen af ophævelsen af bagatelgrænsen for små overskydende skatter er, at alle overskydende skatter ned til 1 kr. udbetales straks. Ophævelsen af bagatelgrænsen for overskydende skatter betyder en hurtigere udbetaling af små overskydende skatter for skattepligtige med NemKonto.

For skattepligtige, der på udbetalingstidspunktet ikke har en NemKonto, skal overskydende skatter overføres til Ventekontoen. Beløbet står på VenteKontoen, til den skattepligtige opretter en NemKonto, hvortil beløbet kan udbetales.

Til nr. 11

Som konsekvens af, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at komme til at omfatte oplysninger om såvel det udloddede udbytte som den indeholdte udbytteskat, foreslås det, at pligten til at indgive udbytteangivelse bortfalder for udbytte, der er omfattet af indberetningspligten.

Det gælder dog efter forslaget alene, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab. Det vil sige, når der er tale om udbytte af aktier m.v., som hverken er optaget til handel på et reguleret marked eller er registreret i en værdipapircentral, og der ikke er tale om investeringsbeviser eller aktier i investeringselskaber.

Det udloddede beløb og den indeholdte udbytteskat kan opgøres på grundlag af indberetningerne, og indberetningsfristerne svarer til de gældende angivelsesfrister. Indberetningerne kan dermed danne grundlaget for opkrævningen af udbytteskatten, og der vil ikke længere være behov for en udbytteangivelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

For at anvende det korrekte begreb om den, der som arbejdsgiver har pligt til at indeholde eller foretage skatteutræk af A-skat og AM-bidrag, foreslås det i kildeskattelovens § 85, stk. 4, at ændre »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

Til § 3

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev begrebet udloddende investeringsforeninger ændret til investeringsinstitutter med minimumsbeskatning.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 4, idet »med minimumsbeskatning«, ikke blev indsat.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev minimumsudlodning i ligningslovens § 16 C ændret til minimumsindkomst.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 8, idet »minimumsudlodning«, ikke blev ændret til »minimumsindkomst«.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 3

Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selv pensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for indskud af aktier og tegningsret til aktier i en aldersopsparing.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparekonti. Henvisningen i denne bestemmelse i aktieavancebeskatningsloven til lov om boligopsparing foreslås derfor ophævet. Der er ta-

le om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til nr. 4

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev udloddende investeringsforening ændret til investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Ved en fejl blev der ikke foretaget den nødvendige konsekvensændring i aktieavancebeskatningslovens § 33, stk. 5, 3. pkt., idet »udloddende investeringsforening« ikke blev ændret til »investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

Det foreslås, at foretage den manglende konsekvensændring.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev aktieavancebeskatningslovens § 33, stk. 4, ophævet, og som følge heraf bliver den tidligere stk. 6 til stk. 5 med virkning fra den 1. januar 2013. Ændringen foretages derfor i den gældende stk. 5.

Til § 4

Til nr. 1 - 3

Indskyder en deltager i en kontoførende investeringsforening helt eller delvist sine andele i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, eller indskyder deltageren helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles det med hævnning. Det følger af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 1.

Udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en selv pensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller fra en boligopsparingsordning sidestilles med indskud. Det følger af lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 2.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at disse regler også skal gælde for en fordring eller en kontrakt i en aldersopsparing.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparekonti.

Henvisningerne i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger § 16, stk. 1 og 2, til lov om boligopsparing, foreslås derfor ophævet.

Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås i stk. 3, at SKAT ud fra de foreliggende oplysninger om en gave skal have mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser. Det vil sige, at SKAT kan fastsætte et gaveafgiftspligtigt beløb, der kan danne grundlag for den videre behandling af en gavesag. Muligheden tænkes anvendt, når SKAT får viden om, at der ikke er anmeldt en gave, eller at SKAT får en anledning til at tro, at der er givet gaver. Bestemmelsen kan også anvendes i de tilfælde, hvor det på anden vis, f.eks. under gennemgangen af et dødsbos opgørelser, foreligger oplyst, at der er sket en hel eller delvis overdragelse af formuegoder eller penge, og hvor det er sandsynligt, at der er givet en gave.

Der skal ske høring m.v. på samme måde, som når SKAT agter at ændre en skattepligtig indkomst. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den i stk. 4, foreslåede pligt for parterne til at gøre opmærksom på, at det gaveafgiftspligtige beløb er sat for lavt.

Bestemmelsen i stk. 4 er en konsekvens af, at SKAT efter forslaget får mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af en gaves værdi. Det foreslås, at de gaveafgiftspligtige, hvis en skønsmæssig ansættelse er for lav, skal gøre SKAT opmærksom på, at værdien er for lav. Pligten til at gøre opmærksom på en for lav ansættelse påhviler både gavemodtager og gave giver, idet de begge efter lovens § 26, stk. 1, har pligt til at anmelde gaven til SKAT. Af hensyn til muligheden for at gave giver og gavemodtager har rimelig tid til at behandle den skønsmæssige ansættelse, indrømmes der en frist hertil på 4 uger regnet fra underretningsmeddelelsens datering.

Der findes tilsvarende bestemmelser om underretning i forbindelse med skønsmæssige ansættelser i den øvrige skatte Lovgivning. Bestemmelsen i skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse 819 af 27. juni 2011, § 16, stk. 1, indeholder f.eks. en tilsvarende regel, der pålægger skattepligtige at gøre opmærksom på en for lav skønsmæssig ansættelse af indkomst eller ejendomsværdiskat.

Til nr. 2

For at give SKAT mulighed for en mere smidig behandling af gaveanmeldelser foreslås det, at den nuværende 3-måneders-frist for SKATs undersøgelse og ændring af værdiansættelserne i gaveanmeldelser forlænges til 6 måneder. Fristen for anmeldelse af en gave er i dag den 1. maj i året efter, at gaven er givet. Det betyder som nævnt under de almindelige bemærkninger i afsnit 3.12, at SKAT skal behandle et større antal anmeldelser om gaver i en periode, der er så kort, at det er vanskeligt at nå at indhente supplerende materiale osv. fra anmeldelsespligtige og deres rådgivere.

Forlængelsen af fristen gælder også i de tilfælde, hvor gæveanmeldelse sendes ind før udløbet af fristen for anmeldelse, der er den 1. maj i året efter det år, hvor gaven er givet.

Den foreslåede frist begynder, når SKAT har modtaget det materiale, der er fornødent for, at SKAT kan tage stilling til værdiansættelsen, der er en forudsætning for beregning af gaveafgiften. Det materiale, der er tale om, er f.eks. skøder, aktienotaer, gavebreve, beregninger af kurser og værdier, beregninger over passivposter og lignende. Hvis ikke SKAT anmoder om yderligere oplysninger inden 6 måneder fra anmeldelsen kan fristen ikke forlænges yderligere og værdiansættelsen bliver dermed endelig.

Selv om fristen for endelig afgørelse om værdiansættelse forlænges til 6 måneder, har parterne stadig mulighed for at indhente bindende svar om værdiansættelsen. Parternes mulighed for hurtigt at få vished om værdiansættelsen i en afgiftspligtig gaveoverdragelse forringes således ikke ved den fristforlængelse, der foreslås.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.12 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel som følge af, at der tilføjes et nyt nr. 3 i § 41, stk. 1.

Til nr. 4

Ændringen er en konsekvens af, at SKAT efter forslaget får mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af en gaves værdi. Det foreslås, at de gaveafgiftspligtige skal kunne straffes med en bøde, hvis de ikke gør opmærksom på, at gavens værdi er ansat til et for lavt beløb. Både gavemodtager og gavegiver kan straffes med en bøde, idet de begge efter lovens § 26, stk. 1, har pligt til at anmelde gaven til SKAT. Af hensyn til muligheden for, at gavegiver og gavemodtager har rimelig tid til at behandle den skønsmæssige ansættelse, indrømmes der en frist hertil på 4 uger regnet fra underretningsmeddelelsens datering.

Der findes tilsvarende bestemmelser om ansvar i forbindelse med skønsmæssige ansættelser i den øvrige skattelovgivning. Bestemmelsen i skattekontrollovens § 16 indeholder f.eks. en tilsvarende hjemmel til at straffe skattepligtige, der ikke gør opmærksom på en for lav skønsmæssig ansættelse af indkomst eller ejendomsværdiskat.

Til § 6

Til nr. 1

De gældende regler i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret modtager af afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 4, således at der henvises til § 9, stk. 1, 3 og 4. Den foreslåede ændring har udelukkende til formål at sikre, at en ikke-registreret modtager af afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer fra udlandet skal angive og betale dansk punktafgift af varerne.

Til § 7

Til nr. 1

De gældende regler i emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret modtager af afgiftspligtig emballage angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre emballageafgiftslovens § 7 a, stk. 4, således at der henvises til § 9 stk. 1,3 og 4. Den foreslåede ændring har udelukkende til formål at sikre, at en ikke-registreret modtager af afgiftspligtig emballage fra udlandet skal angive og betale dansk punktafgift af varerne.

Til § 8

Til nr. 1

I mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervsmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervsmæssig oplægning af varer ved at indsætte i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervsmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i mineralolieafgiftslovens § 4 b, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i

Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3

Det foreslås at rette en sproglig fejl i den nuværende formulering i mineralolieafgiftslovens § 5, stk. 1, der er sket ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 4

Det foreslås i mineralolieafgiftslovens § 33, stk. 1, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til § 9

Til nr. 1 og 2

Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Det følger af kursgevinstlovens § 35.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for indskud af en fordring eller en kontrakt i en aldersopsparing, jf. lovens § 5, nr. 1.

Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller en boligopsparingsordning sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Det følger også af kursgevinstlovens § 35.

Ved lov nr. 922 af 18. september 2012, om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, er det fastsat, at denne regel også skal gælde for udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en aldersopsparing, jf. § 5, nr. 2.

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev både ligningslovens § 7 R og lov om boligopsparing ophævet, da der ikke eksisterede flere af disse boligsparekonti.

Henvisningen i kursgevinstloven til lov om boligopsparing foreslås derfor ophævet.

Der er tale om en manglende konsekvensændring i et tidligere lovforslag.

Der er i øvrigt tale om rettelse af en fejl i den nævnte lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love. I den nævnte lovs § 5, nr. 2, blev der foretaget en ændring af kursgevinstlovens § 35, 3. pkt., hvorved »fra en aldersopsparing« blev indsat i bestemmelsen. Ændringen skulle imidlertid have været foretaget i kursgevinstlovens § 35, 4. pkt. Det foreslås derfor i lovforslagets § 23 at ophæve § 5, nr. 2, i lov nr. 922 af 18. september 2012 og samtidig i lovforslagets 9, nr. 2, at foretage den pågældende ændring i kursgevinstlovens § 35, 4. pkt.

Til § 10

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v., blev ligningslovens § 16 C omformuleret, og reglerne for opgørelse af minimumsindkomsten blev gjort mere simple.

Investeringsinstitutter kan efter den nye ligningslovs § 16 C ved opgørelse af minimumsindkomsten enten vælge ved indløsning af beviser at anvende reglen i den nye ligningslovs § 16 C, stk. 5, nr. 6, jf. § 8, nr. 9, i lov nr. 433 af 16. maj 2012 - herunder at undlade at foretage regulering efter reglen - eller vælge at anvende reglen i den nye ligningslovs § 16 C, stk. 9, jf. § 8, nr. 9, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, som både vedrører regulering ved udstedelse af nye beviser og ved indløsning af beviser.

Ved en fejl blev det ikke indsat i stk. 9, at når et investeringsinstitut en gang har valgt at anvende reglen i stk. 9, kan investeringsinstituttet ikke ændre dette valg. Dette rettes nu.

Til § 11

Til nr. 1

De gældende regler i mineralvandsafgiftslovens § 10 a, stk. 4, fastsætter, at den, der ikke er registreret varemottager i Danmark, og som har modtaget varer fra andre EU-lande, skal angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Efter ændringer ved lov nr. 277 af 27. marts 2012 skal en ikke-registreret mottager af afgiftspligtig mineralvand angive og betale afgift af varerne efter opkrævningslovens § 9, stk. 1, 3 og 4.

Det foreslås som konsekvens at ændre mineralvandsafgiftslovens § 10 a, stk. 4, således at der henvises til § 9, stk. 1, 3 og 4. Den foreslåede ændring har udelukkende til formål at sikre, at en ikke-registreret mottager af afgiftspligtig mineralvand fra udlandet skal angive og betale dansk punktafgift af varerne.

Til § 12

Til nr. 1, 2 og 3

Som følge af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012 anvendes i momslovens § 47, stk. 6, og § 74, stk. 6, forskellige begreber »den ansvarlige ledelse« eller »den daglige ledelse« om ledelsen af en virksomhed, som SKAT ud over ejeren af virksomheden kan pålægge påbud og daglige bøder for at gennemtvinge SKATs adgang til kontrol af lokaler og regnskabsmateriale eller forbuddet mod drift af uregistreret virksomhed. Det foreslås i momslovens § 47, stk. 6, og § 74, stk. 6 at anvende det samme begreb »den ansvarlige daglige ledelse«, der anvendes fast andre steder i momsloven og i andre skatte- og afgiftslove.

Til § 13

Til nr. 1

Efter opkrævningslovens § 2, stk. 1, 4. pkt., skal arbejdsgivere ikke indgive angivelse af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret. Reglen er begrundet med, at arbejdsgiverens tilsvaret af indeholdte beløb kan opgøres på grundlag af indberetningerne. Dermed er der ikke behov for en særskilt angivelse.

Det foreslås, at denne undtagelse fra angivelsespligten udvides til også at omfatte indeholdt udbytteskat. Det gælder dog efter forslaget alene, når den indberetningspligtige er det udloddende selskab, jf. skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Forslaget hænger sammen med, at indberetningen vedrørende udbytteskat foreslås at komme til at omfatte oplysninger om såvel det udloddede udbytte som den indeholdte udbytteskat. Dermed kan tilsvaret for sådan udbytteskat også opgøres på grundlag af indberetningerne.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den tilsvarende ændring i § 2, nr. 11, og afsnit 3.7. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter opkrævningslovens § 4, stk. 1, kan SKAT ansætte tilsvaret af skatter og afgifter m.v. til et skønsmæssigt beløb, hvis SKAT ikke modtager en rettidig angivelse fra den pågældende virksomhed. Det gælder blandt andet for indeholdt udbytteskat. Tilsvarende kan SKAT foretage en skønsmæssig ansættelse af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvis virksomheden ikke rettidigt har indberettet til indkomstregisteret.

Under lovforslagets § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1, er det foreslået, at der ikke skal indgives angivelse vedrørende udbytter og udbytteskat, når den indberetningspligtige vedrørende udbyttet er det udloddende selskab, jf. skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Det svarer til, at der i dag ikke skal indsendes angivelser af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret. Indberetningen træder i stedet for angivelsen.

Det foreslås som konsekvens heraf, at SKAT – i lighed med de gældende regler for indeholdt A-skat og arbejdsmar-

kedsbidrag – skal have mulighed for at lave foreløbige fastsættelser af den indeholdte udbytteskat, hvis det udloddende selskab ikke indberetter udbyttet rettidigt. Dermed vil SKAT have mulighed for at foretage skønsmæssige ansættelser af udbytteskat ved manglende angivelse, når der skal indgives angivelse, og ved manglende indberetning, når indberetningen træder i stedet for angivelsen.

Til nr. 3

Af opkrævningslovens § 5, stk. 1, fremgår det, at hvis det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse og derved har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v., afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Reglerne finder også anvendelse for indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, hvor indberetningen til indkomstregisteret træder i stedet for angivelse i den forstand, at virksomhedens tilsvaret opgøres på grundlag af indberetningerne frem for på grundlag af en angivelse.

Opkrævningslovens § 12 handler om den situation, hvor en virksomheds tilsvaret for en afregningsperiode er negativt, eller hvis virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget til SKAT. Det følger af § 13, stk. 2, at hvis angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret sker rettidigt, skal udbetalingen ske senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen. Af stk. 3 fremgår det, at denne frist afbrydes, hvis tilsvaret ikke kan opgøres på grundlag af angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret. Endelig fremgår det af stk. 4, at beløb kan tilbageholdes, hvis der endnu ikke er indgivet angivelser eller indberetninger til indkomstregisteret vedrørende afsluttede afregningsperioder.

Disse regler gælder bl.a. i forhold til indeholdt udbytteskat, men efter reglerne i relation til den indeholdte udbytteskat og andre skatter og afgifter, der skal indgives angivelse for, er det afgørende, om angivelsen er urigtig, om angivelsen er indgivet rettidigt, om tilsvaret kan opgøres på grundlag af angivelsen, eller om angivelsen er indgivet vedrørende afsluttede perioder. Ved lovforslagets § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1, er det imidlertid foreslået, at der ikke skal indgives angivelse vedrørende udbytter og udbytteskat, når den indberetningspligtige vedrørende udbyttet er det udloddende selskab, jf. skattekontrollovens § 9 B, stk. 2. Indberetningen træder her i stedet for angivelsen.

Det foreslås derfor at ændre de pågældende regler, så de ud over at omhandle angivelser og de indberetninger til indkomstregisteret, som træder i stedet for angivelser, kommer til at omhandle de udbytteindberetninger, som træder i stedet for angivelser.

Det sikres på denne måde, at indberetningerne vedrørende indeholdt udbytteskat – ligesom indberetningerne vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag – i forhold til disse regler træder i stedet for angivelserne.

Til nr. 4

Reglen i opkrævningslovens § 7, stk. 2, finder anvendelse ved fastsættelsen af den rente, som virksomheder i medfør

af § 7, stk. 1, skal betale, når de ikke betaler skatter og afgifter til tiden. Det bemærkes, at der mange steder i den øvrige skatte- og afgiftslovgivning er henvist til den i opkrævningslovens § 7, stk. 2, fastsatte rente.

Det foreslås, at renten efter opkrævningsloven offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Rente for et år foreslås beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler, og det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3 om nye modeller for beregning af forskellige rentesatser.

Til nr. 5, 6 og 7

Det foreslås i opkrævningslovens § 11, stk. 7, 8 og 10, at når SKAT sender en virksomhed en meddelelse om inddragelse eller nægtelse af registrering eller pålæg om sikkerhedsstillelse for betaling af skatter og afgifter, skal SKAT oplyse, at hvis driften af virksomheden indledes eller fortsættes i uregistreret form, kan det foruden straf efter opkrævningslovens § 17, stk. 3, medføre pålæg af daglige bøder efter opkrævningslovens § 11, stk. 11, og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter efter opkrævningslovens § 11, stk. 12.

Som følge af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012 anvendes i opkrævningslovens § 11, stk. 11, begrebet »den daglige ledelse« om ledelsen af en virksomhed, som SKAT ud over ejeren af virksomheden kan pålægge påbud og daglige bøder for at gennemtvinge, at driften af en virksomhed ikke indledes eller fortsættes som uregistreret. Det foreslås i opkrævningslovens § 11, stk. 11, at anvende det samme begreb »den ansvarlige daglige ledelse«, der anvendes fast andre steder i opkrævningsloven og i andre skatte- og afgiftslove.

Formålet med de foreslåede ændringer er alene rettelse af fejl fra lov nr. 277 af 27. marts 2012. Der er ikke tale om indholdsmæssige ændringer af reglernes anvendelsesområde.

Til § 14

Til nr. 1

Det foreslås, at der ved en overførsel eller konvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. betales af-

gift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen m.v., jf. lovforslagets § 15, nr. 4 og 6. Det foreslås endvidere i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, at den afgiftspligtige person er det forsikringselskab m.v., hvor kapitalpensionen m.v. er anbragt, og at afgiften derfor tages fra forsikringselskabets ufordelte midler, jf. lovforslagets § 15, nr. 9. I pensionsafkastbeskatningslovens § 8 sker der en beskatning af ufordelte midler i selskabsskattepligtige livsforsikringselskaber. Skattegrundlaget opgøres som indkomstårets ændring i de samlede ufordelte midler. Det er sigtet med bestemmelsen, at der indirekte skal ske en beskatning af den del af indkomstårets formueafkast, der tildeles de forsikrede kollektivt. Betaling af afgift ved en overførsel eller konvertering af en kapitalpension m.v. kan ikke betragtes som formueafkast.

Det foreslås derfor, at ændringer i de ufordelte midler som følge af betaling af afgift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler ved overførsel eller konvertering ikke skal indgå i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8. Det foreslås derfor videre, at det i pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 4, fastsættes, at i det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, bortses der fra denne ændring ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Det betyder, at der ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8 ikke er fradragsret for betalt afgift af en kapitalpension m.v. forholdsmæssige andel af ufordelte midler efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, og § 29 A, stk. 4 og 5, der påhviler livsforsikringselskabet m.v., jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6.

Forslaget har ingen betydning for pensionskasser m.v., der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7. Allerede efter gældende regler vil der ikke være fradragsret for betalt afgift af en kapitalpension m.v. forholdsmæssige andel af de ufordelte midler efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, og § 29 A, stk. 4 og 5, ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7.

Til nr. 2 og 3

Forslaget indeholder to dele. Dels en del, hvor der gives mulighed for, at friholdelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 1 og 2, på en fradragsberettiget kapitalpension m.v. kan videreføres ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, til en ikke-fradragsberettiget aldersforsikring m.v. Dels en del, hvor den friholdte værdi ved udgangen af 1982 nedsættes forholdsmæssigt med den betalte afgift i forbindelse med konverteringen eller overførslen.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10 friholdes den del af formueafkastet på en pensionsordning, der relaterer sig til opsparingen foretaget før udgangen af 1982, for beskatning. Friholdelsen gives i form af det såkaldte overgangsfradrag, hvor det samlede formueafkast på pensionsordningen nedsættes med forholdet mellem opsparingens

værdi ved udgangen af 1982 og opsparingens værdi ved udgangen af det aktuelle indkomstår. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, bevares friholdelsen for opsparing foretaget inden udgangen af 1982 ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Den gældende formulering af pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, indeholder ingen henvisning til overførsel eller konvertering til en aldersforsikring m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2. Gældende regler medfører derfor, at en eventuel friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 fortabes ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, fra en kapitalpension m.v. til en ny aldersforsikring m.v.

Det er ikke tilsigtet og vurderes ikke som rimeligt, at en konvertering eller overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, skal have denne konsekvens. Det foreslås derfor, at ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, skal værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982 på kapitalpensionen m.v. som udgangspunkt overføres til beregning af fritagelse i den nye aldersforsikring m.v. Bestemmelsen foreslås indsat i pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, idet der er en sammenhæng til forslaget anden del, jf. nedenfor. Det bemærkes, at efter forslaget § 15, nr. 11, kan der kun ske heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, regulerer beregningen af overgangsfradraget ved delvis udbetaling fra en pensionsordning. I henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, skal deludbetalinger fra en pensionsordning med tilknyttet 1982-friholdelse fortrinsvis tages fra tilvæksten til pensionsordningen efter 1982 (LIFO-princippet - Last In First Out). Opsparingen foretaget før udgangen af 1982 betragtes derfor som udbetalt til sidst. Det betyder, at den betalte afgift ved konvertering eller overførsel af en kapitalpension m.v. til en aldersforsikring m.v. medfører, at den forholdsmæssige friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 stiger. Det medfører, at afgiften ved konvertering eller overførsel isoleret set medfører en større udbetalt pension efter skat og afgift, end tilfældet ville være, såfremt der ikke var foretaget konvertering eller overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2.

Det foreslås derfor, at udbetalingen fra kapitalpensionen som følge af betaling af afgift ved overførsel eller konvertering ikke skal fordeles efter det gældende LIFO-princip i pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5. Efter de foreslåede § 10, stk. 5, 3. og 4. pkt., skal den betalte afgift ved en konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 2, jf. pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, § 26 A, stk. 1, 1. pkt., § 29 A, stk. 1, og § 33 A, stk. 2, fordeles forholdsmæssigt på opsparingen før udgangen af 1982 og tilvæksten fra og med 1. januar 1983. Dette medfører, at opsparingen foretaget før udgangen af 1982 reduceres forholdsmæssigt, og friholdelsen er derfor uændret efter konverteringen eller overførslen til en aldersforsikring m.v.

Forslaget indebærer, at afgiften ved overførsel, herunder konvertering, på som udgangspunkt 40 pct., dog kun 37,3 pct. i 2013, skal fordeles forholdsmæssigt. Forslaget indebærer også, at afgiften ved overførsel, herunder konvertering, omfattes af pensionsbeskatningslovens § 26 A, stk. 1, 1. pkt., på som udgangspunkt 25 pct., dog kun 23,31 pct. i 2013, af værdien af policen eller kontoen pr. 31. december 1979, også skal fordeles forholdsmæssigt på opsparingen før udgangen af 1982 og tilvæksten fra og med den 1. januar 1983. Tilsvarende gælder den reducerede afgift af opsparing foretaget før 1. januar 1980 på supplerende engangsydelser, jf. pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2.

Eksempel

Opsparing foretaget før udgangen af 1982: 50.000 kr.

Opsparing ved udgangen af det aktuelle indkomstår: 500.000 kr.

Tilvækst fra og med den 1. januar 1983: 450.000 kr.

Friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 før konvertering: $50.000/500.000 = 10$ pct. af det samlede formueafkast er skattefrit.

Afgift ved konvertering/overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, ved udgangen af det aktuelle indkomstår. 40 pct. af 500.000 kr. = 200.000 kr.

Opsparing ved udgangen af det næste indkomstår givet, at der ingen værditilvækst var: 500.000 kr. - 200.000 kr. = 300.000 kr.

Friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 efter konvertering i det næste indkomstår efter gældende regler: $50.000/300.000 = 16,67$ pct. af det samlede formueafkast er skattefrit.

Afgift fordelt til opsparing foretaget før udgangen af 1982 = $200.000 * 50.000/500.000 = 20.000$ kr.

Afgift fordelt til tilvæksten fra og med 1. januar 1983 = $200.000 * 450.000/500.000 = 180.000$ kr.

Ved konverteringen nedsættes opsparingen foretaget før udgangen af 1982 derfor med 20.000 kr. efter forslaget og bliver herefter 30.000 kr. ($50.000 - 20.000$).

Friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 efter konvertering efter lovforslaget: $30.000/300.000 = 10$ pct. af det samlede formueafkast er skattefrit.

Friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 er herefter både før og efter konverteringen efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, den samme.

Til nr. 4

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, bevarer friholdelsen for opsparing foretaget inden udgangen af 1982 ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. Den gældende formulering af pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, indeholder ingen henvisning til overførsel fra en aldersforsikring m.v. til en anden aldersforsikring m.v. efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1. Gældende regler medfører derfor, at en eventuel friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 fortabes ved en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, fra en aldersforsikring m.v. til en anden aldersforsikring m.v. Det vurderes ikke som rimeligt, at en konvertering eller overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, skal have denne konsekvens. Det forslås derfor, at pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 6, udvides til også at omfatte overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1. Det bemærkes dog, at efter forslaget § 15, nr. 10, kan der kun ske heloverførsel af en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982.

Til nr. 5

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21 kan pensionsinstituttet vælge at betale acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret. Hovedparten af den skat, der opkræves efter § 21, indbetales i form af frivillig acontoskat. Da indbetalingen af acontoskat sker efter afslutningen af indkomståret, har pensionsinstitutterne gode muligheder for at indbetale en acontoskat, som er meget tæt på den endelige skat, som skal indbetales senest den 31. maj i året efter indkomståret. Af forskellen mellem indbetalt acontoskat og endelig skat beregnes der renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Rentesatsen er efter gældende regler den samme uanset, om der sker tilbagebetaling af overskydende skat til de skattepligtige institutioner, eller om de skattepligtige institutioner skal indbetale restskat.

Hvis markedrenten for en 3-måneders risikofri penge-markedsplacering ligger under den forrentning, som kan opnås gennem SKATs rentegodtgørelse for overskydende skat, vil det i sig selv være en overskudsforrentning for pensionsinstitutterne at indbetale for meget frivillig acontoskat, der efterfølgende tilbagebetales som overskydende skat tillagt rentegodtgørelse. Herved opstår der i princippet en risiko for, at pensionsinstitutterne spekulerer mod staten ved at opnå en forrentning af den overskydende skat, der overstiger markedrenten.

For at sikre en bedre balance mellem forrentningen af overskydende skat henholdsvis restskat i pensionsinstitutternes acontoskatteordning og for at gøre ordningen mere modstandsdygtig over for potentielle spekulationsmuligheder, foreslås det at justere rentesatserne i acontoskattesystemet i pensionsafkastbeskatningsloven. Justeringen medfører, at der indføres et spænd på 3,5 procentpoint mellem godtgørelsesprocenten ved overskydende skat og restskatteprocenten. Spændet på 3,5 procentpoint er fastsat således, at det svarer til det gældende rentespænd, som anvendes i selskabsskatte-

loven vedrørende forrentning af forskelle mellem acontoskat og endelig skat, jf. selskabsskatte-lovens § 29 B.

Overskydende skat, der skal tilbagebetales til pensionsinstitutterne efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes således fremover med den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret, med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten kan dog ikke blive mindre end 0 pct., hvilket har betydning, såfremt renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret måtte blive mindre end 3,5 pct. Det medfører, at såfremt renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er lig med eller mindre end 3,5 pct., sker der ikke forrentning af den overskydende skat, der udbetales til de skattepligtige institutioner m.v.

Eksempel 1

Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er fastsat til 5,0 pct. Forslaget medfører, at overskydende skat, der tilbagebetales til skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes med 1,5 pct. Forslaget medfører, at restskat, der skal betales af skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, uændret forrentes med 5,0 pct.

Eksempel 2

Renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for året efter indkomståret er fastsat til 3,0 pct. Forslaget medfører, at overskydende skat, der tilbagebetales til skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, forrentes med 0 pct. Forslaget medfører, at restskat, der skal betales af skattepligtige institutioner m.v. i medfør af pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, uændret forrentes med 3,0 pct.

Til nr. 6

Forslaget består af to dele. For det første foreslås det at justere tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb, så de kommer til at svare til de frister, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 21 og 22. For det andet foreslås det at ændre opgørelsesmetoden for rentesatsen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Justering af tidspunktet for forrentning af ændrede skattebeløb

Efter de gældende regler kan SKAT ændre en skatteopgørelse efter, at den endelige opgørelse er indgivet. Skatteopgørelsen kan ændres efter de almindelige genoptagelsesregler i skatteforvaltningsloven, og ændringen kan foretages på initiativ af både den skattepligtige eller SKAT. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet efter gældende regler fra den 1. januar i året efter indkomståret til betaling sker, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5.

Pensionsinstitutter skal indbetale den endelige skat senest den 31. maj i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21. Af den beregnede endelige skat bereg-

nes der rente fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Pensionsinstituttet kan i stedet vælge at indbetale frivillig acontoskat senest den 19. februar i året efter indkomståret. Af forskellen mellem indbetalt acontoskat og endelig skat beregnes der renter fra og med den 20. februar året efter indkomståret, til betaling sker. I begge tilfælde er perioden frem til den 20. februar i året efter indkomståret rentefri.

Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære indbetalinger af skat først forrentes fra den 20. februar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger, som følge af ændringer af skattebeløb forrentes tilbage til den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ændrede skattebeløb, der opkræves af pensionsinstitutter efter pensionsafkastbeskatningslovens § 21, forrentes fra og med den 20. februar i året efter indkomståret til betaling sker. Forslaget medfører, at ekstraordinære betalinger af skatter, som følge af ændrede skattebeløb, forrentes fra samme dato som ordinære betalinger.

Pengeinstitutter m.v. skal senest indbetale den endelige skat den 22. januar i året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 22. Af den beregnede endelige skat beregnes der rente fra og med den 8. januar i året efter indkomståret til den 15. januar i året efter indkomståret. Det er ikke hensigtsmæssigt, at ordinære indbetalinger af skat først forrentes fra den 8. januar i året efter indkomståret, mens ekstraordinære betalinger som følge af ændringer af skattebeløb forrentes tilbage til den 1. januar i året efter indkomståret. Det foreslås derfor, at ændrede skattebeløb, der opkræves af pengeinstitutter m.v. efter pensionsafkastbeskatningslovens § 22, forrentes fra og med den 8. januar i året efter indkomståret til betaling sker. Forslaget medfører, at ekstraordinære betalinger af skatter som følge af ændrede skattebeløb forrentes fra samme dato som ordinære betalinger.

Ændret opgørelsesmetode af renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5

I pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, er der defineret en rente, som er fastsat som et simpelt gennemsnit af de af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år.

Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at selskabet vil lukke det system, som udregner den effektive obligationsrente, og at det med stor sandsynlighed vil ske i løbet af 2. kvartal 2013. Det foreslås derfor, at renten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige

kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægget gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

Til § 15

Til nr. 1

Ifølge pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, kan en kontohaver, før rateudbetalingen indledes på en rateopsparing, vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden vil resultere i lige store årlige rater (annuitetsprincippet).

Efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, opgøres årsraten i § 11 A, stk. 2, nr. 2, ved hvert kalenderårs begyndelse. Den beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente.

Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes efter gældende regler en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Amortisationsrenten for udbetalingsåret 2012 er fastsat til 1,16 pct. (2011:1,84 pct.). Den lave amortisationsrente, der typisk er lavere end det realiserede afkast på rateopsparingen, resulterer i disse tilfælde i stigende rateudbetalinger, hvor idealet i henhold til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2, er lige store udbetalinger, Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at selskabet vil lukke det system, som udregner den effektive obligationsrente, og at det med stor sandsynlighed vil ske i løbet af 2. kvartal 2013.

Til brug for pensionsfremskrivninger udarbejder Finansrådet og Forsikring & Pension årligt en række fælles forudsætninger (samfundsforudsætninger) med hensyn til forrentningen af pensionskundernes indbetalte midler, herunder afkast af relevante aktivkategorier, inflationsniveau og skattesatser etc. Finansrådet og Forsikring & Pension meddeler samfundsforudsætningerne til Finanstilsynet. Der meddeles blandt andet en nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve. Finanstilsynets bestemmelser vedr. udarbejdelse af pensionsfremskrivninger findes i vejledning nr. 9041 af 12. januar 2005.

Ved lov nr. 398 af 9. maj 2012 danner denne nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve grundlag for en maksimal beregningsrente ved beregningen af ydelserne fra livs-

varige og ophørende alderspensioner m.v. Det blev ved loven fastsat, at kravet om lige store ydelser er opfyldt, hvis beregningsgrundlaget ved påbegyndelsen af udbetalingen må forventes at medføre lige store ydelser over hele ordningens udbetalingsperiode, dog under anvendelse af den fastsatte maksimale beregningsrente.

Idet der er krav om lige store årlige udbetalinger både fra livsvarige pensioner, ophørende alderspensioner, rateforsikringer og rateopsparinger, der udbetales efter annuitetsprincippet, gav skatteministeren under folketingsbehandlingen udtryk for, at han overvejede en tilsvarende justering for reglerne for udbetaling af rateopsparinger.

Det foreslås derfor, at amortisationsrenten efter pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, fastsættes på tilsvarende vis. Ved beregningen af den årlige rate kan der således benyttes en rente, der maksimalt må svare til den til Finanstilsynet senest meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint fradraget PAL-skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2. Tillægget på 1,5 procentpoint tager højde for, at aktivsammensætningen også i udbetalingsperioden kan bestå af andet end obligationer m.v. Den maksimale amortisationsrente efter pensionsbeskatningsloven 11 A, stk. 3, og den maksimale beregningsrente efter pensionsbeskatningslovens § 2, stk. 2, beregnes herefter på samme vis.

Efter forslaget kan pengeinstitutterne vælge at anvende en lavere amortisationsrente end den i pensionsbeskatningslovens § 11, stk. 3, maksimalt beregnede amortisationsrente.

Eksempel

Den senest udmeldte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve udgør 4 pct. Den efter forslaget maksimale amortisationsrente udgør derfor (4,0 pct. + 1,5pct.) – (15,3 pct. * (4,0 pct. + 1,5 pct.)), dvs. 4,6585 pct.

Til nr. 2

Det foreslås at give mulighed for, at beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, kan tilbagebetales til pensionsoppareren eller overføres til en fradragsberettiget pensionsordning i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, uden at tilbagebetalingen eller overførslen betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Efter pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 1, har pensionsoppareren ret til afgiftsfrit bl.a. at få tilbagebetalt de indbetalinger, der ikke har været fradragsret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, enten fordi beløbsgrænsen for indskud på kapitalpension på 46.000 kr. (2012-niveau) er overskredet, eller fordi pensionsoppareren i et tidligere indkomstår har ophævet en kapitalpension mod betaling af afgift på 40 pct. Er der således tale om private kapitalpensionsindbetalinger eller indbetalinger, der er foretaget af en arbejdsgiver til en arbejdsgiveradministreret kapitalpension, og som pensionsoppareren er blevet beskattet af efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 1. og 6. pkt., pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller pensionsbeskatningslovens § 21, stk. 1, har pensionsoppareren

ret til at få tilbagebetalt det beløb, vedkommende har skullet medregne i den personlige indkomst. Endvidere kan sådanne indbetalinger overføres til en fradragsberettiget pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, dog bortset fra aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssum.

Det er en forudsætning for, at pensionsinstituttet efter pensionsbeskatningslovens § 21 A afgiftsfrit kan tilbagebetale eller overføre indbetalinger til en kapitalpension, der ikke er fradrags- eller bortseelsesret for i den situation, hvor beløbsgrænsen for indskud på kapitalpension er overskredet, til en fradragsberettiget pensionsordning, at der foreligger en årsopgørelse for pensionsoppareren for det indkomstår, hvori der er sket indbetalinger over beløbsgrænsen, eller der på anden måde er dokumentation for, at indbetalingen er uden fradrags- eller bortseelsesret. Kravet er begrundet i hensynet til pensionsinstituttet, idet pensionsinstituttet over for statskassen er ansvarlig for, at der ikke er tilbageholdt afgift, eller afgift er tilbageholdt med et for lavt beløb, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 4. Det indebærer, at indbetalinger uden fradrags- eller bortseelsesret forårsaget af en overskridelse af beløbsgrænsen først kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 21 A i året efter det år, hvori indbetalingen er sket.

Fra og med indkomståret 2013 er der ikke længere fradragsret eller bortseelsesret for indbetalinger til kapitalpension, idet der dog gælder enkelte overgangsregler. For personer med bagudforskudt indkomstår ophæves fradrags- og bortseelsesretten først med virkning fra indkomståret 2014, og for obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst indgået senest den 31. december 2012 gælder fradrags- og bortseelsesretten til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2016.

Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, skal der som et generelt princip ikke betales afgift af den del af udbetalingen, der svarer til indbetalinger, som der ikke har været fradrags- eller bortseelsesret for ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter et krone for krone-princip. Efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 3, gælder reglen i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1, dog ikke for aldersforsikringer, aldersopsparinger og supplerende engangssummer eller for overførsler eller konverteringer til aldersforsikringer, aldersopsparinger og supplerende engangssummer. Reglen har til formål at imødegå spekulation i lav beskatning af afkastet efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Reglen i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 3, indebærer imidlertid, at en pensionsopparer i realiteten ikke med fuld skattemæssig fordel kan overføre, herunder konvertere, en kapitalpension i 2013, hvis vedkommende har foretaget indbetalinger på ordningen i 2013.

Overføres, herunder konverteres, hele kapitalpensionen, vil hele det overførte/konverterede beløb blive afgiftsbelagt med 37,3 pct., herunder den del af beløbet, der svarer til den ikke fradragsberettigede indbetaling. Dette er hensigten med reglen i pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 3, jf. spekulation

onsmuligheden i lav pensionsafkastbeskatning, men vil i den konkrete situation imidlertid udgøre en økonomisk barriere for at overføre/konvertere allerede i 2013 til den nedsatte afgift på 37,3 pct. mod 40 pct. i 2014 og frem. Det vil ikke være muligt at foretage en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 21 A af det ikke fradragsberettigede beløb før 2014.

Det vil heller ikke være muligt at deloverføre, herunder delkonvertere, kapitalpensionen (i det omfang, der er hjemmel til det, jf. lovforslagets § 15, nr. 11, hvorefter der ikke vil være mulighed for at deloverføre/delkonvertere en kapitalpension oprettet før 1983), således at alene den fradragsberettigede del overføres/konverteres, mens den resterende del, der svarer til den ikke fradragsberettigede indbetaling, bliver stående tilbage på ordningen med henblik på en senere overførsel eller udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 21 A, alternativt afgiftsfri udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 32, stk. 1. Det skyldes, at ved en deloverførsel, herunder delkonvertering, gælder LIFO-princippet, således at opsparing foretaget i 2013 vil skulle betragtes som overført, herunder konverteret, først.

Konsekvensen er altså, at ved overførsel, herunder konvertering, af kapitalpensionsordningen i 2013, skal der betales afgift på 37,3 pct. (også) af det beløb, der ikke er fradrags- eller bortseelsesret for. For at undgå dette er pensionsopsparereren tvunget til at afvente det efterfølgende indkomstår – 2014 – med at få indbetalingen i 2013 udbetalt uden afgift eller overført til en fradragsberettiget pensionsordning, hvorefter den resterende del af kapitalpensionsordningen så kan overføres, herunder konverteres, til en alderspensionsordning, men til en afgift på 40 pct.

Pensionsbranchen (Finansrådet) har rejst ønske om, at der i pensionsbeskatningslovens § 21 A indføres mulighed for at foretage tilbagebetalinger til pensionsopsparereren eller overførsler til en fradragsberettiget pensionsordning for så vidt angår indbetalinger på kapitalpension i 2013.

Dette ønske kan imødekommes. Afskaffelsen af fradrags- og bortseelsesretten for indbetalinger til kapitalpension fra og med indkomståret 2013 indebærer, at pensionsinstitutterne som absolut hovedregel ikke kan være i tvivl om, at enhver indbetaling i indkomståret 2013 eller senere til en kapitalpension uanset størrelsen som udgangspunkt er uden fradrags- eller bortseelsesret. Det betyder, at pensionsinstituttet altid, jf. dog nedenfor, vil kunne tilbagebetale indbetalingen til pensionsopsparereren eller overføre indbetalingen til en fradragsberettiget pensionsordning uden at skulle indeholde afgift af det tilbagebetalte eller overførte beløb og uden at have anledning til at undersøge, om tilbagebetalingen eller overførslen kan ske uden at skulle indeholde afgift af det tilbagebetalte eller overførte beløb.

Det foreslås derfor i pensionsbeskatningslovens § 21 A at indføre en regel om, at beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, kan tilbagebetales til pensionsopsparereren eller overføres til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, bortset fra aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssummer, allerede i samme indkomstår, som indbetalin-

gen er sket i. Det bemærkes, at pensionsinstituttet forinden tilbagebetaling af en indbetaling eller overførsel til en anden pensionsordning skal sikre sig, at den pågældende indbetaling ikke er omfattet af fradrags- eller bortseelsesret i henhold til overgangsregler indført ved lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension) som nævnt ovenfor, hvilket pensionskunden i givet fald vil kunne oplyse pensionsinstituttet om.

Affattelsen af den foreslåede regel, hvorefter indbetalte beløb også kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning i indkomstårene efter det indkomstår, hvor indbetalingen er sket, er i øvrigt udtryk for gældende ret.

Til nr. 3

Ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension til en aldersforsikring eller aldersopsparing betales der en afgift på 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9. Udbetalingerne fra aldersforsikringen m.v. vil senere være skatte- og afgiftsfrie.

Afgiftsgrundlaget er det beløb, der kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, men afgiftsgrundlaget er dog ikke nærmere defineret i lovtæksten.

Afgiftsgrundlaget foreslås defineret nærmere i den foreslåede § 25, stk. 3-5, i pensionsbeskatningsloven, jf. lovforslagets § 15, nr. 4, hvortil der efter forslaget henvises i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9.

Til nr. 4

Det foreslås i § 25, stk. 3, i pensionsbeskatningsloven, at afgiftsgrundlaget ved overførsel, herunder konvertering, af en kapitalpension skal opgøres som det beløb, der overføres eller konverteres, særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen, samt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen. Ved særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen forstås individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive særlige bonushensættelser, jf. §§ 35 og 41 i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital, jf. bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012, udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 705 af 25. juni 2012. Individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive særlige bonushensættelser er knyttet til forsikringerne m.v. individuelt eller kollektivt på en sådan måde, at den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast til enhver tid kan beregnes. For individuelle særlige bonushensættelser skal der føres en konto for hver enkelt forsikringstager, der har bidraget hertil. De fordelte kollektive særlige bonushensættelser opbygges af kundemidler, det vil sige fra det realiserede resultat. Den enkelte forsikrings andel af de fordelte kollektive særlige bonushensættelser skal til enhver tid kunne beregnes.

Uanset om de særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen indgår i det beløb, der overføres eller ej, vil de være afgiftspligtige. Det gælder såvel individuelle særlige

bonushensættelser som fordelte kollektive bonushensættelser. Er der tale om ufordelte kollektive særlige bonushensættelser, vil en forholdsmæssig andel af disse indgå i den afgiftspligtige del af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen, jf. nedenfor.

Også kapitalpensionens forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen er således afgiftspligtige efter den foreslåede bestemmelse.

Ved ufordelte midler i et livsforsikringselskab eller tværgående pensionskasse forstås hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 705 af 25. juni 2012. Bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringselskaber og tværgående pensionskasser, jf. bekendtgørelse nr. 25 af 16. januar 2012 med senere ændringer er udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. I denne bekendtgørelse defineres hensættelser til kollektivt bonuspotentiale og akkumuleret værdiregulering. Ved ufordelte kollektive særlige bonushensættelser forstås beløb, der er uigenkaldeligt udloddet fra egenkapitalen til fordel for de forsikrede, jf. §§ 35 og 41 i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital, jf. bekendtgørelse nr. 915 af 12. september 2012, udstedt med hjemmel i lov om finansiel virksomhed. For disse ufordelte kollektive særlige bonushensættelser er det muligt for livsforsikringselskabet m.v. selv at fastsætte nærmere regler for fordelingen af disse midler til forsikringstagerne, herunder at de tildeles til forsikringstagerne fremadrettet og ikke straks.

Ved ufordelte midler i en firmapensionskasse forstås hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007 med senere ændringer. I medfør af § 44 f, stk. 1 og 2, og § 71, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, er bekendtgørelse om finansielle rapporter for firmapensionskasser, jf. bekendtgørelse nr. 10 af 12. januar 2009 med senere ændringer, udstedt. I denne bekendtgørelse defineres hensættelser til kollektivt bonuspotentiale.

Livsforsikringselskaber, kreditinstitutter og pensionskasser, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. pensionsbeskatningslovens § 3, nr. 2, § 10, stk. 1, nr. 1, og § 12, stk. 1, nr. 1, kan ikke forventes at anvende den samme terminologi som danske livsforsikringselskaber m.v. hvad angår afgrænsningen af ufordelte midler. Det foreslås derfor, at der ved ufordelte midler for disse pensionsudbyderes vedkommende forstås alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, som ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres. Det samme foreslås at skulle gælde udenlandske livsforsikringselskaber m.v., der udbyder kapitalpensioner m.v., og som er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C til at udbyde pensionsordninger her i landet. De nævnte udenlandske livsforsikringselskaber m.v. skal efter forslaget foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte forsikringer.

Det er som nævnt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen, der skal afgiftsbelægges. I det omfang en kapitalpension m.v. i henhold til pensionsaftalen m.v. på ingen måde har ret til eller andele i de ufordelte midler, har afgiftsbestemmelsen dog ingen betydning for disse kapitalpensioner m.v. Det er eksempelvis typisk tilfældet for kapitalopsparing i pengeinstitutter og for rene såkaldt unit-linked pensionsordninger, hvor pensionsopsparende får tilskrevet hele det faktiske investeringsafkast, såvel positivt som negativt, og hvor der ikke er nogen former for garanti tilknyttet. I det omfang pensionsopsparende forinden konverteringen til aldersforsikring m.v., har afskrevet sig enhver ret til eller andel i ufordelte midler, f.eks. ved forinden at have omtømt kapitalforsikringen fra et gennemsnitsrenteprodukt til en ren unit-linked ordning, uden tilknyttede ufordelte midler, vil de foreslåede regler ikke få nogen betydning for kapitalforsikringen.

Men i det omfang at en kapitalpension m.v. har bare den mindste ret til eller andel i de ufordelte midler, er kapitalpensionen m.v. omfattet af reglerne om afgift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler, uanset hvor lidt eller hvor meget den enkelte kapitalpension m.v. ret eller andel kan opgøres til i henhold til aftalen m.v.

Det foreslås i § 25, stk. 4, i pensionsbeskatningsloven, at pensionsudbyderen skal anvende en fordelingsnøgle, der gælder for alle overførsler og konverteringer, hvilket sikrer ensartethed og forudsigelighed.

Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler skal efter forslaget beregnes som den overførte eller konverterede kapitalpension m.v. depot målt i forhold til de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i livsforsikringselskabet m.v., der har tilknyttet andele af ufordelte midler, idet der dog foreslås en særlig beregningsmetode for så vidt angår kapitalpensionens andel af kollektivt bonuspotentiale og den akkumulerede værdiregulering i livsforsikringselskabet m.v., jf. nedenfor. Ovenstående fordelingsnøgle, jf. pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4, 1. pkt., anvendes derfor for ufordelte kollektive særlige bonushensættelser i livsforsikringselskaber og tværgående pensionskasser, kollektivt bonuspotentiale i firmapensionskasser, ufordelte midler i livsforsikringselskaber, der er hjemmehørende i udlandet, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted og for livsforsikringselskaber m.v., der udbyder ordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C. Depotet opgøres som indbetalte forsikringspræmier og overførsler fra særlige bonushensættelser med fradrag af omkostnings- og risikopræmie og gebyrer og med tillæg af rente i henhold til forsikringsaftalen, omkostnings-, risiko- og rentebonus, hensættelsesforøgelse og -nedsættelse i tilfælde af forsikringsbegivenhedens indtræden, og med fradrag af forsikringsudbetalinger, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2.

Ideelt set vil det mest korrekte tidspunkt for opgørelsen af de ufordelte midler være tidspunktet umiddelbart før overførslen, herunder ved konverteringen til aldersforsikring m.v. For at undgå, at den enkelte pensionsudbyder umiddelbart før hver eneste overførsel, herunder konvertering, skal

opgøre de ufordelte midler, foreslås det, at pensionsudbyderen kan vælge at anvende de ufordelte midler opgjort primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker eller senere, eller et hvilket som helst tidspunkt frem til selve overførslen, herunder konverteringen. Pensionsudbyderen har med forslaget mulighed for løbende gennem året alene at skulle holde styr på de ufordelte midler måned for måned. Det bemærkes, at ovenstående mulighed for opgørelse af ufordelte midler måned for måned også finder anvendelse for kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, jf. nærmere herom nedenfor. Det bemærkes endvidere, at for den del af de ufordelte midler, der består af akkumuleret værdiregulering, foretages opgørelsen af den forholdsmæssige andel efter en anden metode, hvor den foreslåede månedsregel ikke finder anvendelse, jf. nærmere herom nedenfor.

Det bemærkes, at det er depotdelene hørende til kapitalforsikringen m.v. før betaling af pensionsafgift, der indgår i fordelingsnøglen. Det bemærkes endvidere, at en kapitalforsikring ofte er en del af en forsikring, der består af andre dækninger såsom livsvarig alderspension m.v. Fordelingsnøglen vil i disse tilfælde tage udgangspunkt i de samlede ufordelte midler i livsforsikringsselskabet og de depotdele af forsikringen, der hører til kapitalforsikringen.

Eksempel

Samlet værdi af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser i livsforsikringsselskabet m.v. den 30. juni 2013 = 1.000 kr.

Depotværdi, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, for kapitalpension m.v., der konverteres den 30. juni 2013 = 100 kr.

Samlet depotværdi, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, for samtlige forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet, der har tilknyttet andele af ufordelte midler, den 30. juni 2013 = 20.000 kr.

Afgiftspligtig andel af ufordelte kollektive særlige bonushensættelser beregnes som $= 1.000 * 100/20.000 = 5$ kr.

Det foreslås, at den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af kollektivt bonuspotentiale i et livsforsikringsselskab eller tværgående pensionskasse beregnes efter en lidt anden metode end ovennævnte metode.

Ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele sin forsikringsbestand i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet. I henhold til bekendtgørelse nr. 358 af 6. april 2010 om kontributionsprincippet skal et livsforsikringsselskab m.v. opdele sin forsikringsbestand/pensionsopsparerne i grupper for hvert af elementerne rente, risiko og omkostninger. Ufordelte midler hørende til en kontributionsgruppe inkluderer også kollektivt bonuspotentiale. En forsikring m.v. kan kun være med i én rentegruppe, der

skal opdeles efter den oprindelige tegningsgrundlagsrente eller vægtede grundlagsrente. Men en forsikring m.v. kan desuden være med i én eller flere risiko- og omkostningsgrupper. Opdelingen i grupper skal anmeldes til Finanstilsynet. Ved opgørelsen af afgiften på den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele bestanden i de samme kontributionsgrupper, som anmeldes til Finanstilsynet i henhold til kontributionsbekendtgørelsens regler.

Livsforsikringsselskaber m.v. kan i henhold til kontributionsbekendtgørelsen vælge ikke at anvende kontributionsbekendtgørelsens regler, såfremt det er aftalt, at det realiserede resultat beregnes og fordeles efter en anden nærmere angiven metode. Disse livsforsikringsselskaber m.v. skal også ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale opdele forsikringsbestanden/pensionsopsparerne i én eller flere kontributionsgrupper, eksempelvis hvor rente-, risiko og omkostningselementerne er slået sammen. I disse tilfælde skal kontributionsgrupperne opdeles i overensstemmelse med den aftalte og nærmere angivne metode, som begrunder, at livsforsikringsselskabet kan fravige kontributionsbekendtgørelsens regler, og opdelingen i kontributionsgrupper skal være i overensstemmelse med det tekniske grundlag, som livsforsikringsselskabet m.v. anmelder til Finanstilsynet i medfør af § 20 i lov om finansiel virksomhed.

Et livsforsikringsselskabs m.v. samlede kollektive bonuspotentiale skal være fordelt i én eller flere kontributionsgrupper. Der er således ikke kollektivt bonuspotentiale, der kan stå uden for kontributionsgrupperne. Det foreslås, at den afgiftspligtige forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer i den enkelte kontributionsgruppe.

Det bemærkes, at det er depotdelene hørende til kapitalforsikringen m.v. før betaling af pensionsafgift, der indgår i fordelingsnøglen. Det bemærkes endvidere, at en kapitalforsikring ofte er en del af en forsikring, der består af andre dækninger såsom livsvarig alderspension m.v. Fordelingsnøglen vil i disse tilfælde tage udgangspunkt i det samlede kollektive bonuspotentiale i den enkelte kontributionsgruppe og de depotdele af forsikringen, der hører til kapitalforsikringen.

Det bemærkes, at i de tilfælde, hvor en kapitalpension m.v. indgår i flere kontributionsgrupper, skal beregningen af den afgiftspligtige andel af kollektivt bonuspotentiale beregnes for alle de kontributionsgrupper (såvel rente-, omkostnings- og risikogrupper), som den overførte eller konverterede kapitalpension m.v. indgår i.

Eksempel

Samlet værdi af kollektivt bonuspotentiale i kontributionsgruppe nr. 1 den 1. juni 2013 = 1.000 kr.

Depotværdi, jf. PAL § 4, stk. 2, for kapitalpension m.v., der konverteres den 1. juni 2013 = 100 kr.

Samlet depotværdi, jf. PAL § 4, stk. 2, for samtlige forsikringer m.v. i kontributionsgruppe nr. 1 den 1. juni 2013 = 20.000 kr.

Afgiftspligtig andel af kollektivt bonuspotentiale beregnes som = $1.000 * 100/20.000 = 5$ kr.

Det foreslås i § 25, stk. 5, i pensionsbeskatningsloven, at den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler bestående af akkumuleret værdiregulering og afgiften heraf beregnes efter en anden metode end den nævnte depotbaserede metode. Ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele sin forsikringsbestand i én eller flere rentegrupper, som anmeldt til Finanstilsynet. I henhold til bekendtgørelse om kontributionsprincippet, jf. bekendtgørelse nr. 358 af 6. april 2010, skal et livsforsikringsselskab m.v. opdele sin forsikringsbestand/pensionsopsparerne i grupper for hvert af elementerne rente, risiko og omkostninger. Ufordelte midler hørende til en rentegruppe inkluderer også akkumuleret værdiregulering. En forsikring m.v. kan kun være med i én rentegruppe, der skal opdeles efter den oprindelige tegningsgrundlagsrente eller vægtede grundlagsrente. Opdelingen i grupper skal anmeldes til Finanstilsynet. Ved opgørelsen af afgiften på den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering skal livsforsikringsselskabet m.v. opdele bestanden i de samme rentegrupper, som anmeldes til Finanstilsynet i henhold til kontributionsbekendtgørelsens regler.

Livsforsikringsselskaber m.v. kan i henhold til kontributionsbekendtgørelsen vælge ikke at anvende kontributionsbekendtgørelsens regler, såfremt det er aftalt, at det realiserede resultat beregnes og fordeles efter en anden nærmere angiven metode. Disse livsforsikringsselskaber m.v. skal også ved opgørelsen af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdele forsikringsbestanden/pensionsopsparerne i én eller flere rentegrupper. I disse tilfælde skal rentegrupperne opdeles i henhold til den aftalte og nærmere angivne metode, som begrunder, at livsforsikringsselskabet kan fravige kontributionsbekendtgørelsens regler, og opdelingen i rentegrupper skal være i overensstemmelse med det tekniske grundlag, som livsforsikringsselskabet m.v. anmelder til Finanstilsynet i medfør af § 20 i lov om finansiel virksomhed. Et livsforsikringsselskabs m.v. samlede akkumulerede værdiregulering skal være fordelt i én eller flere rentegrupper. Der er således ikke akkumuleret værdiregulering, der kan stå uden for rentegrupperne.

Formålet med at opdele forsikringsbestanden i de anmeldte rentegrupper ved beregningen af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering er at gøre det administrativt lettere for livsforsikringsselskaber m.v. Ideelt set burde der egentlig foretages en individuel beregning for hver pensionsopsparer, der vælger at konvertere sin kapitalforsikring til en aldersforsikring m.v., men dette krav er frafaldet af administrative hensyn.

Med opgørelsen af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering tages udgangspunkt i den ændring af livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering, der er resultatet af afregningen af afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres. Opgørelsen foretages for hver rentegruppe.

Det foreslås således, at afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering knyttet til ordningen udgør et beløb svarende til forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe. Faldet i den akkumulerede værdiregulering svarer teknisk set til afgiften af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering på kapitalforsikringen m.v., der overføres eller konverteres. Det bemærkes, at resultatet af denne beregningsmetode er selve afgiften, og ikke et afgiftsgrundlag. Det bemærkes endvidere, at det udelukkende er ændringen i den akkumulerede værdiregulering som følge af afgiftsberigtigelsen af den konverterede kapitalforsikring m.v., der indgår ved denne beregning. Der skal ved beregningen bortses fra samtlige andre faktorer, der kan have indflydelse på udviklingen i den akkumulerede værdiregulering i et livsforsikringsselskab m.v.

Eksempel

Akkumuleret værdiregulering tilhørende rentegruppe 1 umiddelbart før afgiftsberigtigelse af det overførte eller konverterede beløb = 10.000 kr.

Beregnet akkumuleret værdiregulering tilhørende rentegruppe 1 umiddelbart efter afgiftsberigtigelse af det overførte eller konverterede beløb (hvor udelukkende afgiftsberigtigelses effekt på den akkumulerede værdiregulering indgår) = 8.000 kr.

Afgift = 2.000 kr.

Det foreslås dog samtidig, at afgiften af den forholdsmæssige andel af den akkumulerede værdiregulering ikke kan udgøre et mindre beløb end forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den samme rentegruppe, såfremt afgiften af det overførte/konverterede beløb ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedele. Med rentedele forstås, at en pensionsordning kan være tegnet på forskellige grundlagsrenter (blandet grundlagsrente). Hver enkelt grundlagsrente i pensionsordningen udgør i disse tilfælde en enkelt rentedel.

For kapitalforsikring på blandet grundlagsrente ville afgiftsreglen, for så vidt angår akkumuleret værdiregulering, ikke være effektiv i det omfang, rentedelen med den lave grundlagsrente – efter livsforsikringsselskabets metode for opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering før og efter afgiftsafregningen af det overførte/konverterede beløb – fortrinsvis blev reduceret med den afregnede afgift. I denne situation ville afgiften af kapitalpensionens andel af den akkumulerede værdiregulering ikke komme til at stå mål med den senere afgiftsfri udlodning af bonusmidler m.v. til den skatte- og afgiftsfri aldersforsikring, og lovforslagets målsætning om at afgiftsbelægge kapitalpensionens andel af de ufordelte midler ville dermed ikke blive opfyldt. Såfremt livsforsikringsselskabet m.v. ikke anvender den forholdsmæssige beregning, jf. ovenfor, skal livsforsikringsselskabet med typeeksempler kunne sandsynliggøre, at det af livsforsikringsselskabets m.v. anvendte beregningsprincip ikke medfører en lavere afgift end ved en forholdsmæssig beregning. Et eventuelt dokumentationskrav fra SKAT kan således opfyldes ved hjælp af typeeksempler. Det er således ikke nødvendigt for livsforsikringsselskaberne m.v. at føre et decideret skyggeregnskab for at opfylde et eventuelt dokumentationskrav fra SKAT.

Er afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering i den enkelte rentegruppe mindre end 0 kr., hvilket vil sige, at der er en negativ afgift, fastsættes afgiften for denne rentegruppe til 0 kr. Det medfører, at den negative afgift på akkumuleret værdiregulering ikke kan modregnes i en anden rentegrubbes positive afgift på akkumuleret værdiregulering. Det medfører også, at en eventuel negativ afgift på den enkelte rentegrubbes akkumulerede værdiregulering ikke kan modregnes i den afgift, der eventuelt skal betales af en forholdsmæssig andel af kollektivt bonuspotentiale og ufordelte kollektive særlige bonushensættelser. Det medfører endelig, at en eventuel negativ afgift i den enkelte rentegruppe på akkumuleret værdiregulering ikke kan fremføres til modregning i positiv afgift i et senere år.

Afgiften af det overførte eller konverterede beløb samt af de individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive bonushensættelser påhviler pensionskunden. Afgiften af individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive bonushensættelser tages fra og nedbringer de individuelle bonushensættelser henholdsvis de fordelte kollektive bonushensættelser. Afgiften af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen påhviler pensionsudbyderen. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 15, nr. 8 og 9.

Til nr. 5

Ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum, betales der en afgift på 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1. Udbetalingerne fra den supplerende engangssum vil senere være skatte- og afgiftsfrie.

Afgiftsgrundlaget er det beløb, der kunne være udbetalt ved den supplerende engangsydelses ophævelse, men afgiftsgrundlaget er dog ikke nærmere defineret i lovteksten.

Afgiftsgrundlaget foreslås defineret nærmere i den foreslåede § 29 A, stk. 3-5, i pensionsbeskatningsloven, jf. lovforslagets § 15, nr. 6, hvortil der efter forslaget henvises i pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1.

Til nr. 6

Det foreslås, at afgiftsgrundlaget ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse er det beløb, der overføres eller konverteres, såvel fordelte individuelle som fordelte kollektive særlige bonushensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse, samt en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse, jf. de foreslåede regler i § 29 A, stk. 3-5, i pensionsbeskatningsloven.

Bestemmelsen adskiller sig ikke fra den tilsvarende bestemmelse, der foreslås for kapitalpensioner, jf. lovforslagets § 15, nr. 4. Der henvises derfor i det hele til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 7

Det foreslås, at pensionsinstitutterne ved indbetaling af afgifter efter pensionsbeskatningsloven og statskassen ved opkrævning af sådanne afgifter ikke skal indbetale henholdsvis opkræve ørebeløb.

Det er i pensionsbeskatningslovens § 36 fastsat, at inden afgiftsberegningen foretages, afrundes det afgiftspligtige beløb nedad til det nærmeste kronebeløb, der er deleligt med 100. Er beløbet mindre end 100 kr., skal der ikke betales afgift. Der findes i pensionsbeskatningsloven imidlertid ingen regler om afrunding af selve afgiftsbeløbet.

Baggrunden for forslaget er, at efter de regler, der er indført ved lov nr. 922 af 18. september 2012 om afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension, vil pensionsinstitutterne skulle indbetale afgifter, der indeholder ørebeløb. Det skyldes, at der ved den nævnte lov er indført afgiftssatser med en eller to decimaler. Hidtil har der ikke i pensionsbeskatningsloven været anvendt afgiftssatser, der indeholder decimaler. Eksempelvis skal der efter ovennævnte lov fra 2012 betales en afgift på 37,3 pct. ved en fremrykket beskatning af kapitalpensioner i 2013. Det indebærer, at den afgift, som pensionsinstitutterne skal tilbageholde og indbetale, i princippet vil indeholde et ørebeløb.

SKATs systemer til modtagelse af afgift efter pensionsbeskatningsloven er ikke udformet på en måde, så de kan håndtere ørebeløb. Det vil imidlertid være forbundet med administrative udgifter til udvidelse og ændring i stort set alle dele af pensionsafgiftssystemet, hvis det skulle kunne håndtere ørebeløb. Det foreslås derfor i pensionsbeskatningslovens § 36, stk. 2, at indføre en regel om, at pensionsinstitutterne ved indbetaling af afgifter efter pensionsbeskatningsloven ikke skal indbetale ørebeløb, og statskassen ikke opkræve ørebeløb af afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven. Dvs., at der med forslaget skal ske nedrundning af afgiftsbeløb til nærmeste hele kronebeløb.

Forslaget falder i tråd med reglerne vedrørende overskydende skat og restskat. Det er i kildeskattelovens § 62,

stk. 4, fastsat, at der af det beløb, der som overskydende skat skal udbetales til den skattepligtige, kun udbetales hele kronebeløb, og i kildeskattelovens § 62 C, stk. 3, at ved opkrævning af restskattebeløb opkræves tilsvarende kun hele kronebeløb.

Til nr. 8 og 9

Det foreslås i et nyt stk. 6 i pensionsbeskatningslovens § 38, at afgiftspligten af den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler skal påhvile det livsforsikringselskab m.v., jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., der overfører, herunder konverterer, kapitalpensionen eller den supplerende engangsydelse, og afgiften tages fra de ufordelte midler. Afgiften tages også fra de ufordelte midler, når kapitalpensionen m.v. er oprettet i et livsforsikringselskab, der udbyder kapitalpensioner m.v. omfattet af pensionsbeskatningslovens § 15 C. Systematikken svarer i store træk til systematikken ved beregning og afregning af pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Afgiften af selve det beløb, der overføres, herunder konverteres, og afgiften af de særlige bonushensættelser knyttet til ordningen, dvs. individuelle særlige bonushensættelser og fordelte kollektive bonushensættelser påhviler pensionsopspareren, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1. Afgiften af det beløb, der overføres, herunder konverteres, tages fra depotet, mens afgiften af de særlige bonushensættelser knyttet til ordningen tages af de særlige bonushensættelser.

Det foreslås, at livsforsikringselskabet m.v. senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, indgiver en samlet opgørelse til SKAT af afgiftsgrundlaget for afgiften af den forholdsmæssige del af de ufordelte midler. Afgiften indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Det svarer til fristen for indgivelse af opgørelse af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten og skatten heraf, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21.

Det foreslås endvidere, at hvis indbetalingen af afgiften ikke finder sted inden udløbet af den nævnte frist, skal livsforsikringselskabet betale en månedlig rente med den rentesats, der fastsættes efter opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,8 procentpoint pr. påbegyndt måned fra tidspunktet for seneste rettidige indbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 3.

Det foreslås endelig, at skatteministeren fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften, herunder forskrifter for, hvilke oplysninger der skal meddeles den centrale told- og skatteforvaltning til brug ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget, samt den form, i hvilken disse oplysninger skal gives, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2.

Til nr. 10

Efter lovforslagets § 14, nr. 4, gives der mulighed for, at friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, fra en aldersforsikring m.v. til en anden aldersforsikring

m.v. At der på en aldersforsikring m.v. vil kunne forekomme friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 beror på, at der efter lovforslagets § 14, nr. 2 og 3, gives mulighed for, at friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, fra en fradragsberettiget kapitalpension m.v. til en ikke fradragsberettiget aldersforsikring m.v.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, skal en hel eller delvis overførsel af en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme kontohaver m.v. eller til en ægtefælle efter udlodning til denne i henhold til pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 2, ikke betragtes som en udbetaling eller indbetaling, hvad enten overførslen sker til en ordning i et andet pensionsinstitut eller i samme pensionsinstitut. Det er således muligt at foretage deloverførsler af aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, der er friholdt for pensionsafkastskat i henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 10. I henhold til pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, skal deludbetalinger fra en pensionsordning med tilknyttet 1982-friholdelse fortrinsvis tages fra tilvæksten til pensionsordningen efter 1982 (LIFO-princippet). Opsparingen foretaget før udgangen af 1982 betragtes derfor som udbetalt til sidst.

Adgangen til deloverførsel kombineret med ovenstående udbetalingsprincip og forslaget om at give mulighed for, at friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en skattefri overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, udgør imidlertid en omgåelsesmulighed for pensionsafkastskatten på aldersforsikringer m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, der er friholdt for pensionsafkastskat efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10.

Den ubegrænsede adgang til at foretage deloverførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 1, gør det muligt for opsparere med opsparing, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, fuldstændigt at undgå pensionsafkastskat af såvel gammel som ny opsparing. Dette kan ske ved, at pensionsopsparing på en aldersforsikring m.v., der alene indeholder opsparing foretaget efter 1982 (den nye aldersforsikring m.v.), kort efter indkomstårets start overføres til en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før den 1. januar 1983 (den gamle aldersforsikring m.v.). Kort tid inden indkomstårets udløb tilbageføres så stort et beløb, at der på den gamle aldersforsikring m.v. kun resterer et beløb svarende til formuen ved udgangen af 1982. Stort set hele afkastet af den samlede pensionsopsparing i de to ordninger er således optjent i den gamle aldersforsikring m.v. Der skal dog ikke betales pensionsafkastskat af afkastet, da pensionsafkastskatten nedsættes efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og udgangen af det aktuelle indkomstår, hvilket resulterer i en 100 pct.s skattefrigørelse. I den nye aldersforsikring m.v. optjenes pensionsafkastskattepligtigt afkast kun i en meget kort periode efter

overførslen, indtil det efterfølgende indkomstår er påbegyndt. Herefter føres hele formuen i den nye aldersforsikring m.v. på ny tilbage til den gamle aldersforsikring m.v., således at transaktionen gentages. På denne måde opnås, at der stort set ikke skal svares pensionsafkastskat af nogen del af den samlede pensionsopsparing, uanset hvornår den er foretaget.

Det foreslås derfor, at der ikke kan ske delvis overførsel af aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10. Forslaget skal forhindre, at der opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten for disse aldersforsikringer m.v.

Med forslaget foreslås det således at ophæve adgangen til at foretage delvis overførsel fra en aldersforsikring m.v., der indeholder opsparing, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, til en anden aldersforsikring m.v., uden skat eller afgift af det overførte beløb efter pensionsafkastlovens § 28, stk. 2 (aldersforsikringer og aldersopsparinger) eller efter pensionsafkastlovens § 29, stk. 1, 6. pkt. (supplerende engangssummer). Forslaget svarer til de allerede gældende regler vedrørende overførsler efter pensionsafkastlovens § 41, stk. 1. Forslaget indeholder ingen ændringer med hensyn til overførsel af hele aldersforsikringer m.v. efter pensionsafkastlovens § 41 A, stk. 1.

Til nr. 11

Efter lovforslagets § 14, nr. 2 og 3, gives der mulighed for, at friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en overførsel eller konvertering efter pensionsafkastlovens § 41 A, stk. 2, fra en fradragsberettiget kapitalpension m.v. til en ikke fradragsberettiget aldersforsikring m.v.

Efter pensionsafkastlovens § 41 A, stk. 2, er der mulighed for helt eller delvist at overføre, herunder helt eller delvist at konvertere, en fradragsberettiget kapitalpension m.v. til en aldersopsparing, aldersforsikring eller supplerende engangssum mod betaling af en afgift på som udgangspunkt 40 pct.

Adgangen til deloverførsel eller delkonvertering kombineret med udbetalingsprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 10, stk. 5, (LIFO-princippet) og forslaget om at give mulighed for, at friholdelsen for opsparing foretaget før udgangen af 1982 i pensionsafkastbeskatningsloven bevares ved en overførsel efter pensionsafkastlovens § 41 A, stk. 2, udgør imidlertid en omgåelsesmulighed for pensionsafkastskatten på kapitalpensioner m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982.

Den ubegrænsede adgang til at foretage deloverførsler efter pensionsafkastlovens § 41 A, stk. 2, gør det muligt for opsparende med opsparing, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, fuldstændig at undgå pensionsafkastskat af såvel gammel som ny opsparing i overførsels-/konverteringsåret. Dette kan ske ved, at tilnærmelsesvis samtlige midler på kapitalpensionen m.v. deloverføres/delkonverteres til aldersforsikring m.v. ultimo indkomståret.

Stort set hele det skattepligtige afkast er således optjent i den gamle kapitalpension m.v. Idet der fortsat henstår en ubetydelig opsparing på kapitalpensionen m.v., der er mindre eller lig med opsparingen foretaget før udgangen af 1982, skal der ikke svares pensionsafkastskat af afkastet på kapitalpensionen m.v. Dette skyldes, at pensionsafkastskatten nedsættes efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og ved udgangen af det aktuelle indkomstår, hvilket resulterer i en 100 pct.s skattefritagelse.

Det foreslås derfor, at der ikke kan ske delvis overførsel, herunder delvis konvertering, af en kapitalpension m.v., der indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, til en aldersforsikring m.v. Bestemmelsen skal forhindre, at der opnås en utilsigtet besparelse i pensionsafkastskatten i overførsels- eller konverteringsåret for disse kapitalpensioner m.v.

Med forslaget foreslås det således at ophæve adgangen til at foretage delvis overførsel eller delvis konvertering fra en kapitalpension m.v., der indeholder opsparing, der er friholdt efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, til en aldersforsikring m.v., uden afgift på 52 pct. af det overførte beløb efter pensionsafkastlovens § 28, stk. 1, (kapitalforsikringer og kapitalopsparinger) eller efter pensionsafkastlovens § 29, stk. 1, 2. pkt. (supplerende engangssummer). Forslaget indeholder ingen ændringer med hensyn til overførsel eller konvertering efter pensionsafkastlovens § 41 A, stk. 2, af hele kapitalpensioner m.v. til aldersforsikringer m.v.

Til § 16

Til nr. 1

Det foreslås, at danske SIKAV'er, som vælger at blive omfattet af ligningslovens § 16 C, som denne er formuleret fra den 1. januar 2013, beskattes på samme måde, som foreninger, der er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Den nye bestemmelse omfatter både investeringsforeninger, som efter de eksisterende regler er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og selskaber, som er SIKAV'er.

Det betyder, at fra og med den 1. januar 2013 vil alle investeringsinstitutter omfattet af ligningslovens § 16 C blive omfattet af den subjektive skattepligt i den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

Efter den foreslåede lovændring beskattes SIKAV'er efter den foreslåede selskabsskattelovs § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, hvis de er minimumsbeskattede, jf. ligningslovens § 16 C, og ellers beskattes SIKAV'er efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, som vedrører investeringsforeninger som defineret i aktieavancebeskatningslovens § 19.

For de investeringsforeninger, som er omfattet af den subjektive skattepligt i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, og som bliver omfattet af den nye regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, har overgangen ingen betydning.

Det bemærkes, at såfremt en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, ændres til en SIKAV, som

også minimumsbeskattes, jf. ligningslovens § 16 C, har ændringen heller ingen skattemæssige konsekvenser, hverken for deltagerne eller foreningen/SIKAVen. Da såvel den subjektive skattepligt af investeringsenheden og beskatningen af deltagerne er den samme, uanset om enheden er en forening eller en SIKAV, kan ændringen sidestilles med den situation, hvor et anpartsselskab ændres til et aktieselskab, som efter praksis ikke anses for at være en afståelse.

Til nr. 2 og 3

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at de investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, herunder investeringsforeninger, som er omfattet af ligningslovens § 16 C, foreslås omfattet af en ny regel i selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, litra c.

Formentlig er der ingen investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, som i praksis vil blive omfattet af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 1, stk. 5.

Til nr. 4

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 blev begrebet udloddende investeringsforening ændret til investeringsinstitut med minimumsbeskatning.

Selskabsskattelovens § 1, stk. 8, hvorefter minimumsbeskattede investeringsforeninger, jf. ligningslovens § 16 C, og kontoførende investeringsforeninger, under visse betingelser kan anses for henholdsvis minimumsbeskattede og kontoførende, uanset at der er færre end 8 medlemmer, blev konsekvensændret, men en enkelt konsekvensændring var ikke helt korrekt.

Der foreslås at foretage den manglende konsekvensændring.

Til nr. 5

Selskaber, hvis nettofinansieringsudgifter overstiger et grundbeløb på 21,3 mio. kr., kan maksimalt fradrage nettofinansieringsudgifter svarende til den skattemæssige værdi af selskabets aktiver ganget med den såkaldte standardrente.

Den gældende standardrente fastsættes årligt på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs) dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de senest 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående kalenderår. Standardrenten udgør referencerenten nedrundet til nærmeste hele eller halve point plus 2,5 procentpoint.

Hensigten med den gældende standardrente er, at den skal svare til den gennemsnitlige kassekreditrente for erhvervsdrivende selskaber.

Det foreslås, at standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr.

63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

Det risikotillæg, som i den eksisterende regel er fastsat til 2,5 procentpoint, indgår direkte i den kassekreditrente, som foreslås at danne grundlag for den foreslåede nye rentemodel. Derfor er der ikke foreslået et risikotillæg i den foreslåede rentemodel.

Til nr. 6

Ændringen medfører, at hvis et datterselskab udtræder af en sambeskatningskreds f.eks. ved et salg af det pågældende datterselskab, og datterselskabet har en renteswapaftale, hvor kurstab på swapaftalen er blevet rentefradragsbegrænset, kan det udtrædende datterselskab vælge selv at fremføre de rentefradragsbegrænsede urealiserede kurstab i fremtidige kursgevinster på samme kontrakt, uanset at det tidligere administrationselskab samlet for hele koncernen har fremført kurstab.

Det foreslåede nye 6. pkt. i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 10, indebærer ikke, at der skal ændres på, at så længe datterselskabet, som har indgået renteswappen, er en del af koncernen, skal kurstab fremføres samlet af administrationselskabet.

Det vil sige, at imens datterselskabet, som har indgået renteswapaftalen, indgår i koncernen og dermed er en del af sambeskatningskredsen, gælder det, at kurstab fremføres samlet af administrationselskabet, således at der ikke kan tages dobbelt fradrag for samme kurstab på samme renteswap både i administrationselskabet og i datterselskabet.

Hvis det udtrædende datterselskab, som har renteswappen, tager restsaldoen med ud af sambeskatningskredsen, skal administrationselskabet nedbringe sin restsaldo med et tilsvarende beløb.

Til § 17

Til nr. 1

I spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hver-

ken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed[«] i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i spiritusafgiftslovens § 8, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3 og 4

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, der bliver stk. 5. Som konsekvens foreslås endvidere ændringer af henvisninger i spiritusafgiftslovens § 15, stk. 4, der bliver stk. 5.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 5 og 6

Det foreslås i straffereglerne i spiritusafgiftslovens § 31, stk. 1, nr. 3, og stk. 5 og 6, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 7

Der foreslås indsat et nyt stk. 12 i spiritusafgiftslovens § 33, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

De nærmere vilkår for SKATs tilladelse til fælles opbevaring af varer vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de

gældende regler i spiritusafgiftslovens § 9 a, stk. 2, 2. pkt., hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere administrative regler for afgiftsoplag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13. i de almindelige bemærkninger.

Til § 18

Til nr. 1

Regler fra tre direktiver på tobaksafgiftsområdet er blevet sammenfattet i direktiv 2011/64/EU. Det foreslås herefter at nyaffatte EU-noten til tobaksafgiftsloven, hvorefter tobaksafgiftsloven gennemfører bestemmelser fra direktiv 2008/118/EF og direktiv 2011/64/EU.

Til nr. 2

Henvisningen i tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., til § 1, punkt B, er forældet, idet denne regel nu er affattet som § 1, stk. 1, nr. 2. Efter sit indhold henviser tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., til groftskåret røgtobak som varetype, og tobaksafgiftslovens § 3, stk. 2, 4. pkt., foreslås herefter at henviser til groftskåret røgtobak som varetype frem for til en paragraf.

Til nr. 3

Det foreslås i tobaksafgiftslovens § 9, stk. 1, at rette en henvisningsfejl, der er sket ved lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Til nr. 4

I tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 5

Tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i

tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 6, 14 og 15

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, der bliver stk. 5.

Som konsekvens foreslås ændringer af henvisninger i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, der bliver stk. 5. Herunder foreslås skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for fritagelse og godtgørelse af afgift udvidet til en adgang til at fastsætte nærmere regler for afgiftsfritagelse ved private personers indkøb af varer i andre EU-lande. Dermed kommer bemyndigelsen efter tobaksafgiftsloven til at svare til bemyndigelserne efter spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven.

Dog foreslås som begrænsning i adgangen til at få godtgjort betalt dansk afgift af varer, der efterfølgende leveres til udlandet, at afgift kun kan blive godtgjort efter den gældende regel i tobaksafgiftslovens § 10 a, stk. 7, og den foreslåede nye regel i tobaksafgiftslovens § 29, stk. 4, hvis det er tobaksvarer i form af cigaretter, cerutter og cigarillos efter tobaksafgiftslovens § 7. Det har sammenhæng med de gældende og uændrede regler i tobaksafgiftslovens § 6, stk. 2, om, at betalt dansk afgift af tobaksvarer i form af cigaretter og røgtobak efter tobaksafgiftslovens § 1 kun kan blive godtgjort mod, at ubrugte stempelmærker til cigaretter eller røgtobak tilbageleveres til SKAT eller tilintetgøres. Dette gælder også som vilkår for godtgørelse af betalt dansk afgift af cigaretter eller røgtobak, der leveres videre til udlandet.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 7

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 skal virksomhedstypen »en registreret oplagshaver« fremover betegnes »en autoriseret oplagshaver« i tobaksafgiftsloven. Det foreslås som konsekvens at ændre tobaksafgiftslovens § 12, stk. 1, 1. pkt., med den nye betegnelse.

Til nr. 8

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 fik tobaksafgiftslovens kapitel 3 og kapiteloverskriften »Fælles bestemmelser« en ændret placering, som ikke blev affattet korrekt. For at undgå tvivl om, hvad der skal gælde, foreslås det, at overskriften »Kapitel 3. Fælles bestemmelser« ophæves før overskriften til tobaksafgiftslovens § 18 »Regnskabs- og kontrolbestemmelser«.

Til nr. 9-13

Det foreslås i straffereglene i tobaksafgiftslovens § 21 b, 1. pkt., § 25, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 5 og 6, at rette henvisninger, hvori der er konstateret fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009.

Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - Fairplay II) blev der i afgiftslovene for chokolade- og sukkervarer, emballage, mineralvand, spiritus, øl, vin og tobak indført ens regler for skærpet bødestraf for overtrædelse af lovreglerne for midlertidigt registreret varemottager og regnskab, samt at bødestraffen sammenlægges ved flere samtidige overtrædelser af den pågældende afgiftslov, af andre skatte- og afgiftslove og af pantlovgivningen. I tobaksafgiftslovens § 25 blev der dog alene indført adgang til skærpet bødestraf for overtrædelse af regnskabsreglerne i tobaksafgiftslovens § 18, ikke for reglerne for midlertidigt registreret varemottager efter tobaksafgiftslovens § 10, stk. 1.

For at der skal være en lige adgang til straf efter afgiftslovene for chokolade- og sukkervarer, emballage, mineralvand, spiritus, øl, vin og tobak foreslås, at der ved ændring af tobaksafgiftslovens § 25, stk. 5, bliver adgang til skærpet bødestraf ved overtrædelse af tobaksafgiftslovens regler for midlertidigt registreret varemottager og regnskabsførelse, og at der ved ændring to steder i tobaksafgiftslovens § 25, stk. 6, kan ske sammenlægning af bødestraffen ved flere samtidige overtrædelser af tobaksafgiftslovens regler for midlertidigt registreret varemottager og regnskabsførelse, af anden skatte- og afgiftslovgivning og af pantlovgivningen.

Til § 19

Til nr. 1

Selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit I, skal efter virksomhedsskattelovens § 7 opgøre et kapitalafkast, der beregnes som kapitalafkastgrundlaget (virksomhedens egenkapital) gange kapitalafkastsatsen.

Kapitalafkastsatsen opgøres en gang årligt og er hidtil blevet beregnet ud fra et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af den effektive rente for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier bortset fra indeksobligationer der noteres på Nasdaq OMX Copenhagen A/S (tidligere Københavns Fondsbørs). Der nedrundes til nærmeste hele antal procentpoint. For at undgå at tilfældige udsving i markedrenten skulle få indflydelse på afkastsatsen, er satsen blevet

beregnet på grundlag af det dagligt udregnede gennemsnit af den effektive obligationsrente for årets første 6 måneder.

Ved at opgøre et kapitalafkast på denne måde og beskatte det beregnede kapitalafkast som kapitalindkomst opnås, at investering i en virksomhed skattemæssigt sidestilles med en passiv investering i obligationer.

Kapitalafkastsatsen anvendes desuden ved beregning af kapitalafkastet for skattepligtige, der benytter kapitalafkastordningen, jf. virksomhedsskattelovens afsnit II, ligesom satsen anvendes af skattepligtige, der erhverver aktier eller anparter, og som foretager kapitalafkastberegning efter virksomhedsskattelovens afsnit II A.

Det foreslås, at kapitalafkastsatsen fremover skal beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomstsåret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentpoint. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.

Hidtil er kapitalafkastsatsen blevet offentliggjort i juli måned i det indkomstår (kalenderår), for hvilket satsen skulle anvendes. Det forventes, at satsen fremover først vil blive offentliggjort en eller to måneder senere.

I praksis vil dette ikke være et problem, da både skattepligtige, der anvender kalenderårsregnskab, og skattepligtige med forskudt indkomstår, fortsat vil kende kapitalafkastsatsen mere end et halvt år forud for, at satsen skal anvendes ved udfyldelse af selvangivelsen.

Til § 20

Til nr. 1

I øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1, er det ved en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 udeladt, at levering af varer fra et andet EU-land til erhvervmæssig oplægning i Danmark kan omfatte, at en privat person køber varer, der overstiger et personligt privat forbrug, og når personen enten selv transporterer varerne eller »på egne vegne« lader transportere varerne. Det foreslås at præcisere definitionen af erhvervmæssig oplægning af varer ved at indsætte i øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 1: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«. Den nærmere definition af erhvervmæssig oplægning af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 2

Øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, har til formål at gennemføre EU-regler om fjernsalg af varer fra et andet EU-land til en privat forbruger i Danmark, negativt bestemt som en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når det er fjernsælgeren i det andet EU-land og ikke den private forbruger i Danmark, der sørger for transporten af varerne til Danmark. Som følge af en fejl fra lov nr. 1385 af 21. december 2009 tager øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2, udgangspunkt i en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i et andet EU-land. Det foreslås at nyaffatte definitionen af fjernsalg af varer i øl- og vinfafgiftslovens § 6 a, stk. 1, nr. 2. Herefter er det levering af varer fra et andet EU-land til fjernsalg i Danmark, når varerne sælges til en person, der ikke er registreret med en erhvervsvirksomhed i Danmark, og når sælgeren sørger for transporten af varerne til Danmark. Den nærmere definition af fjernsalg af varer vurderes hverken tidligere eller fremover at medføre problemer for virksomhederne.

Til nr. 3-5

Ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 udgik ved en fejl, at virksomheder, der fra Danmark eksporterer varer til udlandet, kan få godtgjort betalt dansk afgift af varerne og dermed undgå betaling af både dansk og udenlandsk afgift af de samme varer.

Det foreslås at genindsætte en regel for afgiftsgodtgørelse ved udlandsleverancer af varer i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4, idet de nærmere regler for ansøgning om afgiftsgodtgørelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4, der bliver stk. 5. Som konsekvens foreslås det at ændre henvisningen i øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4, der bliver stk. 5.

Endvidere foreslås det at ophæve øl- og vinfafgiftslovens § 12, hvorefter SKAT kan meddele en virksomhed bevilling til godtgørelse af afgift af varer i samme omfang, som varerne kan leveres afgiftsfrit efter § 11. Øl- og vinfafgiftslovens § 12 er overflødiggjort af den foreslåede nye regel for afgiftsgodtgørelse efter øl- og vinfafgiftslovens § 11, stk. 4.

Visse virksomheder har i perioden fra og med den 1. april 2010 som følge af ophævelsen af den tidligere regel ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer. I lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsregler indgår derfor, at den nye regel får tilbagevirkende kraft for godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010.

Til nr. 6

Der foreslås indsat et nyt stk. 12 i øl- og vinfafgiftslovens § 27, hvorefter autoriserede virksomheder, der benytter fælles lokaler til afgiftsoplag af varer, hæfter for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne.

De nærmere vilkår for SKATs tilladelse til fælles opbevaring af varer vil blive fastsat ved bekendtgørelse efter de gældende regler i øl- og vinfafgiftslovens § 7, stk. 2, 2. pkt.,

hvorefter skatteministeren kan fastsætte de nærmere administrative regler for afgiftsoplag.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Efter lov nr. 1385 af 21. december 2009 skal virksomhedstypen »den registrerede oplagshaver« fremover betegnes »den autoriserede oplagshaver« i øl- og vinafgiftsloven. Det foreslås som konsekvens at ændre øl- og vinafgiftslovens § 32, stk. 1, med den nye betegnelse.

Til § 21

Til nr. 1

Afgiftsstigninger på tobak fra og med den 1. januar 2011, henholdsvis fra og med den 1. januar 2014, blev omfattet af særlige lempelige overgangsregler efter § 11, stk. 4 og 5, i lov nr. 1361 af 8. december 2010 (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing).

Ved lov nr. 1383 af 28. december 2011 (Afgiftsforhøjelser på chokolade, sukkervarer, is, sodavand, tobak, øl og vin) blev vedtaget yderligere afgiftsstigninger på tobak fra og med den 1. januar 2014, og ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011 blev § 11, stk. 4, i lov nr. 1361 af 8. december 2010 ophævet, hvorved det hidtidige § 11, stk. 5, blev stk. 4. Endvidere blev der fastsat en ny overgangsregel i § 7, stk. 3, i lov nr. 1383 af 28. december 2011, der overflødiggør § 11, stk. 4, i lov nr. 1361 af 8. december 2010.

For at undgå tvivl om, hvad der gælder, foreslås det at ophæve § 11, stk. 4, i lov nr. 1361 af 8. december 2010.

Til § 22

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., blev »investeringsforeningsbeviser« alle steder i aktieavancebeskatningsloven ændret til »investeringsbeviser«. Da § 46 er en overgangsregel, som vedrører beviser, som også var ejet tidligere, skulle begrebet ikke have været ændret i denne bestemmelse.

Det foreslås at ændre § 1, nr. 1, i lov nr. 433 af 16. maj 2012, så begrebet ikke ændres i § 46.

Til nr. 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., var den ændring af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, hvorefter minimumsindkomsten m.v. (udlodningen) fra aktiebaserede investeringsinstitutter i sin helhed skal beskattes som aktieind-

komst, tillagt virkning fra og med 1. januar 2013. Den ændring af opgørelsen af minimumsindkomsten, som er baggrund for ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, vil imidlertid først være indeholdt i den minimumsindkomst, som måtte komme til beskatning i 2014.

Der foreslås derfor, at ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, udgår af den bestemmelse, hvor ændringerne er tillagt virkning fra den 1. januar 2013.

I stedet foreslås en særskilt bestemmelse, hvorefter ændringen af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, skal have virkning fra den 1. januar 2014. Se lovforslagets § 22, nr. 3.

Til nr. 3

Efter lov nr. 433 af 16. maj 2012 om enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v., er både minimumsindkomsten og eventuelle merbeløb fra aktiebaserede investeringsinstitutter med minimumsbeskatning til deltagere, som er personer, aktieindkomst.

Da ændringen i personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3, skal vedrøre de indtægter, investeringsinstituttet har haft i indkomståret 2013, skal ændringen i personskatteloven gælde fra og med den 1. januar 2014. Dette var ikke kommet med i ikrafttrædelsesreglen.

Det foreslås at indsætte dette virkningstidspunkt.

Til § 23

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 9.

Til § 24

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Efter forslaget vil den ændrede affattelse af skattekontrollovens § 5, stk. 3, om adgangen for SKAT til at fastsætte en skatteansættelse skønsmæssigt, jf. forslagens § 1, nr. 8, således træde i kraft den 1. januar 2013. Der er med den ændrede affattelse ikke tilsigtet nogen ændring i retstilstanden, bortset fra at det ved en implementering af den udvidede årsopgørelsesordning, jf. bemærkningerne til stk. 2 nedenfor, alene vil være muligt at ændre skatteansættelsen for de skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelse på samme måde som for de skattepligtige, som i dag er omfattet af årsopgørelsesordningen. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 8.

Indtil den 1. januar 2013 er det alene investeringsforeninger, som kan blive omfattet af ligningslovens § 16 C. Efter den 1. januar 2013 kan både investeringsforeninger og SIKAV'er blive omfattet af ligningslovens § 16 C, jf. lov nr. 433 af 16. maj 2012.

De udloddende investeringsforeninger, som allerede er omfattet af ligningslovens § 16 C og overgår fra subjektiv beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, til § 1, stk. 1, nr. 5, litra c, foreslås omfattet af den nye skatte-

pligtbestemmelse fra og med den 1. januar 2013. Overgangen har ingen skattemæssig betydning, hverken for deltagerne eller foreningen. Denne overgang er ikke omfattet af selskabsskattelovens § 5 F.

De manglende konsekvensændringer i lov nr. 433 af 16. maj 2012, som vedrører de nye begreber for udloddende investeringsforeninger, som har virkning fra og med den 1. januar 2013, foreslås ligeledes at have virkning fra den 1. januar 2013.

Det foreslås, at den nye rentemodell i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal beregnes efter den fastslåede nye rentemodell i december 2013.

Det foreslås, at ændringen i pensionsafkastbeskatningslovens § 21, stk. 1, vedrørende forrentning af forskelle mellem acontoskat og endelig skat, skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det medfører, at forslaget også har virkning for indbetalinger af acontoskat vedrørende indkomståret 2012, som er indbetalt den 1. januar 2013 eller senere.

Det foreslås, at de nye regler vedrørende opgørelsen af amortisationsrenten i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 3, skal have virkning fra den 1. januar 2013. Det medfører, at forslaget også har virkning for udbetalingsforløb i kalenderåret 2013.

Til stk. 2

Efter forslaget fastsætter skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i forslagets § 1, nr. 1-7.

Implementeringen af den udvidede årsopgørelsesordning forudsætter, at skatteministeren udsteder en bekendtgørelse om, hvilke skattepligtige som skal modtage en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse. Dette forventes at kunne ske i løbet af 2013. For kredsen af skattepligtige omfattet af den udvidede årsopgørelsesordning vil de nye regler således tidligst kunne få virkning fra og med indkomståret 2013. Ifølge planerne betyder det, at de pågældende personer i foråret 2014 i givet fald vil modtage en årsopgørelse i stedet for en egentlig selvangivelse. Overvejelserne om implementering af den udvidede årsopgørelsesordning har betydning for, hvornår bestemmelserne i forslagets § 1, nr. 1, kan træde i kraft.

Det er samtidig sigtet, at forslaget om afskaffelse af oplysningskortet også får virkning fra og med indkomståret 2013.

Til stk. 3

Det foreslås, at forslagene vedrørende indberetning af udbytter af aktier m.v. træder i kraft den 1. januar 2014.

Til stk. 4

Det foreslås, at forslagene vedrørende indberetning af udbytter får virkning for indberetninger vedrørende udbytter, hvor selskabet træffer beslutning om eller vedtager udlodningen af udbyttet den 1. januar 2014 eller senere.

Til stk. 5

Det foreslås, at fremrykningen af afregning af restskatten og forhøjelsen af minimumsgrænsen for opkrævninger skal have virkning for indkomstskeer fra og med indkomståret 2013.

Vedrørende fremrykningen af afregningen af restskat, som opkræves ved indbetalingskort, betyder ikrafttrædelsen, at restskat for indkomståret 2013 opkræves med forfaldsdato den 1. august, den 1. september og den 1. oktober i året efter indkomståret, hvis årsopgørelsen er udskrevet inden den 1. august i året efter indkomståret. Er årsopgørelsen udskrevet efter den 1. august i året efter indkomståret sker opkrævningen i de 3 næstfølgende måneder. Tilsvarende kan opkrævning af rater af restskat for indkomståret 2013 ske i alle årets måneder.

Vedrørende forhøjelsen af minimumsstørrelsen for rater fra 100 kr. til 500 kr. betyder ikrafttrædelsen, at rater, der opkræves til dækning af restskatte vedrørende indkomståret 2013, skal være på mindst 500 kr., indtil hele beløbet er betalt. Vedrører en opkrævning et tidligere indkomstår end 2013, er minimumsstørrelsen for raterne fortsat 100 kr. Første gang, den nye minimumsstørrelse for rater kan tages i brug er efter lovforslaget ved opkrævningen af restskatte vedrørende indkomståret 2013. Denne opkrævning sker i kalenderåret 2014. Reglen anvendes også på B-skatterater, og forhøjelsen af minimumsstørrelsen for rater vil således blive taget i brug ved opkrævningen af B-skatterater for indkomståret 2013, som opkræves i kalenderåret 2013. For små overskydende skatte vedrørende indkomståret 2013, som udbetales i 2014, betyder ikrafttrædelsesreglen, at der vil ske udbetaling ned til 1 kr.

Til stk. 6

Det foreslås, at ændringen af rentereglerne ved taksationer skal have virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012. Efter det gældende rentesystem i kildeskatteloven beregnes rente pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret. Det bemærkes, at starttidspunktet for beregning af renten ved nærværende lovforslag er foreslået fremrykket til den 1. september i året efter indkomståret. For skattepligtige, der ikke har indgivet selvangivelse, foretager SKAT i perioden fra september til starten af næste år taksationer. Med den foreslåede ikrafttrædelsesregel vil de nye renteregler få virkning for de taksationer, der foretages i efteråret 2013 og starten af 2014 for indkomståret 2012. Renteperioden starter den 1. september i året efter indkomståret, idet starttidspunktet for renteberegningen i nærværende lovforslag er foreslået fremrykket fra den 1. oktober i året efter indkomståret til den 1. september i året efter indkomståret. Den foreslåede ikrafttrædelse vil således betyde, at der beregnes rente på årsopgørelser for indkomståret 2012, der udskrives på baggrund af en foretagen taksation.

Til stk. 7

Det foreslås, at ændringerne af reglerne vedrørende indsigelsesfrister i relation til værdiansættelsen af gaver og konsekvenserne ved manglende indgivelse af gaveanmeldelse

kommer til at have virkning for gaver, der er modtaget fra og med den 1. januar 2013. Gaver, der er modtaget i kalenderåret 2013, skal anmeldes til SKAT senest den 1. maj 2014.

Til stk. 8

Det foreslås, at ændringerne af reglerne om fastsættelse af årlige renter i opkrævningslovens § 7, stk. 2, skal have virkning fra og med 1. januar 2014. Det vil sige, at renten som offentliggøres i december 2013 offentliggøres efter den foreslåede nye regel.

Til stk. 9

Det foreslås, at ændringerne af reglerne i selskabsskatteloven om renteswaps skal have virkning fra og med indkomståret 2013.

Forslaget om renteswaps er udelukkende begunstigende for et selskab, idet en utilsigtet beskatning undgås. Efter de gældende regler kan muligheden fortabes både for den hidtidige koncern og det frasolgte selskab for at modregne et eventuelt beskåret kurstab på renteswaps i gevinster på samme kontrakt, når der er gået mere end 3 år, hvor modregningsadgangen i andre kursgevinster består. Lovforslaget medfører, at muligheden for at modregne beskårne kurstab på en renteswap ikke mistes, da det frasolgte datterselskab kan tage kurstabet med sig ved udtrædende af en koncern og dermed bevare modregningsadgangen i kursgevinster på samme kontrakt.

Det foreslås i øvrigt, at lovforslagets § 14, nr. 1, om, at ændringer i de ufordelte midler som følge af betaling af afgift af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler ved overførsel eller konvertering af en kapitalpension m.v. ikke skal indgå i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, og lovforslagets § 14, nr. 2-4, om adgang til videreførelse af friholdelse for opsparing foretaget før udgangen af 1982 ved en heloverførsel eller helkonvertering af en kapitalpension m.v. eller aldersforsikring m.v. har virkning fra og med indkomståret 2013. Det foreslåede virkningstidspunkt svarer til det generelle virkningstidspunkt i lov nr. 922 af 18. september 2012.

Til stk. 10

Det foreslås, at lovforslagets § 15, nr. 2, har virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2013 ellers senere, idet disse indbetalinger er uden fradrags- eller bortseelsesret ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog nedenfor om undtagelser i to særlige situationer.

Skattepligtige med et bagudforskudt indkomstår 2013 har også fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til kapitalpension i det forskudte indkomstår 2013, og fradrags- eller bortseelsesretten ophæves først med virkning fra og med indkomståret 2014. Det bemærkes, at pensionsbeskatningslovens § 21 A alene finder anvendelse på ikke-fradragsberettigede eller ikke-bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger og derfor ikke finder anvendelse for de nævnte skattepligtige med et bagudforskudt indkomstår 2013, hvis kapi-

talpensionsindbetalinger fortsat vil være fradrags- og bortseelsesberettigede i indkomståret 2013. For disse personer betyder det, at lovforslagets § 15, nr. 2, først vil have virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2014 eller senere.

Endvidere er der i en overgangsperiode fortsat bortseelsesret for en arbejdsgivers indbetalinger til kapitalpension m.v., jf. § 13, stk. 4, i lov nr. 922 af 18. september 2012. Det gælder dog kun obligatoriske indbetalinger til en kapitalpension m.v. i henhold til en kollektiv overenskomst indgået senest den 31. december 2012. Baggrunden for overgangsreglen er at sikre, at der ikke gribes ind i overenskomster, hvor der er tale om eksplicit obligatoriske indbetalinger til kapitalpension m.v. Undtagelsen gælder kun til og med det indkomstår, hvor næste overenskomstfornyelse sker, dog ikke senere end indkomståret 2016. Det bemærkes, at pensionsbeskatningslovens § 21 A alene finder anvendelse på ikke-fradragsberettigede eller ikke-bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger og derfor ikke finder anvendelse for indbetalinger, der er omfattet af undtagelsesreglen i § 13, stk. 4, i lov nr. 922 af 18. september 2012.

Til stk. 11

Det foreslås, at lovforslagets § 15, nr. 3-11, har virkning for overførsler og konverteringer af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser til aldersforsikring m.v., der sker fra og med den 1. januar 2013. Den foreslåede regel i 2. pkt. omhandler rabatordningen på 2,7 procentpoint for afgiften af de kapitalpensioner, der overføres, herunder konverteres, til en aldersforsikring m.v. i 2013. Denne rabatordning ændres ikke med nærværende lovforslag. Det præciseres således, at der i 2013 (kalenderåret) fortsat kun skal betales en reduceret afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct. ved overførsel, herunder konvertering, af en fradragsberettiget kapitalpension til en aldersopsparing eller aldersforsikring efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 3, og ved overførsel, herunder konvertering, af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum efter pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 5.

I den foreslåede nyaffattelse af pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, er der således henvist til de foreslåede bestemmelser i pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 3 - 5, i lovforslagets § 15, nr. 4. Det betyder, at der i 2013 kun skal betales 37,3 pct. i stedet for 40 pct. i afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen samt af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til kapitalpensionen.

Tilsvarende vil der i 2013 kun skulle betales 37,3 pct. i stedet for 40 pct. i afgift ved overførsel af en supplerende engangsydelse til en supplerende engangssum efter pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 3 - 5, som affattet ved lovforslagets § 15, nr. 6. Det betyder, at overførsler, herunder konverteringer, i 2013 af kapitalpensioner for så vidt angår særlige bonushensættelser knyttet til kapitalpensionen samt en forholdsmæssig andel af

de ufordelte midler knyttet til ordningen sker til betaling af en afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct.

Med den foreslåede regel finder § 13, stk. 5, i lov nr. 922 af 18. september 2012 i øvrigt tilsvarende anvendelse ved overførsler, herunder konverteringer af kapitalpension m.v. til aldersforsikring m.v.

Det betyder for det første, at ved overførsler/konverteringer i 2013 omfattet af pensionsbeskatningslovens § 26 A udgør afgiften af den del af det overførte beløb, der udgør værdien af policen eller kontoen pr. 31. december 1979, derfor 23,31 pct. i stedet for 25 pct. Det betyder for det andet, at ved beregning af afgift for en ordning, hvortil der efter pensionsbeskatningslovens § 41 den 14. august 2012 eller senere er overført beløb fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. § 7 a, stk. 1, i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, anvendes reglen i pensionsbeskatningslovens § 14 A, stk. 1, på den del af overførslen m.v., der hidrører fra det fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond overførte beløb, dvs. med den normale afgiftssats for udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det betyder, at overførte midler fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond ved overførsel m.v. til en aldersforsikring m.v. ikke omfattes af rabatten på 2,7 procentpoint i 2013, men alene kan ske mod betaling af den normale afgift for udbetalinger fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond på knap 40 pct. Det skete for at undgå, at rabatten ville komme til at udgøre et selvstændigt incitament til at flytte midler i Lønmodtagernes Dyrtidsfond til en kapitalpension efter fremsættelsen af lovforslaget til lov nr. 922 af 18. september 2012.

Det foreslås endvidere i stk. 11, at ved udbetalinger af supplerende engangsydelser i 2013 og ved overførsler/konverteringer af supplerende engangsydelser til supplerende engangssum i 2013, udgør pensionsafgiften som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct. i stedet for 35 pct., forholdsmæssigt svarende til den reducerede afgift på 37,3 pct. i 2013 mod normalt 40 pct. af resten af den supplerende engangsydelse. Tilsvarende foreslås det, at afgiftssatsen på 25 pct. i pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., ved udbetalinger af supplerende engangsydelser i 2013 og ved overførsler/konverteringer af supplerende engangsydelser til supplerende engangssum i 2013 er reduceret til 23,31 pct.

Ved en fejl blev afgiftssatserne på 35 og 25 pct. for så vidt angår supplerende engangsydelser således ikke forholdsmæssigt reduceret ved gennemførelsen af lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension), som tilfældet var med den lave sats på 25 pct. for den del af en kapitalpension, der udgør værdien af kapitalpensionen pr. 31. december 1979, som er reduceret til 23,31 pct. i 2013.

Der er med det foreslåede stk. 11, bortset fra ændringen af afgiftssatserne på 35 og 25 pct. i 2013, ikke tilsigtet materielle ændringer af den fra 1. januar 2013 gældende retstilstand i relation til afgiftssatserne ved overførsel, herunder konvertering af kapitalforsikringer m.v. til aldersforsikringer m.v.

Til stk. 12

Det foreslås at indføre mulighed for, at overførsel, herunder konvertering, af en kapitalforsikring, kapitalopsparing og en supplerende engangsydelse kan ske til en nyoprettet aldersforsikring, aldersopsparing eller en supplerende engangssum med opretholdelse af den udbetalingsalder, der gælder for den bestående kapitalforsikring m.v., uanset at der på den nyoprettede aldersforsikring m.v. inden overførslen, herunder konverteringen, af den bestående ordning finder sted, er indbetalt på den nyoprettede ordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 42 A opretholdes aldersgrænserne for udbetaling ved hel eller delvis overførsel, som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af en kapitalforsikring, kapitalopsparing eller en supplerende engangsydelse til en nyoprettet aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person eller en ægtefælle efter udlodning efter pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 2. Tilsvarende gælder ved konvertering af en kapitalforsikring m.v. til en aldersforsikring m.v.

Baggrunden for pensionsbeskatningslovens § 42 A er, at for pensionsordninger med løbende udbetalinger, rate- og kapitalpensionsordninger, der er oprettet inden den 1. maj 2007, kan udbetalingen begynde ved det fyldte 60. år, medmindre Skatterådet har godkendt en lavere pensionsalder. Pensionsopspareren og pensionsinstituttet har dog mulighed for at aftale, at udbetalingen i sådan en ordning tidligst kan begynde ved pensionsudbetalingsalderen.

For pensionsordninger, der er oprettet den 1. maj 2007 eller senere, kan udbetalingen på grund af alder først begynde ved pensionsudbetalingsalderen, medmindre Skatterådet har godkendt en lavere pensionsalder. Pensionsudbetalingsalderen er som udgangspunkt tidspunktet 5 år før folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension og § 1 a i pensionsbeskatningsloven.

Pensionsbeskatningslovens § 42 A har betydning i det tilfælde, hvor en pensionsordning med en pensionsudbetalingsalder på 60 år overføres til en nyoprettet pensionsordning, der har en højere pensionsudbetalingsalder end 60 år. Reglen sikrer, at ved overførsel til den nyoprettede ordning opretholdes den pensionsudbetalingsalder, der gælder for den ordning, der overføres, for den ordning, hvortil den bestående ordning overføres, dvs. den sammenlagte ordning.

Det er som anført en betingelse, at den ordning, hvortil den bestående ordning overføres, skal være nyoprettet. Ved en nyoprettet ordning forstås efter praksis en ordning, der er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning, og hvor overførslen faktisk finder sted. Da indbetalingerne i den nyoprettede ordning afløser indbetalingerne i den bestående ordning, er det endvidere en betingelse, at der ikke er to samtidige indbetalingsforløb i ordningerne.

En ordning anses for nyoprettet, selv om der sker indbetalinger på ordningen i perioden mellem oprettelsen og den faktiske overførsel af den bestående ordning, og selv om indbetalingerne på den nyoprettede ordning afviger fra de hidtidige indbetalinger på den bestående ordning.

Betingelsen om, at en ordning skal være nyoprettet, jf. praksis herom ovenfor, kan føre til, at der ved en forsinkelse i pensionsinstitutternes tilbud om fremrykning af betaling af afgiften af kapitalpensioner opstår risiko for, at pensionsopsparene mister mulighed for at få kapitalpensionen m.v. udbetalt ved den udbetalingsalder, der gælder for den pågældende ordning. Hvis et pensionsinstitut kan fremrykke beskattningen af en bestående kapitalpension allerede i eksempelvis januar 2013 og herefter modtager indbetalinger på aldersforsikringen m.v., vil hele ordningen få en pensionsudbetalingsalder som den oprindelige kapitalpension.

Hvis et pensionsinstitut derimod ikke er i stand til at tilbyde pensionsopsparene fremrykning af beskattningen af kapitalpensionen, før der modtages indbetalinger til en ny aldersforsikring m.v., er aldersforsikringen m.v. i princippet oprettet som en ny ordning med den pensionsudbetalingsalder, der ud fra pensionsopsparens årgang gælder for den pågældende ordning. Det indebærer, at en kapitalpension m.v., der først på et senere tidspunkt betales fremrykket afgift af, ikke som udgangspunkt vil kunne overføres til den nye aldersforsikring m.v. uden, at hele den sammenlagte pensionsordning dermed får den pensionsudbetalingsalder, der gælder for den nye aldersforsikring m.v. Det vil, jf. ovenfor om praksis, være tilfældet, hvis den ordning, der oprettes, ikke er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning, eller hvis der sker indbetalinger på såvel den bestående ordning som den nyoprettede ordning samtidig.

Der foreslås på den baggrund en regel om, at ved hel eller delvis overførsel, herunder konvertering, af en kapitalforsikring, kapitalopsparing eller en supplerende engangsydelse til en aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, opretholdes den pensionsudbetalingsalder, der gælder for kapitalforsikringen m.v., ved en senere overførsel, herunder konvertering, for den sammenlagte ordning, uanset at der på aldersforsikringen m.v. er sket indbetalinger inden kapitalforsikringen m.v. overføres, herunder konverteres. Det vil sige, at aldersforsikringen m.v. i relation til pensionsbeskatningslovens § 42 A skal betragtes som nyoprettet uanset, at den ikke er oprettet som led i aftalen om overførsel af en bestående ordning, at der sker indbetalinger på aldersforsikringen inden overførslen, herunder konverteringen, og at der i samme periode sker indbetalinger på såvel den bestående som den nyoprettede ordning i samme periode.

Det foreslås i betragtning af, at problemet skyldes pensionsinstitutternes udfordringer af såvel administrativ som rådgivningsmæssig karakter i en overgangsperiode med hensyn til at kunne imødekomme pensionsopsparenes ønsker om fremrykning af afgiftsbetalingen, at den foreslåede regel kun skal finde anvendelse for overførsler, herunder konverteringer, af bestående ordninger i 2013 og 2014.

Forslaget betyder i lyset af praksis om pensionsbeskatningslovens § 42 A således, at har eksempelvis en kapitalforsikring en pensionsudbetalingsalder på 60 år, vil der i 2013 og 2014 kunne ske fremrykning af beskattningen af ordningen med opretholdelse af pensionsudbetalingsalderen

på 60 år, uanset at aldersforsikringen m.v., der kan have en højere en pensionsudbetalingsalder end 60 år, er oprettet før overførslen, herunder konverteringen, at oprettelsen ikke er et led i en aftale om overførsel, herunder konvertering, af en bestående ordning, og at der er sket indbetalinger på aldersforsikringen m.v. inden overførslen, herunder konverteringen af den bestående ordning. Det vil sige, at har en nyoprettet aldersforsikring m.v. en pensionsudbetalingsalder på eksempelvis 62 år, vil pensionsudbetalingsalderen ændres til 60 år i det tilfælde, hvor en kapitalforsikring med pensionsudbetalingsalder på 60 år i 2013 eller 2014 overføres, herunder konverteres, til en aldersforsikring mod fremrykning af afgiftsbetalingen.

Til stk. 13

Renten i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, foreslås offentliggjort senest den 15. december forud for det kalenderår, som den vedrører. De, som er omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven, har alle kalenderåret som indkomstår. Det foreslås, at ændringerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 27, stk. 5, skal have virkning fra og med indkomståret 2014.

Det foreslås, at ændringen af reglen om fastsættelse af den årlige standardrente i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 2, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Grunden til at denne ændring først skal have virkning fra indkomståret 2014 er, at der ville opstå et væsentligt provenutab, hvis ændringen skulle have virkning fra indkomståret 2013.

Til stk. 14

De nye regler i tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven for godtgørelse af afgift af varer, der leveres til udlandet, afløser tidligere regler for afgiftsgodtgørelse i de tre nævnte afgiftslove, som ved en fejl blev ophævet ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 (Gennemførelse af EU-cirkulationsdirektiv) med virkning fra og med den 1. april 2010. Visse virksomheder har i den efterfølgende periode som følge af den fejlagtige ophævelse af de tidligere regler ikke fået godtgjort afgift ved udlandsleverancer af varer.

Da de foreslåede nye regler endvidere er af begunstigende karakter for virksomhederne, foreslås de nye godtgørelsesregler at få tilbagevirkende kraft for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Det foreslås, at ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet for perioden fra og med den 1. april 2010 til og med den 31. december 2012, skal indgives til SKAT senest den 1. april 2013.

Til stk. 15

Kapitalafkastsatsen både efter den eksisterende regel i virksomhedsskatteloven og efter den foreslåede nye regel skal fastsættes på grundlag af indhentede oplysninger for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår.

Skattepligtige, som har mulighed for at vælge en af ordningerne i virksomhedsskatteloven, kan have påbegyndt deres indkomstår 2013, før loven træder i kraft.

For de fleste skattepligtige, der anvender virksomhedsskatteloven, vil det være en fordel at anvende så høj en kapitalafkastsats som muligt, idet resultatet vil være en højere kapitalafkastsats. For de skattepligtige, der skal foretage rentekorrektion som følge af negativ indskudskonto eller indskud/hævning samme år, vil en høj kapitalafkastsats imidlertid være til ugunst, idet rentekorrektion som følge heraf bliver større.

Der foreslås derfor en overgangsregel, hvis indkomståret 2013 er påbegyndt inden den 1. januar 2013, hvorefter skatteyderne som kapitalafkastssats efter virksomhedsskattelovens § 9 enten kan vælge kapitalafkastsatsen for indkomståret 2012 eller en kapitalafkastsats, der fastsættes på grundlag af den af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnede effektive obligationsrente for de første 3 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Efter den eksisterende regel fastsættes kapitalafkastsatsen på grundlag af den af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnede effektive obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår.

Nasdaq OMX Copenhagen A/S har oplyst, at selskabet vil lukke det system, som udregner den effektive obligationsrente, og at det med stor sandsynlighed vil ske i løbet af 2. kvartal 2013.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 27. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 11 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 927 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Enhver, der er skattepligtig her til landet, skal over for told- og skatteforvaltningen årligt selvangive sin indkomst, hvad enten den er positiv eller negativ, og om sin ejerbolig. De arter af formue, der omfattes af § 8 B, § 8 F, § 8 H, § 8 P, § 8 Q, § 10, § 10 A eller § 10 B, tillige med oplysning om formueværdien af fast ejendom beliggende i udlandet skal selvangives, medmindre oplysningen er omfattet af en af de nævnte indberetningspligter. Den skattepligtige skal desuden selvangive underskud og tab, der kun kan modregnes i skattepligtig indkomst fra kilder af samme art, som underskuddet eller tabet vedrører.

Stk. 2. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, hvilke oplysninger af betydning for skatteansættelsen eller skatteberegningen selvangivelsen skal indeholde, herunder oplysninger til brug for myndighedernes kontrol af grundlaget for erhvervsdrivende virksomheders selvangivelse.

Stk. 3. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren, om selvangivelsen skal underskrives eller vedgås på anden særlig måde.

Stk. 4. Efter indstilling fra Skatterådet bestemmer skatteministeren udformningen og udsendelsen af blanketter til brug ved selvangivelsen. Skattepligtige, der ikke modtager en selvangivelsesblanket, er ikke fritaget for at selvangive.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som for det seneste indkomstår i overensstemmelse med bestemmelsen i § 4, stk. 5, har undladt at selvangive, eller som ikke har ændret deres forskudsopgørelse for det pågældende indkomstår, modtager en årsopgørelse uden oplysningskort. Dette gælder dog ikke, såfremt den selvangivelsespligtige inden den 1. februar i året efter indkomstårets udløb har anmodet told- og skatteforvaltningen om at modtage et op-

1. § 1, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Skatteministeren fastsætter regler om, at visse selvangivelsespligtige, herunder selvangivelsespligtige, som ifølge lovgivningen forudsættes at indgive en selvangivelse, modtager en årsopgørelse i stedet for en selvangivelse.«

lysningskort. Andre selvangivelsespligtige, som ikke modtager en selvangivelse, modtager en årsopgørelse sammen med et oplysningskort.

Stk. 6. Uanset stk. 5 modtager selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, ud over et eventuelt oplysningskort alene oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen. Årsopgørelsen dannes, når begge ægtefæller har selvangivet.

Stk. 7. Efter indstilling fra Skatterådet kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om indgivelse af og indholdet i anmodninger, der efter skattelovgivningen skal indgives i tilknytning til selvangivelsen.

§ 4. Fysiske personer, herunder selvangivelsespligtige, som er samlevende med en ægtefælle, som modtager en selvangivelse, jf. kildeskattelovens § 4, skal selvangive senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb. Fysiske personer, der alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, skal dog selvangive senest den 1. maj, medmindre en af følgende betingelser er opfyldt:

1) Den selvangivelsespligtige deltager i et anpartssprojekt som nævnt i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11.

2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af ordningen i § 1, stk. 5, og dermed ønsker at anvende selvangivelsesfristen den 1. juli.

Stk. 2. Juridiske personer skal selvangive senest 6 måneder efter indkomstårets udløb. Udløber indkomståret i perioden den 1. februar til den 31. marts, skal der selvangives senest den 1. august samme år.

Stk. 3. Udløber selvangivelsesfristen en fredag eller lørdag, kan selvangivelse rettidigt foretages den følgende søndag.

2. I § 1, stk. 6, udgår »ud over et eventuelt oplysningskort«.

3. I § 4, stk. 1, 2. pkt., udgår »eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort«.

4. § 4, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) Den selvangivelsespligtige eller dennes ægtefælle modtager en årsopgørelse, men forudsættes ifølge lovgivningen at indgive en selvangivelse, jf. de regler, som skatteministeren har fastsat herom i medfør af § 1, stk. 5.«

5. § 4, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) Den selvangivelsespligtige meddeler skriftligt i året efter indkomståret, men senest den 1. maj told- og skatteforvaltningen, at den pågældende det år ikke ønsker at være omfattet af de regler, som skatteministeren har fastsat i medfør af § 1, stk. 5, om personer som modtager en årsopgørelse.«

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning give henstand med selvangivelsesfristen, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 5. Selvangivelsespligtige, som alene modtager en årsopgørelse eller en årsopgørelse samtidig med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen eventuelt sammen med et oplysningskort, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.

§ 5. Har den selvangivelsespligtige ikke selvangivet rettidigt, betales et skattetillæg på 200 kr., for hver dag selvangivelsesfristen overskrides, dog højst på 5000 kr. i alt. Fra skattetillægget efter 1. pkt. gøres der følgende undtagelser:

1) For fysiske personer, der kun har fået tilsendt en årsopgørelse eller en årsopgørelse sammen med et oplysningskort, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har fravalgt selvangivelsesfristen den 1. maj i året efter indkomståret, beregnes ikke noget skattetillæg. Tilsvarende gælder personer, som alene har fået tilsendt oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen.

2) For fysiske personer, hvis skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår ikke overstiger bundfradraget for topskatten efter § 7 i personskatteloven, udgør skattetillægget 100 kr., for hver dag fristen overskrides, dog højst 2.500 kr. i alt.

3) For fonde og foreninger, der efter § 15 i fondsbeskatningsloven kan opfylde selvangivelsespligten ved afgivelse af en særlig erklæring, betales et skattetillæg på 500 kr. for ikke at selvangive rettidigt.

Skattetillægget tilfalder staten. Told- og skatteforvaltningen kan efter ansøgning fritage helt eller delvis for skattetillægget, hvis særlige omstændigheder taler herfor.

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., kan told- og skatteforvaltningen fremtvinge en selvangivelse ved pålæg af daglige bøder. Bøden tilfalder staten.

Stk. 3. Foreligger en selvangivelse ikke på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.

6. § 4, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Selvangivelsespligtige, som modtager en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller alene modtager oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, kan undlade at selvangive, hvis de anvendte oplysninger i årsopgørelsen eller indberettede tal til brug for årsopgørelsen er korrekte og fyldestgørende, jf. § 1.«

7. § 5, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»For fysiske personer, der har fået tilsendt en årsopgørelse efter regler fastsat af skatteministeren i medfør af § 1, stk. 5, eller oplysninger om indberettede tal til brug for årsopgørelsen, jf. § 1, stk. 6, og som ikke efter § 4, stk. 1, nr. 2, har anmodet om i stedet at modtage en selvangivelse, beregnes ikke noget skattetillæg.«

8. § 5, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Hvis den selvangivelsespligtige ikke har selvangivet fyldestgørende på ansættelsestidspunktet, kan skatteansættelsen foretages skønsmæssigt.«

§ 9 B. Den, der som led i sin virksomhed modtager aktier m.v. i depot til forvaltning, skal hvert år foretage indberetning til told- og skatteforvaltningen om det udbytte, der er udloddet i det forudgående kalenderår af deponerede aktier m.v. optaget til handel på regulerede markeder og aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder, men er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 2. Selskaber og foreninger m.v., som har pligt til at indeholde udbytteskat i henhold til kilde-skattelovens § 65, skal hvert år foretage indberetning om udbytter udloddet i det forudgående kalenderår af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på regulerede markeder og ikke er registreret i en værdipapircentral.

Stk. 3. Indberetninger i henhold til stk. 1 og 2 skal for hver udbyttedtager omfatte følgende oplysninger:

- 1) Identifikation af den, der foretager indberetningen.
- 2) Identifikation af udbyttedtageren, i det omfang denne oplysning er kendt.
- 3) Størrelsen af det udloddede udbytte i årets løb.
- 4) Identiteten af aktien m.v.
- 5) Hvilket land den udbyttegivende aktie m.v. er udstedt i, og om aktie m.v. er optaget til handel på et reguleret marked, når indberetningen sker efter stk. 1.

Stk. 4-6. ---

§ 10 A. ---

Stk. 2. De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere mindst en gang årligt indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal tillige omfatte de oplysninger,

9. I § 9 B, stk. 1 og 2, udgår »hvert år« og »i det forudgående kalenderår«.

10. § 9 B, stk. 3, nr. 2 og 3, ophæves, og i stedet indsættes:

»2) Identifikation af udbyttedtageren, i det omfang denne oplysning er kendt, identifikation af den konto, udbetalingen sker til, ved indberetning efter stk. 2, og identifikation af depotet ved indberetning efter stk. 1.

3) størrelsen af det udloddede udbytte før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb og oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats.

4) Datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet.«

Nr. 4 og 5 bliver herefter nr. 5 og 6.

11. § 10 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»De indberetningspligtige, som er nævnt i stk. 3, skal endvidere indberette oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indfrielse af udbyttekuponer vedrørende investeringsbeviser, udbytte af aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningslovens

som er nævnt i nr. 1 og 2. Desuden skal der indberettes de oplysninger, som er nævnt i stk. 5 og 6, og oplysning om beholdning af de nævnte investeringsbeviser, aktier m.v. og indskud ved kalenderårets udgang med angivelse af

- 1) investeringsbevisernes, aktierne m.v.s eller den kontoførende investeringsforenings identitet, herunder art og virke,
- 2) antallet af aktier m.v. og investeringsbeviser og
- 3) kursværdien ved årets udgang.

Stk. 3. Indberetningspligten efter stk. 1 og 2 påhviler offentlige kasser, realkreditinstitutter, værdipapircentraler, aktieselskaber, investeringsselskaber omfattet af selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 19, banker, sparekasser, andelskasser, investeringsforeninger, vekselerere og andre, som indløser rente- eller udbyttekuponer, tilskriver renter eller udbytte vedrørende de værdipapirer, som er nævnt i stk. 1 eller 2, eller modtager de værdipapirer, som er nævnt i stk. 1 eller 2, i depot til forvaltning.

Stk. 4-7. ---

§ 60. I den sluskskat, der for et år udskrives for den skattepligtige, med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og afgiften omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., modregnes nedennævnte beløb vedrørende samme år:

§ 61. Den skattepligtige skal tilsvare det beløb, hvormed sluskskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter stk. 3 og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte overstige de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60. Beløbet benævnes »restskat«

§ 62. Det beløb, hvormed sluskskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3,

§ 19 og tilskrivning på indskud i kontoførende investeringsforeninger. Indberetningen skal omfatte de oplysninger, som er nævnt i nr. 1 og 2, samt ved indberetning om indfrielse af udbyttekuponer og udbytter oplysninger om størrelsen af udbyttet før og efter indeholdelse af udbytteskat, den procentsats, der er anvendt ved eventuel indeholdelse af udbytteskat, det indeholdte beløb, oplysning om baggrunden herfor ved udlodning uden indeholdelse af udbytteskat eller ved indeholdelse af udbytteskat med reduceret sats og oplysning om datoen for vedtagelse eller beslutning om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Indberetningen skal tillige omfatte identifikation af depotet, når indberetningen foretages af den, hos hvem aktierne m.v. eller investeringsbeviserne er deponeret.«

§ 2

I kildeskatteoven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1560 af 21. december 2010 og senest ved § 5 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 60, *stk. 1*, udgår »og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,«.

2. I § 61, *stk. 1*, og § 62, *stk. 1*, ændres »af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt.,« til: »og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6,«

af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte være mindre end de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60, benævnes «overskydende skat».

§ 61. ...

Stk. 2-3...

Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 forfalder med tillæg efter stk. 2 til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter indkomståret. Udskrives årsopgørelsen først den 1. september eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra december måned. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Er udskrivningsdatoen for den skattepligtiges årsopgørelse senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, forfalder den del af restskatten med eventuelle skyldige renter efter § 63, stk. 1, der ikke overstiger et grundbeløb på 18.300 kr. (2010-niveau) med tillæg af et til denne del af restskatten svarende tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling i det følgende år på samme tidspunkter og med samme betalingsfrister som B-skat, jf. § 58. Er udskrivningsdatoen for årsopgørelsen først den 1. januar eller senere, forfalder restskatten til betaling over de resterende B-skatte-rater. Betalingen skal dog ske i mindst 3 rater, jf. dog § 62 C, stk. 1, hvorved bortses fra månederne juni og december.

Stk. 6. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 5 forfalder med tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra juni og december måned. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

§ 62. Det beløb, hvormed slutskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter § 61, stk. 3, og efter fradrag af eventuelt overført beløb efter § 62 C, stk. 2, 2. pkt., måtte være mindre end de foreløbige skatter, der modregnes efter § 60, benævnes »overskydende skat«.

Stk. 2...

3. § 61, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.«

4. I § 61, stk. 5, udgår », hvorved bortses fra månederne juni og december«.

5. I § 61, stk. 6, udgår », dog bortset fra juni og december måned«.

Stk. 3. Tilbagebetaling af overskydende skat med godtgørelse efter stk. 2 sker i tiden fra den 1. marts til den 1. oktober i året efter indkomståret. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober at regne, hvis tilbagebetaling sker efter denne dato. Inden tilbagebetaling finder sted, modregnes eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morenter.

§ 62 A. Medfører en ændret årsopgørelse, at der skal betales restskat eller yderligere restskat, gælder reglerne i § 61, stk. 3-6, for betaling af beløbet med tillæg efter § 61, stk. 2. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den opkrævning, der sker efter § 61, stk. 5, eller den overførsel, der er sket efter § 61, stk. 3, af den eventuelt tidligere beregnede restskat m.v. Restskat eller yderligere restskat efter 1. pkt. med tillæg efter § 61, stk. 2, forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen.

Stk. 2. Medfører en ændret årsopgørelse, at der sker nedsættelse eller bortfald af overskydende skat, der allerede er udbetalt til den skattepligtige, jf. § 62, skal beløbet tilbagebetales tillige med godtgørelse efter § 62, stk. 2. Det samlede beløb efter 1. pkt. forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen. Tilbagebetaling sker efter § 61, stk. 4.

Stk. 3. Medfører en ændret årsopgørelse, at den tidligere beregnede restskat nedsættes eller bortfalder, udbetales det beløb, som restskatten er nedsat med, med tillæg efter § 61, stk. 2, til den skattepligtige inden udgangen af den måned, der følger nærmest efter udskrivningsdatoen. Der tilkommer den skattepligtige en rente svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. oktober i året efter ind-

6. To steder i § 62, *stk. 3*, ændres »1. oktober« til: »1. september«.

7. Tre steder i § 62 A ændres »fra den 1. oktober« til: »fra den 1. september«.

komståret. Inden udbetaling finder sted, modregnes eventuel uforfalden restskat efter § 61, stk. 3-6, og eventuelle restancer af personlig skat med påløbne morarenter. Opkrævning af den resterende, ikke forfaldne del af restskatten sker efter reglerne i § 61, stk. 3-5. Udskrives den ændrede årsopgørelse efter den 1. oktober i året efter indkomståret, berører ændringen ikke den overførsel af restskat m.v. til det følgende år, der er sket efter § 61, stk. 3.

§ 62 C. Rater, der opkræves efter denne lov, skal være på mindst 100 kr., indtil hele beløbet er betalt.

Stk. 2. Hvis skattebeløb efter denne lov, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg, godtgørelse og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 100 kr., opkræves eller udbetales det ikke. Overskydende skat, der efter 1. pkt. ikke udbetales, overføres til året efter det år, hvori ligningen foretages. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges eller fradrages beløb efter 1. og 3. pkt., der ikke tidligere er opkrævet eller udbetalt.

§ 66. ---

Stk. 2. Selskaber, der vedtager eller beslutter udbetaling eller godskrivning af udbytte, skal uanset om der er pligt til at foretage indeholdelse af udbytteskat i en af skatteministeren foreskrevet form meddele oplysning om vedtagelsen. Meddelelsen skal indgives senest i den følgende måned efter nævnte vedtagelse eller beslutning samtidig med udløbet af selskabets frist for indberetning til indkomstregisteret af indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag. Selskaber, der vedtager eller beslutter ikke at deklarere udbytte, er på told- og skatteforvaltningens begæring pligtige til inden en nærmere angiven frist at indsende oplysning om vedtagelsen. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvin-

8. Efter § 62 A indsættes:

»**§ 62 B.** Hvor skatteansættelsen er fastsat skønsmæssigt efter skattekontrollovens § 5, stk. 3, beregnes en rente af restskatten svarende til renten i § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret til udskrivningsdatoen.«

9. I § 62 C, *stk. 1*, ændres »100 kr.« til: »500 kr.«.

10. § 62 C, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Hvis restskat, der ikke bliver indregnet efter § 61, stk. 3, reguleret med tillæg og renter efter §§ 61-63 i alt udgør et mindre beløb end 500 kr., opkræves den ikke. Tilsvarende gælder skattebeløb, der opstår som følge af ændring af ansættelsen efter § 62 A. Ved beregningen tillægges beløb efter 1. og 2. pkt., der ikke tidligere er opkrævet.«

11. I § 66, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »udbytte,«: »som ikke skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2,«.

ges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. ---

§ 85. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2 fastsatte bestemmelser om at indgive meddelelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 87, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 5. ---

12. To steder i § 85, *stk. 4*, ændres »den afgiftspligtige« til: »den indeholdelsespligtige«.

§ 3

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 624 af 24. juni 2011, § 1 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 3 i lov nr. 591 af 18. juni 2012, og senest ved § 2 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 22...

Stk. 4. Hvis investeringsinstituttets anbringelser ikke overholder betingelsen i stk. 2, anses instituttet for at have skiftet skattemæssig status til et aktiebaseret investeringsinstitut, jf. § 33 og selskabsskatteovens § 5 F, og reglerne i § 21 finder anvendelse.

...

§ 23...

Stk. 8. Ved afståelse af et investeringsforeningsbevis i et investeringsinstitut med minimumsbeskatning, der har været omfattet af ligningslovens § 16 C, og hvor investeringsbeviset på grund af instituttets beslutning herom eller på grund af manglende rettidig indsendelse af korrekte oplysninger om minimumsudlodning m.v. omfattes af § 19, stk. 1, opgøres den skattepligtige indkomst fra afståelsen, som om stk. 7, § 19, stk. 1, og § 33, stk. 1, ikke var gældende. Det gælder dog kun, såfremt afståelsen sker inden beslutningstidspunktet eller inden det tidspunkt, hvor rettidig indsendelse af korrekte oplysninger skulle have fundet sted, og den skattepligtige ikke på grund af udfaldet af en stedfunden generalforsamling havde grund til at antage, at be-

1. I § 22, *stk. 4*, indsættes efter »aktiebaseret investeringsinstitut«: »med minimumsbeskatning«.

2. I § 23, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »minimumsudlodning« til: »minimumsindkomst«.

slutningen ville blive truffet, eller at der ikke ville ske rettidig indsendelse af korrekte oplysninger.

§ 32. Indskud af aktier og tegningsret til aktier i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpen-sioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

...

§ 33. ...

Stk. 5. I det første år, hvor årets gevinst eller tab på aktier, der er udstedt af et investerings-selskab, omfattes af § 19, jf. stk. 2, nedsættes værdien af andele i investerings-selskabet ved indkomstårets begyndelse med den faktiske udlodning foretaget efter statusskifte, i det omfang den vedrører tiden før statusskiftet. På tilsvarende måde nedsættes anskaffelsessummen af andele, når et investerings-selskab, jf. § 19, skifter skattemæssig status. Ved statusskifte fra udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, til investerings-selskab nedsættes værdien af andelene mindst med minimumsudlodningen.

...

§ 16. Indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpen-sioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles det med hævning.

3. I § 32, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »samt indskud af aktier og tegningsret til aktier i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

4. I § 33, *stk. 5, 3. pkt.*, ændres »udloddende investeringsforening« til: »investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

§ 4

I lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 962 af 19. september 2011, som ændret ved § 6 i lov nr. 433 af 16. maj 2012 og § 4 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, *stk. 1*, udgår «eller indskyder et medlem helt eller delvis sine andele i en kontoførende investeringsforening i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing,«.

Stk. 2. Udlodning af andele i en kontoførende investeringsforening fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing, fra en selv pensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller fra en boligopsparingsordning som nævnt i stk. 1 sidestilles med indskud.

...

§ 27. ---

Stk. 2. Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 3 måneder efter anmeldelsens modtagelse.

§ 41. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, herunder til brug ved beregning af passivposter efter § 13 a, eller fortier eller nægter at give oplysninger til brug ved afgørelser om afgiftspligten eller afgiftsberegningen eller

2. I § 16, *stk. 2*, ændres «selvpensioneringsordning,» til: «selvpensioneringsordning eller».

3. I § 16, *stk. 2*, udgår «eller fra en boligopsparingsordning».

§ 5

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 2. april 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 26 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Foreligger en anmeldelse om gave ikke rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af værdien af gaven.

Stk. 4. Gavegiver og gavemodtager skal, hvis told- og skatteforvaltningen har foretaget en skønsmæssig ansættelse af værdien af en gave, inden 4 uger fra dateringen af underretningen om skønsmæssig ansættelse underrette told- og skatteforvaltningen, hvis ansættelsen er for lav. Fristen regnes dog tidligst fra udløbet af fristen for anmeldelse af gaveafgiftspligtig gave.«

2. § 27, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Finder told- og skatteforvaltningen, at en værdiansættelse ikke svarer til handelsværdien på tidspunktet for gavens modtagelse, kan den ændre værdiansættelsen inden 6 måneder efter anmeldelsens modtagelse. Fristen begynder dog først at løbe fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen har de oplysninger, der er nødvendige for at tage stilling til værdiansættelsen. Har told- og skatteforvaltningen ikke inden udløbet af 6 måneder fremsat krav om yderligere oplysninger, kan fristen for ændring af værdiansættelsen ikke forlænges udover 6 måneder fra anmeldelsens modtagelse.«

2) undlader rettidigt at afgive de opgørelser, anmeldelser m.v., der er foreskrevet i denne lov.

3. I § 41, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »i denne lov«: »eller«.

4. I § 41, stk. 1, indsættes som nr. 3:
»3) undlader at underrette told- og skatteforvaltningen om, at ansættelsen er for lav, jf. § 26 stk. 4«.

§ 6

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og § 5 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 4 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4.«

§ 10 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-6. ---

§ 7

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1057 af 17. december 2002, § 19 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 6 i lov nr. 1385 af 21. december 2009, foretages følgende ændring:

1. I § 7 a, stk. 4, ændres » § 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 7 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-8. ---

§ 8

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011,

som ændret senest ved § 6 i lov nr. 481 af 30. maj 2012, foretages følgende ændringer:

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

- 1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller
- 2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-8. ---

§ 5. Afgiftsoplag er et ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2-5. ---

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23, 29 og 30 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

- 1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.
 - 2) Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land.
- Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. ---

1. I § 4 b, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 4 b, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 5, stk. 1, ændres »Afgiftsoplag er et ethvert« til: »Et afgiftsoplag er ethvert«.

4. I § 33, stk. 1, ændres », 29 og 30« til: »og 29-32«.

§ 9

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 35. Indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskudstidspunktet. Udlodning af en obligation fra en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning eller en boligopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. 1. -5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.

1. I § 35, 1. pkt., udgår «samt indskud af en fordring eller en kontrakt i en boligopsparingsordning, der er omfattet af lov om boligopsparing.».

2. I § 35, 4. pkt., udgår «eller en boligopsparingsordning» og efter «fra en opsparing i pensionsøjemed» indsættes: «, fra en aldersopsparing».

§ 10

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 28. oktober 2011, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, og senest ved § 1 i lov nr. 926 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 C, stk. 9, indsættes efter 1. pkt.: «Investeringsinstitutter kan ikke efterfølgende ændre princip.».

16 C....

Stk. 9. Investeringsinstitutter, der er minimumsbeskattet, kan vælge at foretage en regulering af de

indtægter, tab og administrationsudgifter, jf. stk. 4-6, der indgår ved opgørelse af minimumsindkomsten, som følge af udstedelse af nye beviser og indløsning af beviser. Hvis investeringsinstituttet vælger at foretage en regulering som nævnt i 1. pkt., kan investeringsinstituttet ved opgørelse af indkomstårets minimumsindkomst dog ikke foretage fradrag for de beløb, der er omfattet af stk. 5, nr. 6. Reguleringen efter 1. pkt. foretages således:

1) Ved udstedelse af nye beviser øges de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil emissionstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter emissionen. Forøgelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter emissionen og den pålydende værdi af alle beviser inden emissionen. Forøgelse af tab sker dog ikke, hvis der er tale om en investeringsforening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, på det tidspunkt, hvor tabet opstår. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

2) Ved indløsning af beviser nedsættes de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil indløsningsstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter indløsningen. Nedsættelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter indløsningen og den pålydende værdi af alle beviser inden indløsningen.

...

§ 11

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 419 af 7. maj 2012, som ændret ved § 6 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 10 a, stk. 4, ændres »§ 9, stk. 2-4« til: »§ 9, stk. 1, 3 og 4«.

§ 10 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter § 9, stk. 2-4, i opkrævningsloven.

Stk. 5-6. ---

§ 12

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 28. marts 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 3 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 47. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Ejeren eller den ansvarlige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.

Stk. 7-8. ---

§ 74. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1 og 3-5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleveres. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.

1. To steder i § 47, *stk. 6*, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

2. I § 74, *stk. 6, 2. pkt.*, ændres »den daglige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

3. I § 74, *stk. 6, 4. pkt.*, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 13

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov

nr. 277 af 27. marts 2012 og senest ved § 4 i lov nr. 590 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 2. Afregningsperioden er kalendermåneden. Hvor der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, svarer dette til afregningsperioden. For hver afregningsperiode og for hver skat eller afgift m.v. skal der indgives en angivelse med de oplysninger, som følger af reglerne i den enkelte skatte- og afgiftslov. 3. pkt. finder dog ikke anvendelse, for så vidt angår indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, som skal indberettes til indkomstregisteret.

Stk. 2-9. ---

§ 4. Har told- og skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan de fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvarende gælder, hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. Tilsvaret betales senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2-4. ---

§ 5. Hvis det konstateres, at en virksomhed har afgivet urigtig angivelse eller indberetning til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., således at virksomheden har betalt for lidt i skatter eller afgifter m.v. eller har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves virksomheden det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. ---

§ 12. Hvis en virksomheds tilsvær af skatter og afgifter m.v., der opkræves efter reglerne i denne lov, for en afregningsperiode er negativt, udbetales beløbet til virksomheden. Det samme gælder, når virksomheden ved en fejl har indbetalt for meget, eller når en godtgørelse eller lignende, som skal modregnes i virksomhedens tilsvær, overstiger tilsvaret. Beløb under 50 kr. udbetales ikke. Er der tale om beløb vedrørende indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag, sker der kun udbetaling, hvis disse beløb tilsammen overstiger 50 kr.

1. I § 2, *stk. 1*, indsættes efter «indkomstregisteret»: «, og indeholdt udbytteskat, som skal indberettes efter skattekontrollovens § 9 B, stk. 2».

2. I § 4, *stk. 1*, ændres «hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret» til: «hvis indkomstregisteret eller told- og skatteforvaltningen efter udløbet af fristen for indberetning».

3. I § 5, *stk. 1*, og § 12, *stk. 2, 3 og 4*, udgår «til indkomstregisteret».

Stk. 2. Såfremt angivelsen henholdsvis indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. er modtaget rettidigt, sker udbetaling efter stk. 1 senest 3 uger efter modtagelsen af angivelsen henholdsvis indberetningen for den pågældende periode. Såfremt tilbagebetalingen skyldes en fejl i indbetalingen, tilbagebetales beløbet senest 3 uger efter, at virksomheden har gjort told- og skatteforvaltningen opmærksom på fejlen, eller told- og skatteforvaltningen har konstateret fejlen.

Stk. 3. Kan told- og skatteforvaltningen på grund af virksomhedens forhold ikke foretage kontrol af angivelsen eller indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt., afbrydes udbetalingsfristen, indtil virksomhedens forhold ikke længere hindrer kontrol. Skønner told- og skatteforvaltningen, at udbetaling på det foreliggende grundlag vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab, kan forvaltningen ligeledes afbryde udbetalingsfristen eller stille krav om sikkerhedsstillelse, indtil virksomhedens forhold er undersøgt.

Stk. 4. Beløb, der skulle have været udbetalt efter stk. 1, kan tilbageholdes, såfremt angivelser eller indberetningen til indkomstregisteret af beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt. vedrørende afsluttede afregningsperioder ikke er indgivet. Krav på tilsvarende og eventuelle renter for disse perioder modregnes ved udbetalingen af beløb efter stk. 1, selv om kravet ikke er forfaldent. Beløb efter stk. 1 kan ligeledes tilbageholdes, såfremt virksomheden ikke rettidigt har indsendt sin selvangivelse.

§ 7. Betales et beløb ikke rettidigt, eller er der ydet henstand med betalingen, skal der betales en månedlig rente som fastsat efter stk. 2 med tillæg af 0,8 procentpoint for hver påbegyndt måned fra den 1. i den måned, i hvilken beløbet skal betales. For indeholdelsespligtige omfattet af § 2, stk. 6, betales renten efter 1. pkt. vedrørende A-skat og arbejdsmarkedsbidrag dog for hver påbegyndt måned regnet fra den første i måneden efter sidste rettidige indbetalingsdag. Rente kan ikke fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Rente fastsættes for kalenderåret. Rente offentliggøres senest femtesidste børsdag forud for det år, hvor den skal have virkning. Rente for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fonds-

4. § 7, stk. 2, 2.-5. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Rente offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning.

børs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående år. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kronobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Renten udgør den gennemsnitlige obligationsrente, der er udregnet efter 4. pkt., oprundet til nærmeste halve procentpoint, divideret med 24, afrundet til 1 decimal.

§ 11. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden, senest 14 hverdage efter at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 9. ---

Stk. 10. Meddelelse om, at registreringen er inddraget eller nægtet efter stk. 9, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev, der tillige skal

Renten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler, det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til 1 decimal.«

5. I § 11, stk. 7 og 8, ændres »samt at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

6. I § 11, stk. 10, ændres »og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en forsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter

oplyse, at en fortsættelse af virksomheden efter registreringsinddragelsen eller registreringsnægtelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ved en fortsættelse af virksomheden kan pålægges daglige bøder efter stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12.

Stk. 11. Ejeren eller den ansvarlige ledelse i en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter stk. 9, eller efter én eller flere andre skatte- og afgiftslove. Told- og skatteforvaltningen kan give ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden påbud om at efterleve 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 18 a, indtil påbuddet efterleveres. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 12-14. ---

§ 8. ...

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkost-

stk. 11 og hæfter for skatter og afgifter m.v. efter stk. 12« til: »og kan medføre pålæg af daglige bøder efter stk. 11 og hæftelse for virksomhedens skatter og afgifter m.v. efter stk. 12«.

7. Fem steder i § 11, *stk. 11*, ændres »den ansvarlige ledelse« til: »den ansvarlige daglige ledelse«.

§ 14

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 22. februar 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 1561 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1378 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 398 af 9. maj 2012 og § 6 i lov nr. 922 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, *stk. 4, 6. pkt.*, indsættes efter «beskatning efter stk. 1,»: «betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, eller § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6«.

ningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret, og at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret. I det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af beskatning efter stk. 1, bortses fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Stk. 5-7. ---

§ 10. ...

Stk. 5. Hvis værdien af indeståendet på en konto som nævnt i stk. 1 og 2 ved udgangen af et indkomstår er nedbragt på grund af delvis udbetaling fra ordningen og denne udbetaling overstiger tilvæksten efter den 1. januar 1983, nedsættes den beregnede værdi af kontoen ved udgangen af 1982 med et beløb svarende til forskellen mellem udbetalingen og tilvæksten. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse ved delvis udbetaling til en konthaver fra de ordninger, der er nævnt i stk. 4.

Stk. 6. Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 af en forsikrings- eller pensionsordning eller fra en konto i Lønmodtagernes Dyrtidsfond,

2. I § 10, stk. 5, 1. pkt., indsættes efter »og tilvæksten«: », jf. dog 3. og 4. pkt«

3. I § 10, stk. 5, indsættes efter 2. pkt.:

»Ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, af en forsikrings- eller pensionsordning anvendes værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982, jf. stk. 1 og 2, som udgangspunkt for beregning af fritagelse i den nye ordning. Afgiften efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, § 26 A, stk. 1, 1. pkt., jf. § 25, § 29 A, stk. 1, og § 33 A, stk. 2, jf. § 29 A, stk. 1, fordeles dog forholdsmæssigt mellem den beregnede værdi af kontoen m.v. ved udgangen af 1982 og tilvæksten efter den 1. januar 1983.«

4. I § 10, stk. 6, 1. pkt., indsættes efter »pensionsbeskatningslovens § 41«: »og § 41 A, stk. 1«.

jf. § 7 a i lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, anvendes værdien af opsparingen henholdsvis livsforsikringshensættelsen m.v. ved udgangen af 1982, jf. stk. 1, 2 og 4, som udgangspunkt for beregning af fritagelse i den nye ordning. Det beløb, der danner grundlag for fritagelse i den nye ordning, kan dog aldrig overstige det faktisk overførte beløb. Stk. 5, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Ved overførsel af forsikrings- eller pensionsporteføljer mellem forsikringsselskaber eller pensionskasser finder tilsvarende regler anvendelse.

§ 21. De skattepligtige efter § 1, stk. 2, og forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, der udbyder pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1, indgiver senest den 31. maj efter indkomstårets udløb en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt af skatten for indkomståret. Af den beregnede endelige skat for indkomståret beregnes renter fra den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker, jf. dog 4. -7. pkt. Skatten med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Forsikringsselskaber m.v., jf. dog § 22, kan senest den 19. februar året efter indkomståret vælge at betale acontoskat for pensionsordninger omfattet af § 1, stk. 1. For de forsikringsselskaber m.v., der vælger at betale acontoskat, beregnes renter af forskellen mellem den beregnede endelige skat og den indbetalte acontoskat for indkomståret fra den 20. februar året efter indkomståret, og til betaling sker. Skyldige skattebeløb med tillæg af beregnede renter indbetales samtidig med indsendelse af den endelige opgørelse. Overskydende skattebeløb med tillæg af renter tilbagebetales. Renten efter 2. og 5. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 5. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.

Stk. 2---

§ 27. ...

Stk. 5. Ændres et skattebeløb, forrentes forskelsbeløbet fra den 1. januar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for et indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes som et simpelt gennemsnit af de af OMX, den Nordiske Børs, Køben-

5. § 21, stk. 1, 8. og 9. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Renten efter 2. og 6. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret. Renten efter 7. pkt. svarer til den rente, der er nævnt i § 27, stk. 5, for året efter indkomståret med fradrag af 3,5 procentpoint. Renten efter 7. pkt. kan ikke blive mindre end 0 pct. Betales skatten for sent, beregnes renten efter 2. og 6. pkt. dog kun til og med sidste rettidige indbetalingsdag.«

6. § 27, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 21, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 20. februar i året efter indkomståret, til betaling sker. Ændres et skattebeløb, der er opkrævet efter § 22, forrentes forskelsbeløbet fra og med den 8. ja-

havn, dagligt opgjorte effektive renter i de første 7 måneder af året forud for indkomståret af obligationer med en restløbetid på over 5 år. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.

nuar i året efter indkomståret, til betaling sker. Renten for det indkomstår, som forrentningen vedrører, beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., opgøres med én decimal. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Betales den yderligere skat efter den frist, der er nævnt i stk. 4, beregnes denne rente dog kun til sidste rettidige indbetalingsdag.«

§ 15

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1246 af 15. oktober 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 922 af 18. september 2012 og senest ved § 1 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 11 A. ...

Stk. 2. Før rateudbetalingen påbegyndes, vælger kontohaveren udbetalingsforløbet efter reglerne i dette stykke. Renter m.v., der tilskrives i det sidste udbetalingsår, skal senest udbetales sammen med sidste rate. Kontohaveren skal vælge et af følgende udbetalingsforløb:

1. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til ordningens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, eller
2. et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af ud-

betalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater.

Stk. 3. Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en nærmere fastsat amortisationsrente. Ved beregningen af amortisationsrenten anvendes en rentesats beregnet på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december i året før udbetalingsåret. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Amortisationsrenten findes ved fra denne rentesats at fradrage rentesatsen ganget med skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.

....

§ 21 A. Beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, og som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 1. og 6. pkt., eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 3. pkt., og § 21, stk. 1, kan tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. En overførsel efter 1. pkt. har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikring m.v. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i § 18, stk. 2, 3. og 4. pkt. Ved beregning af det overskydende beløb efter § 18, stk. 2, 4. pkt., ses der bort fra personlig indkomst, der ikke er skattepligtig til Danmark, eller hvortil beskatningsretten efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilfalder en fremmed stat, Færøerne eller Grønland.

Stk. 2-5 ---

§ 25. ...

1. § 11 A, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Det beløb, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, opgøres ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af ordningens værdi på dette tidspunkt og en amortisationsrente som nævnt i 2. pkt. Som amortisationsrente anvendes maksimalt en rente svarende til den senest til Finanstilsynet meddelte nyplaceringsrente for obligationer og pantebreve plus 1,5 procentpoint og herfra fradraget produktet af den nævnte rente inklusive procenttillægget og skattesatsen ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 2.«

2. I § 21 A, stk. 1, indsættes efter 1. pkt.:

»Tilbagebetaling eller overførsel af beløb kan ske i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, eller senere indkomstår.«

9) ved overførsel, herunder konvertering til en aldersforsikring omfattet af § 10 A eller aldersopsparing omfattet af § 12 A.

Stk. 2 ---

3. § 25, *stk. 1, nr. 9*, indsættes efter »omfattet af § 12 A«: »jf. *stk. 3-5*«.

4. I § 25 indsættes som *stk. 3-5*:

»*Stk. 3.* Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i *stk. 1, nr. 9*, betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til ordningen og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for livsforsikringsselskaber m.v., der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For livsforsikringsselskaber m.v., der udbyder ordninger omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Livsforsikringsselskaber m.v. som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til ordningen beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, *stk. 2*, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i livsforsikringsselskabet m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og *stk. 5*. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser og livsforsikringssels-

skaber knyttet til ordningen beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede ordnings depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler livsforsikringsselskabet m.v. forsikringsbestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og livsforsikringsselskabets m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedele. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.«

§ 29 A. Ved udbetalingen af supplerende engangsydelser fra en pensionskasse, der er omfattet af § 2, nr. 4, eller § 7, betales en afgift på 40 pct. af de udbetalte beløb. Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum. Udbetalinger af supplerende engangssummer fra de nævnte pensionskasser er skatte- og afgiftsfri. § 25

5. § 29 A, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder også ved overførsel eller konvertering til en supplerende engangssum, jf. stk. 3-5.«

A, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved udbetaling af supplerende engangssum som nævnt i 3. pkt., for hvilken der i udlandet har været hel eller delvis fradrags- eller bortseelsesret for indbetalingerne. 1. og 3. pkt. finder kun anvendelse ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet har nået pensionsudbetalingsalderen, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af Skatterådet, og ved udbetalinger, der sker, efter at medlemmet er tildelt invalidepension, eller efter at der er indtrådt en livstruende sygdom hos medlemmet.

Stk. 2 ---

6. I § 29 A indsættes som *stk. 3-5*:

»*Stk. 3.* Ved overførsel, herunder konvertering, som nævnt i stk. 1, 2. pkt., betales der afgift af det beløb, der overføres eller konverteres, af særlige bonushensættelser knyttet til den supplerende engangsydelse og af en forholdsmæssig andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse. Ved ufordelte midler forstås for tværgående pensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, ufordelte kollektive særlige bonushensættelser og akkumuleret værdiregulering, jf. lov om finansiel virksomhed. Ved ufordelte midler forstås for firmapensionskasser hensættelser til kollektivt bonuspotentiale, jf. lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ved ufordelte midler forstås for pensionskasser, der er hjemmehørende i udlandet, i Grønland eller på Færøerne, og som udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 3, nr. 2, alle former for hensættelser m.v. til fordel for de pensionsberettigede, der ikke indgår i det beløb, der overføres eller konverteres, jf. 1. pkt. For pensionskasser, der udbyder supplerende engangsydelser omfattet af § 15 C, finder 4. pkt. tilsvarende anvendelse. Pensionskasser som nævnt i 4. og 5. pkt. skal foretage en regnskabsmæssig udskillelse af de forsikringsmæssige hensættelser for de nævnte ordninger.

Stk. 4. Den forholdsmæssige andel af de ufordelte midler knyttet til den supplerende engangsydelse beregnes som de ufordelte midler ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i pensionskassen m.v., der har ufordelte midler tilknyttet, jf. dog 3. pkt. og stk. 5. Ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget

af den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere kontributionsgrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Den forholdsmæssige andel af kollektivt bonuspotentiale i tværgående pensionskasser knyttes til den supplerende engangsydelse beregnes som kollektivt bonuspotentiale hørende til den enkelte kontributionsgruppe ganget med forholdet mellem den overførte eller konverterede supplerende engangsydelses depot, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 2, og de samlede depoter for alle forsikringer m.v. i den pågældende kontributionsgruppe. De ufordelte midler skal opgøres tidligst primo den kalendermåned, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, og senest ved selve overførslen, herunder konverteringen, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Ved opgørelsen af afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering opdeler tværgående pensionskasser bestanden i én eller flere rentegrupper som anmeldt til Finanstilsynet, jf. lov om finansiel virksomhed. Afgiften af den forholdsmæssige andel af akkumuleret værdiregulering udgør uanset stk. 1 et beløb svarende til forskellen mellem pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe. Afgiften som nævnt i 2. pkt. kan dog ikke udgøre et mindre beløb end forskellen mellem pensionskassens m.v. akkumulerede værdiregulering umiddelbart før afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den enkelte rentegruppe, og pensionskassens akkumulerede værdiregulering umiddelbart efter afgift af det beløb, der overføres eller konverteres i den pågældende rentegruppe, såfremt afgiften af det beløb, der overføres eller konverteres ved opgørelsen af den akkumulerede værdiregulering, var blevet forholdsmæssigt fordelt på ordningens enkelte rentedele. Er afgiften som nævnt i 2. pkt. mindre end 0 kr. i den enkelte rentegruppe, fastsættes afgiften som nævnt i 2. pkt. til 0 kr.«

7. I § 36 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Ved betaling og opkrævning af afgift efter denne lov betales og opkræves kun hele kronebeløb.«

§ 38. Når afgiftspligt indtræder som følge af en udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der efter pensionsordningen eller forsikringen er berettiget til udbetalingen. Når afgiftspligt indtræder i andre tilfælde, påhviler afgiftspligten den eller dem, der ville være berettiget til udbetalingen, hvis ordningen var blevet ophævet på dette tidspunkt. Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten. Der skal gives den afgiftspligtige underretning om indbetalingen.

Stk. 2-5 ---

8. I § 38, stk. 1, 1. pkt., ændres »udbetalingen.« til: »udbetalingen, jf. dog stk. 6.«

9. I § 38 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., påhviler det livsforsikringsselskab m.v., der overfører, herunder konverterer, ordningen eller den supplerende engangsydelse. Livsforsikringsselskabet m.v. indgiver senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af afgiftsgrundlaget for afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., samt af afgiften for det nævnte kalenderår. Skatten indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.«

§ 41 A. Hel eller delvis overførsel af en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum for samme kontoha-

10. I § 41 A, stk. 1, indsættes som *2. pkt.*:

»Det er en betingelse for delvis overførsel efter 1. pkt., at aldersopsparringen, aldersforsikringen eller

ver m.v. eller en ægtefælle efter udlodning til denne i henhold til § 30, stk. 2, behandles ikke som ud- og indbetaling.

Stk. 2. Hel eller delvis overførsel, herunder konvertering af en kapitalforsikring i pensionsøjemed omfattet af § 10 eller en opsparing i pensionsøjemed omfattet af § 12 til en aldersforsikring omfattet af § 10 A eller aldersopsparing omfattet af § 12 A, behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog 3. pkt. Hel eller delvis overførsel, herunder konvertering af en supplerende engangsydelse, jf. § 29 A, til en supplerende engangssum behandles ikke som ud- og indbetaling, jf. dog 3. pkt. En overførsel, herunder konvertering som nævnt i 1. eller 2. pkt., behandles som en udbetaling i relation til § 25, stk. 1, nr. 9, § 29 A, stk. 1, og § 38.

den supplerende engangssum ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

11. I § 41 A, *stk. 2*, indsættes efter 3. pkt.:

»Det er en betingelse for delvis overførsel, herunder delvis konvertering efter 1. og 2. pkt., at kapitalforsikringen, opsparingen i pensionsøjemed eller den supplerende engangsydelse ikke indeholder opsparing foretaget før udgangen af 1982, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 10.«

§ 16

I lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1376 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 8 i lov nr. 254 af 30. marts 2011, § 10 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 2 i lov nr. 591 af 18. juni 2012 og senest ved § 2 i lov nr. 923 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Skattepligt i henhold til denne lov påhviler følgende selskaber og foreninger m.v., der er hjemmehørende her i landet:

...

5 a) investeringsforeninger, der udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, bortset fra investeringselskaber, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2, og bortset fra investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, der er investeringsforeninger

5 b) fonde og foreninger som nævnt i §§ 214-216 i lov om finansiel virksomhed, KommuneKredit og Dansk Eksportfinansieringsfond,

...

Stk. 4. Som indtægt ved erhvervmæssig virksomhed for de i stk. 1, nr. 6, omhandlede foreninger m.v. betragtes indtægt ved næringsvirksomhed eller anden forretningsvirksomhed, herunder indtægt ved drift, udlejning eller bortforpagtning af fast ejendom. I tilfælde, hvor der er tillagt en forening m.v. en ret til andel i overskuddet af en erhvervsvirksomhed, som ikke drives af den pågældende forening selv, betragtes den heraf flydende indtægt ligeledes som erhvervmæssig indtægt for foreningen m.v.; dette gælder dog ikke for hjælpe- og understøttelsesfonds for de i en virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende.

Stk. 5. Overskud, som de i stk. 1, nr. 6, nævnte foreninger m.v. indvinder ved leverancer til medlemmer, betragtes ikke som indvundet ved erhvervmæssig virksomhed.

...

Stk. 7. En bevisudstedende investeringsforening omfattet af ligningslovens § 16 C eller en kontoførende investeringsforening omfattes kun af stk. 1, nr. 6, såfremt den har mindst 8 medlemmer, medmindre der sker en effektiv markedsføring over for offentligheden eller større dele heraf med henblik på at bringe antallet af medlemmer op. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

Stk. 8. En bevisudstedende investeringsforening omfattet af ligningslovens § 16 C eller en kontoførende investeringsforening med mindre end 8 medlemmer, der ikke opfylder kravene i stk. 7, omfattes dog af stk. 1, nr. 6, såfremt eventuelle investeringsbeviser i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom lyder på navn, og såfremt der i overensstemmelse med et vedtægtsmæssigt krav herom alene optages medlemmer, der er juridiske personer, og hvor ingen deltagere i de juridiske personer beskattes direkte af gevinst på investerings-

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 5, litra c:
»5 c) investeringsinstitutter med minimumsbeskatning, jf. ligningslovens § 16 C, hvor skattepligten alene omfatter indtægt ved erhvervmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har eller har haft tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed.«

2. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 6, omhandlede« til: »nr. 5, litra c, eller nr. 6, omhandlede investeringsinstitutter,«.

3. I § 1, stk. 5, § 1, stk. 7, 1. pkt., og § 1, stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1, nr. 6« til: »stk. 1, nr. 5, litra c, eller nr. 6«.

4. I § 1, stk. 8, 2. pkt., ændres «investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C» til:

»investeringsinstitutter med minimumsbeskatning omfattet af ligningslovens § 16 C«.

bevist eller af indkomst fra investeringsforeningen efter reglerne for fysiske personer. Bevisudstedende investeringsforeninger omfattet af ligningslovens § 16 C må ikke kunne optages som medlemmer.

§ 11 B. ...

Stk. 2. Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december i det foregående kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs A/S, bortset fra konverterbare obligationer, hvor kursen er over pari, samt indeksregulerede obligationer. Standardrenten udgør 2,5 procentpoint plus den efter 1. pkt. beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele eller halve point. Standardrenten fastsættes for indkomståret. Standardrenten offentliggøres senest femtesidste børsdag forud for det til indkomståret svarende kalenderår.

...

Stk. 10. Hvis et selskab i et indkomstår fradragsbeskæres efter stk. 1, vil beskærne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven kunne fradrages i kursgevinster på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven i de 3 efterfølgende indkomstår. Uanset 1. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap vedrørende lån med sikkerhed i fast ejendom fremføres i kontraktens løbetid til fradrag i urealiserede kursgevinster på samme kontrakt og i realiserede kursgevinster på samme kontrakt, der realiseres i det indkomstår, hvor kontrakten ophører. Ved fremførsel af kurstab modregnes de ældste kurstab først. Kurstab fremføres samlet for sambeskattede selskaber hos administrationsselskabet. Ved opørsspaltning af administrationsselskabet fordeles de fremførselsberettigede kurstab forholdsmæssigt efter den skattemæssige værdi af aktiverne, jf. stk. 5 og 6, i de modtagende selskaber.

...

5. § 11 B, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september forud for det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 1. pkt., opgøres med en decimal. Standardrenten offentliggøres senest den 15. december forud for det til indkomståret svarende kalenderår.«

6. I § 11 B, stk. 10, indsættes som 6. pkt.:

»Uanset 4. pkt. kan beskærne urealiserede kurstab på en renteswap fremføres i det selskab, der har indgået renteswappen, hvis det pågældende selskab udtræder af sambeskatningen.«

§ 17

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved § 3 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

§ 8. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller
2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-9. ---

§ 15. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1 og stk. 3.

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1)-2) ---

3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat i henhold til § 9, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, § 15, stk. 2, eller § 20, stk. 9,

1. I § 8, *stk. 1, nr. 1*, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2. § 8, *stk. 1, nr. 2*, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 15 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 15, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og stk. 3« til: »stk. 1, 3 og 4«.

5. I § 31, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 20, stk. 9« til: »§ 20, stk. 7«.

4)-6) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 7, stk. 5, udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 20, stk. 1 eller 4-12, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 7, stk. 5, eller § 20, stk. 1 eller 4-10, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 7, stk. 5, eller § 20, stk. 1 eller 4-10, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. ---

6. I § 31, stk. 5, 1. pkt., og to steder i § 31, stk. 6, ændres »§ 7, stk. 5« til: »§ 7, stk. 4, 2. pkt.«

7. I § 33 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 9 a, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvær ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles lokaler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

§ 18

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 28 i lov nr. 1344 af 19. december 2008, § 3 i lov nr.

1385 af 21. december 2009 og § 3 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved lov nr. 278 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 8, Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 10, Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift, EU-Tidende 1995, nr. L 291, side 40, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, samt Rådets direktiv 2010/12/EU af 16. februar 2010 om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak samt direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2010, nr. L 50, side 1.

§ 3. ---

Stk. 2. Enhver pakning skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde, den pågældende vares detailpris, jf. § 28, samt fremstillere eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. De nævnte angivelser kan efter nærmere fastsatte regler anbringes på stempelmærket i stedet for på selve pakningen. Pakninger til reklamer for røgtobak nævnt i § 1, punkt B, må ikke under nogen form give indtryk af, at varen er anvendelig til fremstilling af cigaretter.

§ 9. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplæg, jf. § 29, stk. 1.

Stk. 2-6. ---

§ 10 a. ---

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24.«

2. I § 3, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »røgtobak nævnt i § 1, punkt B,« til: »groftskåret røgtobak«.

3. I § 9, *stk. 1*, ændres »§ 29, stk. 1« til: »§ 20, stk. 1«.

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller
2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet.

Stk. 8-9. ---

§ 12. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en registreret oplagshaver eller er fritaget efter § 29, stk. 3. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Stk. 2. ---

Kapitel 3 Fælles bestemmelser Regnskabs- og kontrolbestemmelser

§ 18. ---

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 18, stk. 11 og 12. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

4. I § 10 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

5. § 10 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:
»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

6. I § 10 a, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »varer«: », der er omfattet af § 7,«.

7. I § 12, stk. 1, 1. pkt., ændres »registreret« til: »autoriseret«.

8. Overskriften »Kapitel 3. Fælles bestemmelser« før overskriften til § 18 »Regnskabs- og kontrolbestemmelser« ophæves.

9. I § 21 b, 1. pkt., ændres »§ 18, stk. 11 og 12« til: »§ 18, stk. 10 og 11«.

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, § 4, § 9, stk. 2 eller stk. 5, 3. pkt., § 10, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 3, 2. og 3. pkt., § 10 a, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 11, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1, 2, 3 eller 8, § 21, stk. 2, 3 eller 4, § 29, stk. 3, 2. pkt., eller § 30, stk. 1,

3) undlader at efterkomme et efter § 15, 1. pkt., meddelt påbud eller tilsidesætter et efter § 18, stk. 8, meddelt vilkår,

4)-5) ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13, udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter bestemmelserne i denne lov.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 18, stk. 1-4 eller 6-9, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. ---

§ 29. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1.

10. I § 25, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 3« til: »§ 2, § 3«, og »§ 18, stk. 1, 2, 3 eller 8« ændres til: »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

11. I § 25, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 18, stk. 8« til: »§ 18, stk. 6«.

12. I § 25, *stk. 5*, ændres »§ 18, stk. 1-3, 8 eller 10-13« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde. Det samme gælder ved overtrædelse af § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

13. To steder i § 25, *stk. 6*, ændres »§ 18, stk. 1-4 eller 6-9« til: »§ 10, stk. 1, 2. pkt., eller § 18, stk. 1-4 eller 6-9«.

14. I § 29 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer omfattet af § 7, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

16. I § 29, *stk. 4*, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1« til: »stk. 1, 2 og 4«.

§ 19

I lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomhedsskatteoven), jf. lov-

§ 9. Den i § 7 nævnte afkastsats opgøres en gang årligt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der optages til handel på Københavns Fondsbørs, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.

§ 6 a. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og selv transporterer her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug, eller

bekendtgørelse nr. 1075 af 10. september 2007, som ændret bl.a. ved § 18 i lov nr. 462 af 12. juni 2009 og senest ved § 13 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, foretages følgende ændring:

1. § 9, 2.-4. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i de første 6 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit over den effektive rentesats for den udestående lånemasse opgjort med to decimaler. Det simple gennemsnit, jf. 2. pkt., opgøres med en decimal. Satsen nedsættes med 2 procentpoint og nedrundes derefter til nærmeste hele procentsats. Satsen kan ikke være mindre end 0 pct.«

§ 20

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 524 af 12. juni 2009, § 4 i lov nr. 1385 af 21. december 2009 og senest ved § 2 i lov nr. 924 af 18. september 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a, stk. 1, nr. 1, ændres »selv transporterer« til: »enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere«.

2) fjernsalg, hvor varer indkøbes af en virksomhed eller person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager i et andet EU-land, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed i dette andet EU-land, og hvor varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en privat køber her i landet.

Stk. 5-8. ---

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse efter stk. 1 og 2. Afgiftsfritagelse kan betinges af, at varerne tilsættes stoffer, der gør dem uegnede til drikkebrug eller til fremstilling af drikkevarer.

§ 12. Virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, kan af told- og skatteforvaltningen meddeles bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af varer i samme omfang, som der kan ske afgiftsfritagelse efter § 11. Afgiftsbeløb under 50 kr. udbetales ikke.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

2. § 6 a, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.«

3. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Virksomheder kan få godtgjort afgift, der er betalt her i landet af varer, hvis virksomheden har leveret varerne til udlandet. Afgiftsbeløb under 50 kr. godtgøres ikke.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

4. I § 11, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-4«.

5. § 12 ophæves.

6. I § 27 indsættes som *stk. 12*:

»*Stk. 12.* Hvis to eller flere autoriserede virksomheder efter regler, der er fastsat efter § 7, stk. 2, 2. pkt., har fået told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte fælles lokaler til at oplægge varer under afgiftssuspensionsordningen, hæfter virksomhederne for afgift af varerne i forhold til deres ejerskab til varerne. Virksomhederne hæfter solidarisk for betalingen af afgift af varer, der er oplagt eller har været oplagt i virksomhedernes fælles benyttede lokaler, hvis virksomhedernes forholdsmæssige afgiftstilsvare ikke kan opgøres korrekt som følge af mangelfuld dokumentation for virksomhedernes forholdsmæssige ejerskab til varerne eller ved overtrædelse af andre vilkår for told- og skatteforvaltningens tilladelse til at benytte de fælles loka-

§ 32. Øl må kun udleveres fra den registrerede oplagshaver til forbrug her i landet, når det er bragt i den efter dets almindelige beskaffenhed og regelmæssige bryggemåde til forbrug færdige tilstand.

Stk. 2. ---

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ændringen af tobaksafgiftslovens § 1, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2, har virkning for cigaretter og røgtobak, som den 1. januar 2014 findes i ustemplet stand hos virksomheder, der fremstiller eller modtager cigaretter eller røgtobak fra udlandet, og for varer, som fra nævnte dag fremstilles, udleveres til forbrug fra autoriserede og registrerede virksomheder, angives til fortoldning eller modtages fra udlandet.

Stk. 5-6. ---

ler. Told- og skatteforvaltningen kan i særligt begrundede tilfælde fritage for hæftelsen efter 2. pkt.«

7. I § 32, *stk. 1*, ændres »registrerede« til: »autoriserede«.

§ 21

I lov nr. 1361 af 8. december 2010 om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing), som ændret ved § 6 i lov nr. 1383 af 28. december 2011, foretages følgende ændring:

1. § 11, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 22

I lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytning m.v.) foretages følgende ændringer:

I lov om den skattemæssige behandling af gevinst og tab ved afståelse af aktier m.v. (aktieavancebeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 796 af 20. juni 2011, som ændret ved § 1 i lov nr. 624 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1380 af 28. december 2011, § 3 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 9 i lov nr. 118 af 7. februar 2012, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser«, »udloddende investeringsforeninger« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« ændres til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«.

9. § 16 C affattes således:

»...

Stk. 9. Investeringsinstitutter, der er minimumsbeskattet, kan vælge at foretage en regulering af de indtægter, tab og administrationsudgifter, jf. stk. 4-6, der indgår ved opgørelse af minimumsindkomsten, som følge af udstedelse af nye beviser og indløsning af beviser. Hvis investeringsinstituttet vælger at foretage en regulering som nævnt i 1. pkt., kan investeringsinstituttet ved opgørelse af indkomstårets minimumsindkomst dog ikke foretage fradrag for de beløb, der er omfattet af stk. 5, nr. 6. Reguleringen efter 1. pkt. foretages således:

1) Ved udstedelse af nye beviser øges de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil emissionstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter emissionen. Forøgelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter emissionen og den pålydende værdi af alle beviser inden emissionen. Forøgelse af tab sker dog ikke, hvis der er tale om en investeringsforening omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 8, på det tidspunkt, hvor tabet opstår. Koncernforbundne medlemmer, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes i denne sammenhæng for ét medlem.

2) Ved indløsning af beviser nedsættes de indtægter, tab og administrationsudgifter indtil indløsningstidspunktet, som skal tages i betragtning ved opgørelse af minimumsindkomsten efter indløsnin-

1. § 1, nr. 1, affattes således:

»1. Overalt i loven ændres »investeringsforeningsbeviser« til: »investeringsbeviser, « udloddende investeringsforeninger« til: »investeringsinstitutter med minimumsbeskatning«, og »en udloddende investeringsforening« til: »et investeringsinstitut med minimumsbeskatning«. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på § 46«.

gen. Nedsættelsen af de enkelte indtægter, tab og administrationsudgifter sker efter forholdet mellem den pålydende værdi af alle beviser efter indløsningen og den pålydende værdi af alle beviser inden indløsningen.

...

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Stk. 2. § 1, nr. 1-3, 6, 8-15, 17-19, 22 og 24-33, §§ 2-6, § 7, nr. 1, 4 og 5, § 8, nr. 2-9, § 9, nr. 1, 3 og 6-8, § 10, § 11, nr. 1, 3 og 5-8, § 12 og § 14 har virkning fra den 1. januar 2013.

...

Stk. 7. § 1, nr. 34, og § 7, nr. 6, har virkning, hvor flytning til Danmark sker den 1. juli 2012 eller senere.

2. I § 15, stk. 2, ændres »§ 9, nr. 1, 3 og 6-8« til: »§ 9, stk. 1, 3, 6 og 8«.

3. I § 15 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. § 9, nr. 7, har virkning fra og med den 1. januar 2014.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 23

I lov nr. 922 af 18. september 2012 om ændring af pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Afskaffelse af fradragsret m.v. for indbetalinger til kapitalpension) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

§ 5

I lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 916 af 19. august 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 557 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-7.

Stk. 3. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, træder i kraft den 1. januar 2014.

Stk. 4. § 1, nr. 9-11, § 2, nr. 11, og § 13, nr. 1-3, har virkning for indberetninger vedrørende udbytte, der er vedtaget eller besluttet den 1. januar 2014 eller senere.

Stk. 5. § 2, nr. 1-7, 9 og 11, har virkning for afregning af indkomstskatter fra og med indkomståret 2013.

Stk. 6. § 2, nr. 8, har virkning for årsopgørelser fra og med indkomståret 2012.

Stk. 7. § 5 har ikke virkning for gaver, der er modtaget til og med den 31. december 2012.

Stk. 8. § 13, nr. 4, har virkning fra og med den 1. januar 2014.

Stk. 9. § 14, nr. 1-4, og § 16, nr. 6, har virkning fra og med indkomståret 2013.

Stk. 10. § 15, nr. 2, har virkning for indbetalinger, der sker i indkomståret 2013 eller senere.

Stk. 11. § 15, nr. 3-11, har virkning for overførsler og konverteringer af kapitalpensioner og supplerende engangsydelser efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker fra og med den 1. januar 2013. § 13, stk. 5, i lov nr. 922 af 18. september 2012 finder tilsvarende anvendelse ved overførsler og konverteringer efter pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, der sker i 2013, i hvilken forbindelse der ved overførsel eller konvertering efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og § 29 A, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, i 2013 betales en afgift på 37,3 pct. i stedet for 40 pct. Ved overførsler eller konvertering efter § 29 A, stk. 1, af en supplerende engangsydelse i 2013 omfattet af pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct. Af den del af udbetalingen i 2013 af en supplerende engangsydelse, der vedrører den samlede værdi af den supplerende engangsydelse pr. 31. december 1979, udgør afgiften i pensionsbeskatningslovens § 33 A, stk. 2, 2. pkt., 32,63 pct., jf. dog pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2. Afgiften som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 34, stk. 2, 2. pkt., udgør i de i 3. og 4. pkt. nævnte tilfælde 23,31 pct.

Stk. 12. Ved hel eller delvis overførsel, herunder konvertering, i 2013 og 2014 af en ordning efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 1, nr. 9, og

pensionsbeskatningslovens § 29 A, stk. 1, 2. pkt., som affattet ved denne lovs § 15, nr. 3, henholdsvis § 15, nr. 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 41 A, stk. 2, 1. og 2. pkt., opretholdes aldersgrænserne for udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 42 A, uanset at der til den nyoprettede ordning sker indbetalinger forud for overførslen, herunder konverteringen.

Stk. 13. § 14, nr. 6, og § 16, nr. 5, har virkning fra og med indkomståret 2014.

Stk. 14. § 17, nr. 3, § 18, nr. 15, og § 20, nr. 3, har virkning for ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010. Ansøgning om godtgørelse af afgift af varer, der er leveret til udlandet fra og med den 1. april 2010 og til og med den 31. december 2012, skal indgives til told- og skatteforvaltningen senest den 1. april 2013.

Stk. 15. § 19 har virkning fra og med indkomståret 2013. Hvis indkomståret 2013 er påbegyndt inden den 1. januar 2013, kan for indkomståret 2013 som kapitalafkastsats efter virksomhedsskatte-lovens § 9 enten vælges den for indkomståret 2012 fastsatte kapitalafkastsats eller den kapitalafkastsats, som fastsættes efter 3-5. pkt. Satsen beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Nasdaq OMX Copenhagen A/S dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de første 3 måneder af det til indkomståret svarende kalenderår. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fast forrentede kroneobligationer i åbne serier, der er optaget til handel på Nasdaq OMX Copenhagen A/S, bortset fra indeksregulerede obligationer. Satsen udgør den beregnede gennemsnitsrente nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint.